രസികരഞ്ജിനി

൧൦൭൯.

പുസ്തകം ൨. കന്നിമാസം. ലക്കം ൨.

മംഗളം.

—:0:—

തിങ്ങിപ്പൊങ്ങിപ്പരന്നീടിന പെരിയ ഭവാം
ഭോനിധിക്കുള്ളിലെന്നും
മുങ്ങിപ്പൊങ്ങിക്കുഴങ്ങീടിനൊരടിയനെന്നീ
യത്തൽത്തീൎത്താത്തമോദം.
ഭംഗംകൂടാതപാംഗത്തരണിയിലണയെ
ച്ചേൎത്തുടൻ കാത്തിടേണം
[illegible]ചങ്ങൽ തുംഗപ്രമോദാമ്പിതമടിയരുളും
ശൈലകന്യേ വദാന്യേ!

വെൺമണി അച്ഛൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

കടം.

—

(൧)

ഒരുത്തുകടം വാങ്ങിക്കയു
മരുത്തുകടം മറെറാരാൾക്കു നൽകുകയും
മുതലും തന്നുടെമിത്രവു
മിതുമൂലം നഷ്ടമാം പലപ്പോഴും.

(ഷേക്സ്പിയർ.)

മിക്കജനങ്ങൾക്കും കൂടക്കൂടെ മനക്ലേശമുണ്ടാകുന്നതും അക്കാലങ്ങളിൽ വേണ്ട ഉപദേശത്തിന്നും സഹായത്തിന്നും മററുള്ളവ

ങ്ങ ആശ്രയിപ്പാൻ ഇടയാക്കി തീൎക്കുന്നതുമായ 'ഗൃഹഛിദ്രം' 'ജ്യോതിത്തൎക്കം' എന്നുതുടങ്ങി പല ദുഃഖവിഷയങ്ങളുള്ളതിൽ 'പണസംബന്ധമായ ഏടവാട്' കൂടി ഉൾപ്പെട്ടതാണമെന്നുതന്നെയല്ല അതിന് പ്രധാനസ്ഥാനംതന്നെ കല്പിക്കേണ്ടതുമാണ്. മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഇക്കാലത്ത ദ്രവ്യം അടിസ്ഥാനമായി തീൎന്നിരിക്കുകൊണ്ട ധനാൎജ്ജനം വളരെ സാരമായ ഒരു കാൎയ്യമായി ജനങ്ങൾ കരുതിവരുന്നു. 'ചോശികളി' മുതലായ, സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള അന്യായമാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ ചിലർ പ്രവേശിച്ചു കാണുന്നതു തന്നെ ഇതിന്നു ഒരു പ്രത്യക്ഷ തെളിവാകുന്നു. ന്യായമായ സമ്പാദ്യത്തിന്നുള്ള വഴി എന്തെന്ന പ്രായേണ ജനങ്ങൾ ധരിക്കാതെ ലോഭംകൊണ്ട മതിമറന്ന നേർമാൎഗ്ഗം വെടിയുന്നതും ഇതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നല്ലേ പറയേണ്ടത്? 'ദ്രവ്യംകൊടുത്തുവാങ്ങൽ' ചെയ്യുന്നവരുടെ ഇടയിൽ എന്നുവേണ്ട, അതുകൊണ്ട പെരുമാററം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരുടെ സംഘത്തിലും സാമാന്യസുജനങ്ങളേക്കാൾ പണം കടംകൊടുക്കുന്നവരെ അധികം പൂജ്യന്മാരായി വിചാരിച്ചുവരുന്നത നമുക്ക അനുഭവസിദ്ധമല്ലേ? ജനസമുദായത്തിൽ കേവലം കൂലിക്കാർ തുടങ്ങി പ്രഭുക്കന്മാർവരെ എല്ലാത്തരക്കാരുടെ ഇടയിലും കടംവാങ്ങലും കൊടുക്കലും സാധാരണ നടപ്പായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ആപൽക്കരമായ ഭവിഷ്യത്തുകളെ പലപ്പോഴും ജനങ്ങൾക്ക കാണ്മാനിടവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ നടവടി ചീത്തയാണെന്നുള്ളബോദ്ധ്യം അവൎക്ക് വന്നുതുടങ്ങീട്ടില്ല. 'കൊള്ളക്കൊടുക്കൽ' പല സമ്പ്രദായത്തിലുണ്ടെങ്കിലും അതിനേപ്പററി സവിസ്തരം പ്രസ്താവിക്കുന്നതായാൽ ലേഖനം വല്ലാതെ ദീൎഘിക്കുമോ എന്ന സംശയിച്ചു ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ ഇടയിൽ സാധാരണ നടപ്പുള്ള കൊടുത്തുവാങ്ങലിനേ കുറിച്ചു മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുള്ളു.

തറവാട്ടാവശ്യങ്ങൾക്ക് സമീപസ്ഥന്മാർ അന്യോന്യം സാധനങ്ങൾ തല്ക്കാലം കടംവാങ്ങിച്ചു പിന്നീട മടക്കിക്കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ പററി വളരെ ഗൌരവമായി വിചാരിപ്പാനില്ലെന്ന് മിക്കജനങ്ങളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടേക്കാമെങ്കിലും സൂക്ഷ്മമായി ആലോ

പിക്കുന്ന പക്ഷം ഒരുത് അവരുടെ ഗൃഹഭരണത്തിലുള്ള മിടുക്കില്ലായ്മയേ വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ ചെയ്യുന്നത് എന്ന നാം ഓൎക്കേണ്ടതാണ. പ്രത്യേകിച്ച കൂലിപ്പണിക്കാരുടെ ഇടയിലുംകഷ്ടിച്ച കഴിച്ചിലിനുള്ളവരുടെ ഇടയിലും ഇപ്രകാരം അയൽവക്കത്ത നിന്ന സാധനങ്ങൾ കടംവാങ്ങിക്കുന്നത് എത്രത്തോളം നടപ്പുണ്ടെന്ന ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതായാൽ ഏവനും വിസ്മയം തോന്നിപ്പോകും ഒരു കൊഴച്ചട്ടകത്തിന്റെയോ ചരക്കിന്റെയോ ഉടമസ്ഥന് അതിന്റെ അയൽ വീടുകളിലുള്ള സഞ്ചാരത്തെ പറ്റി എന്തെല്ലാംരസകരങ്ങളായ കഥകൾ പറവാനുണ്ടാകും? ഉപായത്തിൽ കാലക്ഷേപം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരുടെ ഇടയിൽ പ്രഥമൻ വെക്കുവാനുള്ള ചരക്കും, കോളൻ വെയ്ക്കാനുള്ള ഉറുളിയും ഇന്നിന്ന ദിക്കുകളിലുണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇപ്രകാരം അസംഖ്യം വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ പലവീടുകളിൽനിന്നുമായിവാങ്ങി പൊതുവെ ഉപയോഗിച്ചു വരാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെതന്നെ നാഴി ഉപ്പ് രണ്ടുമണിക്കുരുക് കുറച്ച് ഉലുവ് ഒരു തവി വെളിച്ചെണ്ണ, എന്നു തുടങ്ങി പല സാധനങ്ങളും പിന്നീട മടക്കികൊടുക്കാമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിന്മേൽ പലപ്പോഴും അയൽവക്കക്കാർ കടം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകാറില്ലയോ ? ഇങ്ങിനേയുള്ള ചില്ലറസ്സാമാനങ്ങൾ കടംവാങ്ങിക്കുന്നതുകൊണ്ട യാതൊരു ദോഷവുമില്ലെന്ന തീരെ തള്ളിക്കളവാൻ പാടില്ലെങ്കിലും ഇതിനേ പറ്റി സാരമായ ഗുണദോഷ നിരൂപണത്തിന്ന ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഈ വ്യാപാരം കടം വാങ്ങുന്നവരുടെ ഗൃഹഭരണത്തിലുള്ള സാമൎത്ഥ്യമില്ലായ്മയേയും ആലോചനക്കുറവുകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന പോരായ്മയേയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടി കടംകൊടുക്കുന്ന ആൾക്ക് അപ്രിയംപറയുന്നതിനുള്ള വൈമനസ്യത്തെയും പ്രദൎശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നമാത്രം ഞങ്ങൾ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. കല്യാണം മുതലായ അടിയന്തരങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നായി ആഭരണങ്ങൾ കടം വാങ്ങിക്കുന്ന പതിവും ഒട്ടും നന്നല്ല. ഞങ്ങളുടെ ഈ ഉപന്യാസത്തിലേ മുഖ്യസംഗതി സ്നേഹിതന്മാർ തമ്മിൽ പണം കടംകൊടുത്തുവാങ്ങുന്നതിനെപറ്റിയായിരിക്കുമെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള

തുകൊണ്ട ഈ വിഷയത്തേ കുറിച്ചും അധികം വിസ്തരിപ്പാനു് ഇ വിടെ തരമില്ല. "ഇരന്നു പൊന്നണിഞ്ഞേററം ഞെളിഞ്ഞീടൊല്ല" എന്നതു് സത്തായ ഒരു ഉപദേശമാകുന്നു.

പണം കടംവാങ്ങിക്കുന്നവർ നാലുതരക്കാരുണ്ടു്. (1) ആകസ്മികസംഭവങ്ങളായകാൎയ്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കേണ്ടതിലേക്കായി തല്ക്കാലം തങ്ങളേ സന്തോഷപുരസ്സരംസഹായിക്കുവാൻ താല്പൎയ്യത്തോടുകൂടിയവരായ സ്നേഹിതന്മാരുടെ പക്കൽനിന്നു് സംഗതിവശാൽ ദ്രവ്യം കടം വാങ്ങുന്നവർ (അധികം ആക്ഷേപകരമല്ലാത്തത് ഇതൊന്നു മാത്രമേയുള്ളു.) (2) കേവലം ദ്രവ്യത്തിന്നായി, ദ്രവ്യം തിരിയെ കൊടുക്കില്ലെന്നുള്ള മുൻകരുതലോടുകൂടിയോ, അഥവാ കൊടുക്കേണ്ടി വന്നാൽ തന്നെ ആയത മനസ്സറിഞ്ഞ മൎയ്യാദക്കു ചെയ്കയില്ലെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിന്മേലൊ പതിവായി കടം വാങ്ങിക്കുന്ന ധൂൎത്തന്മാർ (3) അതിലാഭം നേടുവാനുള്ള മോഹം കൊണ്ട തങ്ങളുടെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ മുടക്കേണ്ടതിലേക്കായി അന്ന്യന്റെ പണം കടംവാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നവർ (4) പണത്തിന്റെ മുട്ടുകൊണ്ട അതികഠിനമായി കഷ്ടപ്പെട്ടു് അതിൽ നിന്നു തല്ക്കാലം ഒരു നിവൃത്തി കിട്ടുവാനായി എന്തുലാഭം കൊടുത്തിട്ടും കടം വാങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നവർ, ഈതരക്കാരെയെല്ലാം പററിയാണ താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

ഭാഗ്യക്ഷയംകൊണ്ടോ മറേറാ മുതലെല്ലാം നാശിച്ചു് ഒരുവൻ കഷ്ടപ്പാടിലായി കുഴങ്ങുമ്പോൾ തന്റെ ഒരു പ്രിയസ്നേഹിതൻ ചെയ്യുന്ന ഹൃദയംഗമമായ താല്ക്കാലികസഹായം എത്രതന്നെ ലഘുവാണെങ്കിലുംവളരെ കാൎയ്യമായി വിചാരിക്കുന്നതല്ലെ ? ഒരുവന്നു് ദ്രവ്യം ഉണ്ടായതുകൊണ്ടുള്ള സുഖങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു് ആലോചിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ അതിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ ഇങ്ങിനെയുള്ള കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽനിന്നും കയററുന്നതിൽ കുറച്ചെങ്കിലും സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുതന്നെയായിരിക്കും. "എന്റെ പ്രിയസ്നേഹിതാ, നിങ്ങൾക്കെന്തെങ്കിലും ഒരുഉപകാരം ചെയ്യാൻ ഇനിക്കു സാധിക്കുമൊ? ആ ഒരു ഭാഗ്യം ഇനിക്കു കിട്ടുമൊ ?" എന്നു് യാതൊരു ബന്ധുക്കളോ

ട്ടം ഒരു ദ്രവ്യസ്ഥന് പറവാനില്ലെങ്കിൽ ധനികനായ ആ ആളും ഇരപ്പാളിയും ഒരുപോലെ" എന്ന എങ്ങിനെയാണ് പറയാതിരിക്കുന്നത്? അത്യന്തം ഔദാര്യശീലം കൊണ്ടും, സ്നേഹാതിശയം കൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന ബന്ധുസഹായത്തെ ഒരുവൻ കയ്യേറുന്നതിൽ തെററില്ലാ. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ളവൻ തന്റെ ബന്ധുവിനം കഴിയുന്ന സഹായം ചെയ്വാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കണം. കടം വാങ്ങുകയൊ കൊടുക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നതിനെപററി അധിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സ്നേഹജന്യമായ സഹായപ്രവൃത്തികൾ ബന്ധുക്കളൊ മിത്രജനങ്ങളൊ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കരുതെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമെന്ന് ആരും തെററിദ്ധരിക്കരുത്. മേൽപറഞ്ഞ മാതിരിയിലുള്ള ഉൽകൃഷ്ടബോധങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും അവയെ അനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുകയും ഒരു മനുഷ്യനായാൽ വേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ, തന്നെ ദ്രവ്യംകൊണ്ടു സഹായിപ്പാൻ സ്നേഹിതന് പ്രാപ്തിയൊ, തല്ക്കാലം കഴിവൊ, ഉണ്ടോ എന്നും, സഹായിപ്പാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ തന്നെ അയാൾക്ക് പൂർണ്ണമനസ്സുണ്ടൊ എന്നും മുമ്പിൽക്കൂട്ടി വല്ലവിധേനയും അറിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമെ ഒരുവൻ കടത്തിനുള്ള അപേക്ഷ ചെയ്തുകൂടു എന്ന് ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ പക്കൽനിന്നുകൂടി പതിവായി വായ്പവാങ്ങുന്നത് ആലോചനക്കുറവായിട്ടുള്ളതും സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ ശൈഥില്യത്തിന്ന് അവശ്യം കാരണമായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ പണത്തിനുള്ള ആവശ്യം എപ്പോളുണ്ടാകുമെന്ന് ആർക്കും മുമ്പിൽക്കൂട്ടി നിശ്ചയിക്കവയ്യല്ലൊ. അങ്ങിനേയിരിക്കെ കയ്യിൽ പണം ഇരിപ്പില്ലാത്ത സമയത്ത് അത്യന്തം വാത്സല്യമുള്ള ഒരു സ്നേഹിതൻ ദ്രവ്യസഹായം ആവശ്യപ്പെടുന്നതായാൽ ആ സ്നേഹിതനോട് പണം ഉണ്ടെന്നൊ ഇല്ലെന്നൊ പറയുന്നതിന് ഏവനും കുണ്ഠിക്കേണ്ടിവരുമല്ലൊ. സ്നേഹിതന്മാരുടെ കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും അവരെ അതിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുവാൻ യത്നിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് എല്ലാവരുടെയും ധർമ്മമാകുന്നു. എന്നാൽ സ്നേഹിതന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള ഔദാര്യം

കരുതി അവനെ സദാ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നവനും തന്റെ ദുഃഖനിവൃത്തിക്ക് ആ ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രം നോക്കുന്നവനുമായ ഒരുവന്റെ സ്വഭാവം എത്ര നിന്ദ്യവും സാധ്യവുമായിട്ടുള്ളതാകണമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ, എന്നു മാത്രമല്ല സ്നേഹിതന്റെ ഈ വിശിഷ്ടഗുണംകൊണ്ട് മെച്ചം നേടുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നവൻ സ്നേഹവിഹീനനും ദുരാഗ്രഹിയുമാണെന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ സ്നേഹിതനോട് കടംവാങ്ങി മറെറയാൾക്ക് ഒരു പരിചയവുമില്ലാത്ത അന്യനെ സഹായിക്കുന്നവനും നമ്മുടെ പരിചയത്തിൽ ധാരാളം ഉണ്ടാവും. എന്നാൽ ഈ സമ്പ്രദായവും ഒട്ടുംതന്നെ അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതല്ല. പരസ്പരം ഒരുപോലെ സ്നേഹമുള്ളവരാണെങ്കിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തികൊണ്ട് മറേറവന് ദോഷം തട്ടരുതെന്നുള്ള വിചാരം രണ്ടുപേർക്കും അന്യോന്യം ഉണ്ടാവാതിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രാണസ്നേഹിതന്മാർ തമ്മിൽ കടംവാങ്ങുന്നത് അത്ര ആക്ഷേപകരമല്ലെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിപ്പാൻ കാരണമായത്. ഈ സമഭാവമുള്ളവർ തമ്മിൽ കടംകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട ദോഷമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ആ പ്രവൃത്തി സന്തോഷജനകവുമായിരിക്കുമല്ലോ. സാധാരണയായി കടംവാങ്ങിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം മേൽപറഞ്ഞ സൌഹൃദഭാവമുള്ളതായി കാണുന്നതും അല്ല.

മടക്കിക്കൊടുക്കയില്ലെന്നുള്ള കരുതലിന്മേൽ പരിചയമില്ലാത്തവരുടെ കയ്യിൽനിന്നുകൂടി കിട്ടുമ്പോളെല്ലാം കടംവാങ്ങിക്കുന്ന പെരുങ്കള്ളന്മാരെപ്പററി "എന്താണ് പറവാനുള്ളത്" എന്ന് പലരും വിചാരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ലോകത്തിൽ കടംവാങ്ങുന്നവരിൽ അധികം ഈ ജാതിക്കാരാകയാൽ കടത്തെപ്പററിയുള്ള ഒരു ഉപന്യാസത്തിൽ ഇവരെ കുറിച്ച് അല്പമെങ്കിലും പറയാതിരിപ്പാൻ തരമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ മററുള്ളവരുടെ ദ്രവ്യം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നു എങ്കിലും ഇതിന് ഉടമസ്ഥന്റെ സമ്മതമുള്ളതുകൊണ്ട അവരുടെ പ്രവൃത്തി "സാധാരണ കളവ്" എന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അവരെ ചില സംഗതികൾകൊണ്ട് കള്ളന്മാരെക്കാൾ അധികം നികൃഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ ഗണിക്കേണ്ടതാകുന്നു. "സാധാരണകളവ്" ചെയ്യുന്നവർക്ക് മുതലുടമസ്ഥനായിട്ടു

യാതൊരു ബന്ധുത്വവുമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. കടംവാങ്ങി ദ്രവ്യം അപഹരിക്കുന്നവൻ ബന്ധുവായ ഉടമസ്ഥനെ തെററിദ്ധരിപ്പിച്ച് അവൻെറ സമ്മതത്തോടുകൂടി കാൎയ്യം നേടുന്നതുകൊണ്ട് അവൻെറ പ്രവൃത്തി ദ്രോഹവും വളരെ ഹീനവുമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

എസ്സ്. വി. [illegible]

സൂൎയ്യൻ.

"അസൌ ആദിത്യോ ബ്രഹ്മ"

"ഈ ആദിത്യൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു" എന്നാണ് മേലെഴുതിയിരിക്കുന്ന തലവാചകത്തിൻെറ അൎത്ഥം. "ഈ ആദിത്യൻ" എന്ന പറഞ്ഞതുകൊണ്ട പ്രത്യക്ഷമായി നാം കാണുന്ന സൂൎയ്യമണ്ഡലമെന്നൎത്ഥമെടുക്കരുത്. "ഈ ആദിത്യൻ" എന്നതിന്ന് ഈ ആദിത്യനിൽ അധിവസിക്കുന്ന വിരാഡ്പുരുഷൻ—ജഗദാത്മാ, ജഗദീശ്വരൻ എന്നൎത്ഥം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. "ജഗദാത്മാവായി ഈ ആദിത്യനിൽ അധിവസിക്കുന്ന പരമപുരുഷൻ തന്നെയാണ് ബ്രഹ്മം" എന്നാണ് മേലെഴുതിയിരിക്കുന്ന മന്ത്രത്തിൻെറ സാരം. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് ഗോചരമായിരിക്കുന്ന ആദിത്യൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിനിധി എന്നപോലെയാണ് കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് "ഈ ആദിത്യൻ ബ്രഹ്മം" എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. "സ യശ്ചായം പുരുഷെ, യശ്ചാസാവാദിത്യേ സ ഏകഃ—മനുഷ്യൻെറ ഹൃദയത്തിൽ വാസംചെയ്യുന്നവനും, ആദിത്യനിൽ അധിവസിക്കുന്നവനും ഒരാൾതന്നെയാകുന്നു" (തൈത്തിരീയോപനിഷത്ത്) എന്ന ശ്രുതിവാക്യവും മേൽപറഞ്ഞ അൎത്ഥത്തെത്തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. "പുരുഷശ്ചാധിദൈവതം" (ഭ. ഗീ. അ ൮. ശ്ലോ ൪) എന്ന് ഭഗവദ്വാക്യവുമുണ്ട്. ഇവിടെ *പുരുഷൻ എന്ന പദത്തെ "ആദിത്യാന്തൎഗ്ഗതനായിരിക്കുന്ന ഹിരണ്യഗൎഭൻ, സൎവ്വപ്രാണികളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ

* യാതൊന്നിനാൽ സൎവ്വവും പൂൎണ്ണമായിരിക്കുന്നുവോ അവൻ പുരുഷൻ, അല്ലെങ്കിൽ, ദേഹത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ പുരുഷൻ.

ക്കമർഗ്രാഹകർ" എന്നാണ് ശങ്കരാചാര്യസ്വാമികൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. മേൽകാണിച്ച ഒരു മന്ത്രംകൊണ്ട് അതിനെ ഉച്ചരിച്ച് ത്രിസന്ധ്യയിലുമനുഷ്ഠിക്കപ്പെടേണ്ട സന്ധ്യാവന്ദനം എത്രത്തോളം മാഹാത്മ്യമുള്ളതാണെന്നൂഹിക്കാവുന്നതാണ്. സന്ധ്യാവന്ദനാനുഷ്ഠാനം ഒരുവനു ബാഹ്യാഭ്യന്തരശുദ്ധിയെ വരുത്തുന്നു. തന്നിമിത്തം ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിന് അവനെ യോഗ്യനാക്കിത്തീർക്കുന്നു. തദ്വാരാ അവനു മോക്ഷസിദ്ധിയുമുണ്ടാകുന്നു. മഹാപ്രസിദ്ധമായ ഗായത്രീമന്ത്രവും മുൻവിവരിച്ച മന്ത്രാർത്ഥത്തെത്തന്നെയാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. അതും വളരെ മാംഹാത്മ്യത്തോടുകൂടിയതും മഹാഫലത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമാകുന്നു. പരമാത്മാവിന് ഒരു പ്രതിനിധിയെന്നപോലെ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആദിത്യൻ ശ്രുതിസ്മൃതികളിൽ പലവിധത്തിലും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പലവിധത്തിലും സ്തുതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ, ആദിത്യൻ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഇത്രയും പൂജാർഹനാണെങ്കിലും നമ്മുടെ സ്ഥൂലദൃഷ്ടിക്ക് ഗോചരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥൂലദേഹത്തെ—രശ്മികളോടുകൂടി കാണപ്പെടുന്ന സൂര്യമണ്ഡലത്തെ— പററി വിസ്താരമായ ഒരു വർണ്ണന ഒരു ദിക്കിലും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇതിനെപ്പററി പാശ്ചാത്യജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പ്രതിപാദിക്കുന്ന തത്വങ്ങളിൽ ചിലതിനെ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക.

പ്രഭാതസമയത്ത് നാം പുറത്തിറങ്ങി കിഴക്കോട്ട് നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന അതിതേജസ്സോടുകൂടി ഉദിച്ചുപൊങ്ങിവരുന്ന സൂര്യൻ, കാഴ്ചയിൽ ഒരു വലിയചപ്പത്തോളം മാത്രമെ ഉള്ളുവെങ്കിലും, പരമാർത്ഥത്തിൽ മഹത്തായിരിക്കുന്ന ഒരു ഗോളമാകുന്നു. സൂര്യബിംബത്തെ ഉദയത്തിലും അസ്തമനത്തിലും മാത്രമെ നമുക്ക് നോക്കുവാൻ കഴികയുള്ളു. പിന്നെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ സൂര്യൻ അതിപ്രകാശത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്ക് അതിന്റെ നേരെ നോക്കുവാൻ തന്നെ വയ്യ. കരിപിടിപ്പിച്ച ഒരു ചില്ലിൽക്കൂടി നോക്കിയാൽ തപ്തമായ അയഃപിണ്ഡംപോലെ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗോളത്തെ കാണാം. ഉദയസമയം സൂര്യബിംബം ദൃശ്യമാകുന്നതിനുമുമ്പ് അതിദീർഘങ്ങളായ അതിന്റെ കിരണങ്ങളാണ് ആദ്യം കാണപ്പെടുന്നത്.

സദാ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഗോളം എന്തൊരു സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതാകുന്നു; അതെത്രത്തോളം വലിയതാകുന്നു; നാമധിവസിക്കുന്നഭൂമിക്കും അതിനുമായിവല്ലസംബന്ധമുണ്ടൊ; ഉണ്ടെങ്കിൽ അതെന്താകുന്നു; നമ്മളിൽനിന്ന് എത്ര ദൂരെയാണ് സൂൎയ്യൻ; സൂൎയ്യനെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ എന്തൊരു പദാൎത്ഥമാണ്; എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സംഗതികളെ സാമാന്യമായി വിവരിപ്പാനാരംഭിക്കുന്നു.

സൂൎയ്യൻ എത്രവലിയതാണെന്നുള്ളത് ചില ഉദാഹരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാത്രമെ നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കു വിഷയമാവുകയുള്ളൂ. നാമധിവസിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും ഒരു കയറിട്ട് പിടിപ്പാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ആ കയറ ഇരുപത്തിനാലായിരംനാഴികയിൽ കുറയാതെ നീളമുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരുവൻ ഇരുപതനാഴിക വീതം ഒരുദിവസം നടന്ന് ഭൂമിയെ പ്രദക്ഷിണം വെക്കുവാനൊരുങ്ങുന്നുവെങ്കിൽ മൂന്നിൽചില്വാനം സംവത്സരം കൊണ്ടേ അവന്റെ ശ്രമം സഫലമാവുകയുള്ളൂ. ഇതിൽനിന്ന ഭൂമിയുടെ വലിപ്പത്തിന്റെ ഏകദേശജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ഭൂമികൾ പന്ത്രണ്ടുലക്ഷത്തോളം കൊണ്ടുവന്നുകൂട്ടിച്ചേൎത്തു വെച്ചാൽ എത്രവലിപ്പമുണ്ടാകുമൊ അത്രയും വലിപ്പമാണ നമ്മുടെ സൂൎയ്യനുള്ളതെന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണക്കെടുത്തിരിക്കുന്നു. അഗ്നിഭഗവാൻതന്നെ ഒരു തീവണ്ടി സൃഷ്ടിച്ച് സൂൎയ്യഗോളത്തിന ചുറ്റും റെയിലിട്ട വണ്ടിയോടിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മണിക്കൂറിൽ നൂറ നാഴികവീതം രാവും പകലും യാത്രചെയ്താൽ അഞ്ചുകൊല്ലംകൊണ്ടു സൂൎയ്യബിംബത്തിന്മേൽ ഒന്നു ചുറ്റിവരുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ. ഇത കേവലം ബിംബത്തിന്റെ വലിപ്പമാണ; അതിന്റെ രശ്മികൾതന്നെ അനേകായിരം യോജന നീളമുള്ളവയാകുന്നു. സൂൎയ്യനും ഭൂമിയുമായി ഒരു മുഴുത്തചെറുനാരങ്ങയും ഒരു കടുകമണിയുമായിട്ടുള്ള അന്തരമുണ്ട്. ഇത വലിപ്പംകൊണ്ടുള്ള താരതമ്യമാകുന്നു. ഇനി ഘനംകൊണ്ടുള്ള അന്തരമെത്രയുണ്ടെന്നു നോക്കുക. ഒരുതുലാസ്സിന്റെ ഒരു തട്ടിൽ സൂൎയ്യനേയും മറേറതിൽ മൂന്നുലക്ഷം ഭൂമികളേയുമിട്ട തൂക്കിനോക്കിയാൽ സൂൎയ്യനിരിക്കുന്ന തട്ട കുറച്ച മുന്തൂക്കമായി കാണാവുന്നതാണ്.

സൂൎയ്യന്റെ ഉഷ്ണത്തേപ്പററി ഇനി കുറഞ്ഞൊന്ന പറയാം. പക്ഷെ അതിന്ന മുമ്പായി പ്രകൃതിസംബന്ധമായ ചില തത്വങ്ങളെ പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽഈ തത്വങ്ങളുടെ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടുമാത്രമെ സൂൎയ്യന്റെ ഉഷ്ണത്തിന്റെ എകദേശജ്ഞാനമെങ്കിലുമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന സകലപദാൎത്ഥങ്ങളും ഉഷ്ണത്തിന്റെ ഉരുലഘുത്വത്തെ അനുസരിച്ച കട്ടിയായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ ദ്രവാവസ്ഥ, വാഷ്പാകാരമായ അവസ്ഥ, എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നു വിധത്തിൽ പരിണമിക്കുന്നു. ഒരുവസ്തുവിൽ അത്യുഷ്ണമുണ്ടെങ്കിൽ അത വാഷ്പാകാരമായ അവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഉഷ്ണം അതിലും കുറച്ചു കുറഞ്ഞാൽ ആവസ്തു ദ്രവാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നു. പിന്നെ കുറേക്കൂടി കുറഞ്ഞാൽ അത കട്ടിയായ അവസ്ഥയേയും പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഓരോവസ്തുക്കളുടെ കാഠിന്യത്തിന്റെ അവസ്ഥക്കു തക്കശക്തിയോടുകൂടിയ ഉഷ്ണത്തിന്റെ എററക്കുറച്ചൽകൊണ്ടുമാത്രമെ അതാതവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ സംഗതിയെ ചിലദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കൊണ്ട വ്യക്തമാക്കാം. രസം എന്ന പദാൎത്ഥം ദ്രവാവസ്ഥയിലാണ സാധാരണ കാണപ്പെടുന്നത. വളരെ കുറച്ചുമാത്രം ചൂടുകൊണ്ട അത വാഷ്പാകാരത്തെപ്രാപിക്കുന്നു. വെള്ളവും ദ്രവാവസ്ഥയിലാണ സാധാരണ കാണപ്പെടുന്നത. അതിനെ തിളപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചൂട രസത്തെ വാഷ്പാകാരമാക്കുന്നതിന്ന വേണ്ടുന്നഉഷ്ണത്തേക്കാൾ വളരെ വളരെ അധികരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിലും വളരെ അധികം ഉഷ്ണമുണ്ടായാൽ മാത്രമെ അത വാഷ്പാകാരമായി തിരുകയുമുള്ളൂ. അപ്പോൾ അത നാം ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിനേപ്പോലെ, അദൃശ്യമായി ഭവിക്കുന്നു. വാഷ്പാകാരത്തേ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നജലം, അല്ലെങ്കിൽനീരാവി, വളരെ ശക്തിയുള്ളതാകുന്നു. തീവണ്ടിയുടെ യന്ത്രം, നെയ്ത്തയന്ത്രം, ചക്കയന്ത്രം, അച്ചടിയന്ത്രം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാനാവിധ ആധുനികയന്ത്രങ്ങളിൽ ആവിശ്ശക്തിയാൽ പ്രേരിതങ്ങളായിട്ടാണ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള വ്യാപാരങ്ങളെ ചെയ്യുന്നത. ജലത്തേ ദ്രവാവസ്ഥയിൽനിന്ന കട്ടിയാക്കണമെങ്കിൽ അതിൽനിന്ന വളരെ ഉഷ്ണത്തെ എടുത്തുകളയേണ്ടതാകുന്നു. അപ്പോൾ ആ കട്ടിയായവെള്ളം അ

ല്ലെങ്കിൽ മഞ്ഞുങ്കട്ട, നമ്മുടെസ്പൎശത്തിന വളരെ തണുപ്പുള്ളതായിത്തീരുന്നു.

ലോഹങ്ങൾ സാധാരണയായി കട്ടിയായഅവസ്ഥയിലാണകാണപ്പെടുന്നത. അവ തന്നെ ഓരോന്ന ഓരോവിധശക്തിയോടുകൂടിയ ഉഷ്ണംകൊണ്ടഉരുകി ദ്രവാവസ്ഥയെപ്രാപിക്കുന്നു. അവ വാഷ്പാകാരമായിനമുക്കുകാണ്മാൻസംഭവമില്ല. എങ്കിലും അതിശക്തിയോടുകൂടിയ അഗ്നിയെ ഉണ്ടാക്കാമെങ്കിൽ എല്ലാലോഹങ്ങളും ഉരുകുന്നതിന്ന പുറമെ വാഷ്പാകാരത്തെതന്നെ പ്രാപിക്കുമെന്നതിന്ന സംശയമില്ല. കൊല്ലന്റെ ഉലത്തിയ്യ സാധാരണഅഗ്നിയെക്കാൾ വളരെ അധികം ശക്തിയുള്ളതാകുന്നു. എങ്കിലും അതിൽ ഇരുമ്പ് ഉരുകി ദ്രവാവസ്ഥയെ മാത്രമെ പ്രാപിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിലും വളരെ അധികം ശക്തിയുള്ളതിയ്യുണ്ടാക്കിയാലെ ഇരുമ്പ വാഷ്പാകാരത്തേ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. പ്ലാററിനം എന്നൊരുജാതിലോഹമുണ്ട. അതിനെ ഉലയിൽവെച്ച എത്രതന്നെ ഊതിയാലും ചുട്ടുപഴുക്കുന്നതല്ലാതെ ലേശം പോലും ഉരുകുകയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ലോഹം സൂൎയ്യസന്നിധിയിൽ ഉരുകുമെന്നുമാത്രമല്ലാ അത വാഷ്പാകാരമായിത്തീരുന്നു എന്നുമാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇങ്ങിനെ ചില സംഗതികളെ കൊണ്ടല്ലാതെ സൂൎയ്യന്റെ ഉഷ്ണത്തിന്റെ ഒരു സ്വരൂപജ്ഞാനമുണ്ടാകുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാകുന്നു. സൂൎയ്യന്റെ ഉഷ്ണം ഇത്രഡിഗ്രിയുണ്ടെന്ന അളന്ന നോക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള 'തെൎമ്മോമിററർ' കൊണ്ട അളക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലാ. അസംഖ്യംആയിരം ഡിഗ്രി അളക്കത്തക്ക ഒരു യന്ത്രത്തെ പുതിയതായി സൃഷ്ടിച്ചാൽ എങ്ങിനെയാണെന്ന അറിഞ്ഞില്ല.

ഭൂമിയിൽ നിന്ന സൂൎയ്യനിലേക്ക് തൊള്ളായിരത്തിരുപത്തേഴുലക്ഷം നാഴിക ദൂരമുണ്ട. ഈ ദൂരത്തിന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനലേശംപോലുംനമുക്കുണ്ടാകുന്നതല്ലാ. എന്തെന്നാൽ, ഒരാൾ രാവുംപകലും ഇടവിടാതെ ഒന്ന, രണ്ട, മൂന്ന, എന്നിങ്ങിനെ വേഗമെണ്ണുന്നുവെന്നുവിചാരിക്കുക. എന്നാൽ പത്തുലക്ഷം എണ്ണിക്കഴിയണമെങ്കിൽ മൂന്നുദിവസം വേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ സൂൎയ്യനിലേക്കുള്ള

ദൂരം ഇത്രമൈൽസ് എന്ന സംഖ്യയെ എണ്ണിത്തീരുന്നതിന്നുതന്നെ (ഒരുവൻ ഊണും ഉറക്കവുമൊഴിച്ച് മെനക്കിട്ടിരുന്നാലും പകലുമെണ്ണുന്നതായാൽ) ഒമ്പതുമാസത്തോളം വേണ്ടിവരും. എണ്ണിഎത്തിച്ചാൽതന്നെ ഒമ്പതുമാസം വേണ്ടിവരുന്നതായ ഒരുസംഖ്യയോളം നാഴിക ദൂരത്തെ എങ്ങിനെയാണ നാം വിചാരിക്കുന്നത!

ഗോളാകാരമായി കാണപ്പെടുന്ന അതിതേജസ്സോടുകൂടിയ ഈ സൂൎയ്യബിംബം എന്തെല്ലാം പദാൎത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നറിവാനായി ഇസ്ലിടയിൽ ഒരു യന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയന്ത്രത്തിൽ (Spectroscope സ്പെക്ട്രൊസ്കോപ്പ്) സൂൎയ്യരശ്മികൾ പതിച്ചാൽ നാനാവിധവൎണ്ണഭേദങ്ങൾ (അതിൽ) കാണപ്പെടുന്നു. ഇന്നിന്നപദാൎത്ഥങ്ങൾ ഉരുകിജ്വലിച്ച്, അതാതിൽനിന്നുപുറപ്പെടുന്ന രശ്മികൾ ആ യന്ത്രത്തിൽ പതിച്ചുംവെങ്കിൽ, അതാതിന്നനുരൂപമായപ്രത്യേകവൎണ്ണഭേദങ്ങൾഅതിൽ കാണപ്പെടുന്നുവെന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പരീക്ഷാമൂലം അറിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെ അനുസരിച്ച് സൂൎയ്യരശ്മികളെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന മിക്ക ധാതുക്കളും സൂൎയ്യനിൽ ഉണ്ടെന്നും, അവയിൽ അത്യുഷ്ണം നിമിത്തം ചിലത് ദ്രവാവസ്ഥയേയും, ചിലത് വാഷ്പാകാരത്തേയും, പ്രാപിച്ച് ജ്വലിച്ച് വിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നുംപുറമെ, ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന മിക്ക ധാതുക്കളും, ഇവിടെയില്ലാത്തതായ വേറെ അനേകം ധാതുക്കളും, കൂടിചേൎന്ന ഒരു മഹത്തായ ഗോളാകാരമായി അതിതീക്ഷ്ണമായ പ്രഭയോടുകൂടി ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയാണ് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമായിരിക്കുന്ന ഈ സൂൎയ്യബിംബമെന്നും അവർ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നാമീകാണുന്നതു മുഴുവൻ സൂൎയ്യബിംബത്തിൽ ചേൎന്നതല്ല. അതിപ്രകാശത്തോടുകൂടിയ ബിംബത്തിന്നു ചുററും ചില വായുക്കളുണ്ട്. അവയെ സ്പഷ്ടമായി കാണണമെങ്കിൽ ബിംബം മുഴുവൻ മൂടുന്നതായ ഒരു സൂൎയ്യഗ്രഹണം വരണം; അപ്പോൾ മാത്രമെ ആ വായുക്കളെ നല്ലവണ്ണം വേർതിരിച്ചു കാണ്മാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഗ്രഹണകാലത്ത് ബിംബം മുഴുവൻ മൂടികഴിഞ്ഞാൽ അതി

ന്നു ചുറ്റും പലവിധ വൎണ്ണങ്ങളോടുകൂടി, ഒരു തേജസ്സിനെ കാണുന്നതു ആ വായുക്കൾ നിമിത്തമാകുന്നു.

നമുക്കു നിത്യപരിചയമുള്ള അഹോരാത്രം, പക്ഷം, മാസം, ഋതുക്കൾ, എന്നിവയെല്ലാം പാമരദൃഷ്ടിയിൽ സൂൎയ്യന്റെ ഗതിവിശേഷംകൊണ്ടാണു ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിലും പരമാൎത്ഥത്തിൽ അവ ഭൂമിയുടെ ഗതികൊണ്ടാണെന്നുള്ള ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഇപ്പോൾ കുറച്ചു പഠിച്ചുള്ള എല്ലാവരും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും സൂൎയ്യൻ യാതൊരു ചലനവുംകൂടാതെ ആകാശത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭൂമി സൂൎയ്യന്റെ ആകൎഷണശക്തിയിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലും, അതിന്റെ ശക്തി സൂൎയ്യനെ ആപേക്ഷിച്ചാകയാലും സൂൎയ്യന്റെ ഗതി ഇന്നപ്രകാരമാണെന്നു ശാസ്ത്രീയമായ ചില യുക്തികളെക്കൊണ്ടു അനുമാനിപ്പാൻ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ.

നമുക്ക് ഏറ്റവുമടുത്ത് സ്വപ്രകാശത്തോടുകൂടിയ വസ്തു സൂൎയ്യനാകുന്നു. ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഗ്രഹങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രകാശം സൂൎയ്യനിൽനിന്നാകുന്നു. സൂൎയ്യരശ്മികൾ, ഭൂമിയിലെന്നപോലെ, അവയിലും പതിച്ച് പിന്നെ അവയിൽനിന്ന് പ്രതിഫലിക്കുമ്പോൾ അവ പ്രകാശവസ്തുക്കളാണെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നു. ആവക ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ഒരുവൻ ഭൂമിയെ നോക്കുന്നതായാൽ ഭൂമിയും പ്രകാശത്തോടുകൂടിയതാണെന്നു അവന്നു തോന്നുന്നതാണ്. അതിന്നുള്ള കാരണവും മേൽപറഞ്ഞതുതന്നെയാണ. വ്യാഴം മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളും സൂൎയ്യന്റെ ആകൎഷണശക്തിയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവയുടെ ശക്തിയും സൂൎയ്യനെ ആപേക്ഷിച്ചുതന്നെയിരിക്കുന്നു.

സൂൎയ്യരശ്മികൾ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു ഭൂമിയുടെ ശീതോഷ്ണങ്ങളെ ഏതദവസ്ഥയിലാക്കിത്തീൎത്തിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ചരാചരാത്മകമായ ചേതനവസ്തുക്കൾ യാതൊന്നും ഉണ്ടാവാനായിട്ടു തരമില്ല. സൂൎയ്യരശ്മികൾ ജലത്തെ ഭൂമിയിൽനി

ന്നാകർഷിച്ച വർഷകാലത്തിൽ നമുക്കു വൃഷ്ടിയെ തരുന്നു. സൂര്യര ശ്മികൾ ഓഷധിവർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് അവയെക്കൊണ്ട ഭൂമിയിലുള്ള ജലത്തേയും ധാതുക്കളേയും ആകർഷിപ്പിച്ച് അവയെ പുഷ്ടിയായി വളർത്തുന്നു. തരുലതാദികളും ശ്വാസോഛ്വാസത്തെ ചെയ്യുന്നുണ്ട. സൂര്യരശ്മിയില്ലെങ്കിൽ അവക്കതു സാധിക്കുന്നതല്ല. സൂര്യരശ്മികൾ പ്രാണികളുടെ ജഠരാഗ്നിയായി പരിണമിച്ച് അവർ ഭക്ഷിക്കുന്ന അന്നത്തെ വേണ്ടുംവണ്ണം ദഹിപ്പിച്ച അവയുടെ ദേഹത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു. പ്രാണനായി പരിണമിച്ച ജീവികളെ പലവിധത്തിൽ ചേഷ്ടിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. നാം കുഴിക്കുന്ന വെള്ളം ഈ അവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നത സൂര്യരശ്മി നിമിത്തമാകുന്നു. നാം ശ്വസിക്കുന്ന വായു ഈ അവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നത സൂര്യരശ്മിയുടെ സഹായംകൊണ്ടാകുന്നു. നാം ഭക്ഷിക്കുന്ന അന്നം ഈ അവസ്ഥയിലാകുന്നത സൂര്യരശ്മികൊണ്ടാകുന്നു. നാം കത്തിക്കുന്ന വിറക സൂര്യരശ്മികൾ സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. നമ്മുടെ ദേഹം തന്നെ സൂര്യരശ്മികൾ സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നുവെന്ന മുൻപറഞ്ഞ സംഗതികളിൽനിന്ന് സിദ്ധമാകുന്നുണ്ട. എന്തിനധികം പറയുന്നു, സൂര്യരശ്മികളില്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ ജീവൻഎന്ന വ്യവഹാരംതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇതാണ പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ശ്രുതിസ്മൃതികളിലും ഈ അഭിപ്രായം തന്നെ പ്രതിവാദിക്കപ്പെടുന്നു. "ആദിത്യനിൽനിന്ന വൃഷ്ടി, വൃഷ്ടിയിൽനിന്ന അന്നം, അന്നത്തിൽനിന്ന പ്രജ" എന്ന സ്മൃതിവാക്യം തന്നെ ഒരു ഉദാഹരണമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ സകല പ്രാണികൾക്കുമാധാരം സൂര്യനാണെന്നു സിദ്ധമായതിനാൽ സൂക്ഷ്മദർശികളായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പുരാതനന്മാർ സൂര്യനെ ജഗദാത്മാവായും, ജഗദീശ്വരനമായിരിക്കുന്ന ആ പരമപുരുഷന് പ്രതിനിധിയായി കല്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ഗായത്ര്യാദി മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട ആരാധനംചെയ്യുന്നത് യുക്തം തന്നെ.

കെ. എം.

മാമാങ്കം

(അല്ലെങ്കിൽ മലയാളത്തിലെ മാമാകം)

:O:

മലയാളത്തിൽ ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ആക്രമണത്തിന്നു മുമ്പുവരെ 'തിരുനാവാ' മണപ്പുറത്തുവെച്ച ചിങ്ങവ്യാഴകാലങ്ങളിൽ 'മാമാങ്കം' അല്ലെങ്കിൽ 'മാമാകം' എന്നൊരു മഹോത്സവം ആഘോഷിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. 'മാമാങ്കം' എന്ന പദത്തെ ശരിയായി പറയുമ്പോൾ 'മാഘമകം' എന്നാണ് പറയേണ്ടത് (മാഘമാസത്തിലെ മകം. അതായത, മകരത്തിലെ കറുത്ത വാവുകഴിഞ്ഞു കുംഭത്തിലെ കറുത്ത വാവിന്നകത്തുവരുന്ന മകം). ഇതു സാധാരണ വെളുത്ത വാവു സംബന്ധിച്ച മാത്രമെ വരികയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട മാമാങ്കം പ്രായേണ കുംഭമാസത്തിലായിരിക്കും. അഥവാ ചിങ്ങവ്യാഴത്തിലുള്ള മഹത്തായ മാഘമാസത്തിനെ 'മാമാകം' എന്നും പറയുന്നു.

ഠരം സ്ഥിതിക്കു മാമാങ്കകാലം, വൎഷംകഴിഞ്ഞ് ഭാരതപ്പുഴയിലെ കലക്കറവും ഒഴിഞ്ഞ്, മണത്തിട്ടുകളും തെളിഞ്ഞ്, മകരത്തിലെ മരംകോച്ചുന്ന മഞ്ഞിന്റെ ശക്തി ശമിച്ച്, കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞിട്ട് അറകളും നിറഞ്ഞ്, സ്വതേതന്നെ പ്രകൃതിദേവി തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള മലയാളത്തിലെങ്ങും ചക്കമാങ്ങ മുതലായ ഫലസസ്യാദികൾ നിറഞ്ഞ്, പകൽ അനതിതീവ്രങ്ങളായ സൂൎയ്യകിരണങ്ങളാൽപ്രകാശമാനങ്ങളായ ദിഗ്ഭാഗങ്ങളോടുകൂടിയും, ഭാരതപ്പുഴയിലെ സ്ഫടികനിൎമ്മലങ്ങളായ തിരമാലകളിൽ തട്ടി സ്വഛന്ദമായി വീശുന്ന മന്ദമാരുതനാൽ പരമാനന്ദപ്രദമായും, പ്രദോഷം മുതൽ പ്രഭാതംവരെ ക്രമേണ പ്രശോഭിതനായ ചന്ദ്രന്റെ 'കൌമുദീ' വിലാസങ്ങളാൽ പകലെപ്പോലെതന്നെ ചുററുമുള്ള പദാൎത്ഥങ്ങളുടെ 'തത്വബോധിനി' കളായി സകല ജന'മനോരമ'കളായ രാത്രികളോടുകൂടിയും, ഇരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാകയാൽ മലയാളത്തിൽ ഈ വിധമുള്ള ഒരു മഹോത്സവം ആഘോഷിക്കുന്നതിന്ന സൎവ്വപ്രകാരത്തിലും ഇതിലധികം നന്നായിട്ട് ഒരു കാലം തെരഞ്ഞെടുപ്പാനസാദ്ധ്യമാണെന്ന ഇന്നുള്ളവൎക്കും സമ്മതമായി

ഷിക്കകൊണ്ടു ഏതൽപ്രവൎത്തകന്മാരായ പൂൎവ്വന്മാർ ൟ വക വിഷയങ്ങളിൽ ചെയ്തിരുന്ന ദീൎഘാലോചനകളുടെയും, അവരുടെ ഔചിത്യത്തോടും രസികത്വത്തോടുംകൂടിയുള്ള മനോധൎമ്മത്തിൻെറയും, വൈചിത്ര്യവും മഹത്വവും എത്രമാത്രമുണ്ടായിരുന്നുഎന്നു നല്ലവണ്ണം അനുമാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മഹോത്സവാഘോഷത്തിൻെറ ഉൽഭവവും അതിൻെറ ചടങ്ങുകളും എന്തെല്ലാമായിരുന്നു എന്നുള്ളതുകൂടി പ്രസ്താവയോഗ്യമാണല്ലൊ.

ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിലും മററും ഉള്ള മാതിരി പൂൎവ്വകാലങ്ങളിൽ മലയാളത്തിലും ഒരുവിധം ജനസമുദായരാജ്യഭരണം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കേരളീയബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂരിമാർ ഗ്രാമാധിപത്യമുഖേന വളരെക്കാലം ശിക്ഷാരക്ഷാധികാരം വഹിച്ചുവന്നിരുന്നു. പിന്നീടു ൟ നടപ്പുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു വല്ല അസൌകൎയ്യങ്ങളും നേരിട്ടിട്ടൊ മറേറാ, തങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നും അധികാരത്തിന്നും ഭംഗംകൂടാതെ വല്ലപ്രകാരവും ൟ ‘സൊല്ല’ ഒഴിച്ചുവെക്കേണമെന്നുകരുതീട്ടൊ എങ്ങിനെയെങ്കിലും അവരെല്ലാവരുംകൂടി ആലോചിച്ചു പരദേശത്തുനിന്നും രാജവംശ്യന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാളെ ഇഷ്ടപ്രകാരം തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങി രാജ്യഭാരം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അവരോധിക്ക (രാജാവായി വാഴിക്ക) പതിവായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അവരോധിക്കപ്പെട്ട ഒരാളെ പന്തീരാണ്ടുചെല്ലുമ്പോൾ ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാററി പിന്നെയും മുമ്പിലത്തെപ്പോലെതന്നെ. വേറെ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിക്കും. ഇങ്ങിനെ അവരോധിക്കുന്നതിന്നു മലയാളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരും നാനാജാതിമതസ്ഥന്മാരായ മററു ജനങ്ങളും ഒന്നിച്ചു ഒരു സ്ഥലത്തുചേരേണമെന്നും അതിലേക്കു തൃശ്ശിവപേരൂരുമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കാൾ സൎവ്വഥാ സൌകൎയ്യമുള്ളതു തിരുനാവായാണെന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയതുകൂടാതെ, നവയോഗികളുടെ പ്രതിഷ്ഠയായ മേല്പറഞ്ഞ ക്ഷേത്രം പണ്ടേതന്നെ അനന്യസാമാന്യമായ ൟശ്വരചൈതന്യവിലാസത്തിന്നു കീൎത്തിപ്പെട്ടതും, സമീപത്തുള്ള മലയാളത്തിലെ

ഗംഗാനദിയായ ഭാരതപ്പുഴയിൽ സ്നാനംചെയ്തു പിണ്ഡംവെക്കുന്നതു പിതൃപ്രീതികരമാണെന്നു പുരാണപ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതുംആകകൊണ്ട് കൊല്ലന്തോറും ശിവരാത്രിക്ക് അടുത്ത തൃപ്പരങ്ങോട്ട് ഉറക്കൊഴിവകഴിച്ച് അനേകം മലയാളി ഹിന്തുക്കൾ അവിടെ സ്നാനപിണ്ഡാദിക്രിയകൾക്കായി വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മാമാങ്കം ഉണ്ടാകുന്നതു പന്തീരാണ്ടു കൂടുമ്പോളാണെന്നു മുമ്പ പറഞ്ഞുവല്ലൊ. മാമാങ്കം ഇരുപത്തെട്ടു ദിവസംകൊണ്ടു അവസാനിക്കുന്നതായ ഒരു മഹോത്സവമാണ്. അതിനിടക്കു വളരെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ദേവന്മാരെ (ഇരുപത്തെട്ടീശ്വരന്മാരെ എന്നാണ കേട്ടിട്ടുള്ളത.) അവരവരുടെ അവസ്ഥപോലെയുള്ള ആഘോഷങ്ങളോടുകൂടി അവിടെ എഴുന്നെള്ളിച്ചുകൊണ്ടുവരും. ആവക എഴുന്നെള്ളിപ്പിൽ അതാതു ക്ഷേത്രനാഥന്മാർ അവരവരുടെ ശക്തിക്കും യുക്തിക്കും ഭക്തിക്കും തക്കവണ്ണം എന്തെല്ലാം മോടിപിടിപ്പിക്കുമെന്ന് കേളികേട്ട തൃശ്ശിവപേരൂർപൂരംതന്നെ നമുക്കുവേണ്ടുന്ന അറിവുതരുന്നതിനാൽ അധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും മാമാങ്കത്തിൽ എഴുന്നെള്ളിച്ചിരുന്നതാണ്, അടുത്തകാലത്ത കോഴിക്കോട്ടു നടന്ന തിരുവണ്ണൂർ ഭദ്രകേസ്സിന്നു വിഷയമായ സ്വർണ്ണവിഗ്രഹമെന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം പറയാതിരിപ്പാൻ പാടില്ല. ഇതുകൂടാതെ മാമാങ്കത്തിൽ എഴുന്നെള്ളിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനിയായ ആനയുടെ മണികൾ, ചങ്ങല മുതലായതുംകൂടി സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു എന്നുപറയുന്നത എത്രത്തോളം വിശ്വസനീയമാണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധകവിയായ ശുകസന്ദേശകർത്താവിന്റെ വംശത്തിൽ പണ്ട് ഒരു ചോരശാസ്ത്രപണ്ഡിതനുണ്ടായിരുന്നുഎന്നും, അദ്ദേഹം തന്റെ ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ചിലതിനെ അനുഭവപ്പെടുത്തുവാനായി ഒരു വാദപരീക്ഷയിൽ മാമാങ്കത്തിൽ എഴുന്നെള്ളിച്ചിരുന്ന ആനയുടെ പൊന്നുംചങ്ങല ആരും അറിയാതെ മോഷ്ടിച്ചുഎന്നും ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ട്.

മാമാങ്കം തുടങ്ങിയാൽ അവസാനിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പിൽ മലയാളത്തിൽ ഓരോ വിഷയത്തിൽ യോഗ്യന്മാരായിട്ടുള്ളവരെല്ലാം

ഷ്ഠാനസൗകൎയ്യം അവിടെ ചെന്നുചേരേണ്ടതാണെന്ന് അന്നുള്ള മഹാന്മാൎക്ക പ്രത്യേകം നിഷ്ട്ചസമുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ചില രുടെ ആഗമനം അവശ്യം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചിലൎക്ക ചില പ്രത്യേകാധികാരങ്ങളും ചുമത്തിയിരുന്നു. ഈ കൂട്ട ത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാക്കന്മാരുടെയും പൂഞ്ഞാററിൽ തമ്പു രാക്കന്മാരുടെയും മററും വംശമൂലമായ 'പൈമ്പ്രൂർ, ചാക്കര' സ്വ രൂപത്തിൽനിന്ന 'മാടം കേറി'യതിന്നുശേഷമേ മാമാങ്കത്തിന്നാ യി മണപ്പുറത്തു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന ഭോജനശാലയിൽ ബ്രാഹ്മണ ൎക്ക ഭക്ഷിപ്പാൻ പാടുള്ളു, (മാടം എന്നാൽ രാജാക്കന്മാൎക്ക എഴു ന്നെള്ളിയിരിപ്പാനുള്ള മഞ്ചം.) എന്നൊരേൎപ്പാടുണ്ടത്രെ. ഇതുകൊ ണ്ട് അവൎക്ക പണ്ടേതന്നെ വംശശുദ്ധിയും സദാചാരനിഷ്ഠയും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നൂഹിക്കാം. എങ്കിലും കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാക്ക ന്മാരെ തങ്ങളുടെ പിതൃസ്ഥാനം നിമിത്തം സവിശേഷം ആദരി ച്ചുവരുന്ന കോഴിക്കോട്ട രാജാക്കന്മാൎക്ക മാമാങ്കത്തിൽ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചതിന്ന ശേഷമല്ലയോ ഈ ഏൎപ്പാടുണ്ടായതെന്നു ശങ്കിക്കാന വകാശമില്ലെന്നില്ല.

മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം മാമാങ്കത്തിൽവെച്ചു വളരെക്കാലം അനേകം പെരുമാക്കന്മാരുടെ അവരോധം നടന്നുവരികയും, അ തിനിടക്ക ബ്രാഹ്മണരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യാധികാരങ്ങൾ ക്രമേണ ക്ഷ യിച്ചും പെരുമാക്കന്മാരുടെ രാജാധികാരവും പ്രഭുശക്തിയും മല യാളത്തിൽ ഒരുമാതിരി ശാശ്വതമായി വേരുറച്ചും നിലനിന്നു പോരികയുംചെയ്തു എന്നുമല്ല, പെരുമാക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ കേര ളം പല ഖണ്ഡങ്ങളായി പിരികയും അവിടവിടെ ഓരോ ഉപരാ ജാക്കന്മാർ ഭരണകൎത്താക്കന്മാരായും തീരുകയും ചെയ്തതിനാൽ അവസാനത്തിൽ പെരുമാക്കന്മാർ കേവലം കേരളചക്രവൎത്തിത്വ ത്തെ പ്രാപിക്കുകയുംചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്തിൽ പെരുമാക്കന്മാരിൽ ഒടുവി ലെ ആളായ 'ഭാസ്കരരവിവൎമ്മ'നെന്ന പെരുമാളാൽ, തന്റെ അ വസാനകാലത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ 'മഹോദയപട്ടണത്തിൽ' ഉ ന്നതം അതിമാനുഷന്മാരായ ആ മഹാത്മാക്കളുടെ പൂൎവ്വചരിത്രത്തെ

സാക്ഷീകരിച്ചുനില്ക്കുന്ന 'തൃക്കുലശേഖരപുരം' എന്ന തന്റെ പരദേവതാക്ഷേത്രത്തിന്റെ കിഴക്കുവശത്തുള്ള 'ഉദകമംഗലം' എന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു തന്റെ സാമന്തരാജാക്കന്മാരിൽ ഓരോരുത്തൎക്കും പൂൎണ്ണാധികാരത്തോടുകൂടി കേരളരാജ്യത്തെ ഓരോ ഖണ്ഡമായി തിരിച്ചു അതിരു നിശ്ചയിച്ചു ഉദകപൂൎവ്വം ദാനംചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ മേപ്പടി 'തിരുനാവാ' എന്നസ്ഥലം 'വെള്ളാട്ടര' രാജാവിന്നു അധീനമാവുകയും, അതിനുശേഷം പെരുമാക്കന്മാരുടെ അവരോധം അവസാനിക്കയാൽ മാമാങ്കത്തിൽ പെരുമാക്കന്മാർ വാണിരുന്ന സ്ഥലത്തു രാജപദവിയോടുകൂടി വെള്ളാട്ടര രാജവു പ്രവേശിച്ചുവരികയുംചെയ്തുവന്നു.

മാമാങ്കത്തിൽ പെരുമാക്കന്മാർ സ്ഥാനാരോഹണംചെയ്തു നില്ക്കുന്നതിന്നു 'നിലപാടു നില്ക്കുക' എന്നും, ആ സ്ഥലത്തിന്നു 'നിലപാട്ടുതറ' എന്നും ഇന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നതും, അവിടം വളരെ വിശേഷമായ ഒരു സ്ഥലമാണെന്നു കാഴ്ചയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതുമാണ്. നിലപാടു നില്ക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ആൎക്കെങ്കിലും വല്ല സങ്കടവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയത് അപ്പോൾതന്നെ തീൎക്കുകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം ഇന്ന സമയത്തിനകം തീൎത്തുകൊള്ളാമെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്കയൊ ചെയ്തതിന്നുശേഷമേ നിലപാടേല്ക്കാൻ പാടുള്ളു എന്നൊരു ദുഷ്കരമായ വീരവ്രതവുംകൂടിയുണ്ട്. ഇതിന്ന് 'അഭീഷ്ടദാനം' എന്നുപേരാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ മാമാങ്കം വെള്ളാട്ടരരാജാവിന്റെ ആദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞുവന്നിരുന്നതിനിടക്കു ഒരിക്കൽ കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു മാമാങ്കത്തിൽ കച്ചവടത്തിന്നുപോയി മടങ്ങിവന്ന തന്റെ പ്രത്യേകസേവകന്മാരായ ചില മാപ്പിളമാരോടു സാമൂതിരിപ്പാട് മാമാങ്കം നന്നായോ? വിശേഷം എന്തെല്ലാമായിരുന്നു, എന്നുകല്പിച്ചു ചോദിച്ചതിന്നു "മാമാങ്കം നന്നായി, എങ്കിലും അടിയങ്ങൾക്കു സുഖമായില്ല" എന്ന് അവർ ഉത്തരംപറഞ്ഞു. "അതെന്താ? കച്ചവടത്തിൽ ലാഭമുണ്ടായില്ലെന്നുണ്ടോ?" "അതല്ലാ. ഇതുവരെ മലയാളത്തിൽ ഏകാധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്ന മഹാന്മാർ നിലപാടു നിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്ത് അതിനുതക്ക യോഗ്യതയില്ലാത്ത ഒരാൾ പ്ര

വേശിച്ചുകണ്ടതിനാലാണ്." "അതിനെന്താണ നിവൃത്തി? ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരാൾ ഇല്ലല്ലൊ". "നിവൃത്തിയുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഒരാളും ഉണ്ട". "അങ്ങിനെ പറയുന്നതല്ലാതെ സാധിപ്പാൻ തരമില്ലല്ലൊ". "അങ്ങിനെ പറയുന്നതല്ലാ, അനുവാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിയത്തെ മാമാങ്കത്തിന്ന് അടിയങ്ങൾ അതു സാധിച്ചുകൊള്ളാം." "എന്നാൽ ശ്രമിച്ചോളു. വിരോധമില്ലാ" എന്ന് സാമൂതിരിപ്പാടും കല്പിച്ചു.

(തുടരും)

കുന്നേഴത്ത പരമേശ്വര മേനോൻ.

സുഭദ്രാർജ്ജുനം.

—:o:—

(൫)

അഞ്ചാമങ്കം.

കപടസന്യാസിയായ അർജ്ജുനൻ സുഭദ്രയെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയതും തടുക്കുവാൻചെന്ന രക്ഷന്മാരെ തോല്പിച്ചതും, ഈ സംഗതികളെല്ലാം ബലഭദ്രരെ അറിയിക്കുവാൻ വിക്രമൻ എന്ന രണ്ടു ഭടൻ ബദ്ധപ്പെട്ട വന്നതും പൂർവ്വാംശത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടുന്നു. അനന്തരം ബലഭദ്രർ വർത്തമാനംകേട്ട് അത്യന്തം കോപിച്ച് കൃഷ്ണനേയും ഉദ്ധവരേയും വരുത്തി വിവരം അവരെ അറിയിക്കുകയിൽ തനിക്കു അർജ്ജുനന്റെ നേരെ വർദ്ധിച്ചുവന്ന കോപം ഒതുക്കുവാൻ കഴിയാതെ അദ്ദേഹത്തെ കുലചെയ്വാൻ പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠൻ അതിന്നു പുറപ്പെടേണമെന്നില്ലെന്നും താൻതന്നെ അർജ്ജുനനെ സംഹരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, സുഭദ്ര ബാല്യവൈധവ്യദുഃഖമനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമല്ലൊ എന്ന് അവർക്കെല്ലാവർക്കുമുണ്ടായ ഭയംനിമിത്തം അർജ്ജുനനെ കൊല്ലണമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തെ അവർ ഉപേക്ഷിക്കയും, പാണ്ഡവന്മാരെയും സുഭദ്രയേയും സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ ബലഭദ്രകൃഷ്ണന്മാർ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുപോകയും

ങ്ങവിടെവെച്ച ബലഭദ്രർ സുഭദ്രയെ അജ്ജുനന്ന ദാനംചെയ്തു് എ ല്ലാവരെയും സന്തോഷിപ്പിക്കയും, ചെയ്തു എന്നാകുന്നു ഉത്തരാംഗ ത്തിന്റെ സംക്ഷേപം.

പൂവ്വാംഗത്തിൽ വിക്രമനെന്ന രണഭടന്റെ സംഭ്രമവും വേ ത്രവതിയുടെ ജിജ്ഞാസയും സരസമായിട്ടുണ്ടു.

ബലഭദ്രർ സുപ്പോത്ഥിതനായിട്ടു് പറയുന്നതായതു:—

“ദിക്കെട്ടും ഞെട്ടുമാറെന്തൊരുരവമെവിട
ന്നിങ്ങുകേൾക്കുന്നതിപ്പോ-
ളിക്കാലം കാറുകാണാതിടിയുടെ നിനദം
കേൾപ്പതിന്നില്ലബന്ധം
വക്കാണത്തിന്നുകോപ്പിട്ടസുരതമമര-
ന്മാരുമൊന്നിച്ചുവായ്ക്കു-
ന്നാൾക്കോലാഹലത്തോടിവയ്യോ പടഹനിരയടി
ക്കുന്നതോഘോരഘോരം ? ”

ഇവിടെ ഉദ്ദിഷ്ടമായ ഭേരീരവം ദിക്കെട്ടും ഞെട്ടുമാറും ഘോ രഘോരമായും ദ്വാരകയിൽനിന്നും അന്തഃപുരത്തിങ്കൽ കേൾക്ക പ്പെടേണമെങ്കിൽ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ദൂരം ഒന്നോ രണ്ടോ നാഴികയിൽ കൂടരുതു. എന്നാൽ യഥാത്ഥമായ ദൂരം എന്താ ണാവൊ.

“സന്ന്യാസിയെ കന്യകാമന്ദിരത്തിലേക്കയക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ഞാൻ ഈ വൈഷമ്യമൊക്കെ അറിവിച്ചില്ലെ” എന്നു് തന്റെ ഭാ രം ഒഴിച്ചു് കൃഷ്ണനും, “പൂവ്വബന്ധുവും ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിക്കു് അത്യ ന്തം സ്നേഹിതനുമായിരിക്കുന്ന അജ്ജുനൻ ഇങ്ങിനെ പ്രവൎത്തിച്ചു തു വളരെ സാഹസമായി” എന്നു ഉദ്ധവരും, പറഞ്ഞപ്പോൾ ശു ദ്ധമതിയായ ബലഭദ്രർ ഉടനെ കോപാക്രാന്തനായിത്തീരുന്നു.

“എടുത്തുമുസലത്തെഞാൻഝടിതിയോടിഎത്തീട്ടുടൻ
തടുത്തഥ കിരീടിതന്നുടലടിച്ചുപൊടിച്ചിക്ഷണം
തുടുത്തുതുടരെത്തിളച്ചൊഴുകുമക്കുടംചോരയാൽ
കെടുത്തുവനെരിഞ്ഞിടും കഠിനമായകോപാഗ്നിയെ.

കപടനയവിദഗ്ദ്ധനായ കൃഷ്ണൻ ഉടനെ കൊടുത്ത ഉത്തരം അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം സമയോചിതമാകുന്നു.

"ഇക്കാലം ഞാനിരിയ്ക്കെപ്പുരുഷമാതരിയെ
കൊല്ലുവാൻ ശ്രേഷ്ഠനെന്തി-
നുൾക്കാമ്പിൽ ചിന്തചെയ്യുന്നൂ തവസഹജൻ
പോരുമിപ്പോരിനിപ്പോൾ
ശീഘ്രം ചക്രായുധത്താലരിയുടെ ഗളവും
കൂടി നീറാക്കിവാഴ്ക-
നുൾക്കോപം തീർത്തുകൊണ്ടീടുവനരനിമിഷം
കൊണ്ടുവേണ്ടാവിഷാദം.

ഇനിമേൽ പാണ്ഡവചരിതം തനിയേശേഷിക്കയില്ലസന്ദേഹം
നിനവുവെടിഞ്ഞുനടക്കം ജനമിതുകണ്ടിട്ടടങ്ങേണം.

എങ്കിലും കൃഷ്ണന്റെ കാപട്യം പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിക്കുന്നത് അടുക്കെത്തന്നെ വരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറെറാരു വാക്യത്തിലാണ. "സുഭദ്ര ബാല്യവൈധവ്യദുഃഖത്താൽ തപിക്കുന്നതു നാം എങ്ങിനെ കണ്ടു സഹിക്കും" എന്നു ശുദ്ധാത്മാവായ ബലഭദ്രർ ചോദിച്ചതിനാപോലും കൃഷ്ണൻ കൊടുത്ത ഉത്തരം കേട്ടാലും:— "ഏതു താപം കാണാതെ കഴിക്കാം.

പാർത്താൽ നിർമ്മലമായയാദവകുലത്തിങ്കൽ കളങ്കത്തിനേ
ചേർത്താമാധവിനാരിയെങ്കിലുമുടൻ കൊല്ലാതിരിയ്ക്കില്ലഞാൻ
പാർത്ഥൻതന്നുടെകണ്ഠവും പുനരുടൻ ഛേദിച്ചുയുഷ്മൽപദേ
ചേർത്തീടാമിഹകാര്യമായ്ഭഗിനിതാൻപിന്നെത്തപിച്ചീടുമോ?

അതിനാൽ ഞാനിപ്പോൾതന്നെ പോകുന്നു. ആരാണവിടെ? ദാരുകനോടു വേഗത്തിൽ രഥംകൊണ്ടുവരുവാൻ പറയുക."

ബലഭദ്രകൃഷ്ണന്മാർ രഥാരൂഢന്മാരായി ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിങ്കലേക്കു പോകുമ്പോൾ ദാരുകൻ ചെയ്ത രഥവേഗവർണ്ണനം ഒരു പരിഷ്കാരകാലത്തിൽ എത്രമാത്രം ക്ഷന്തവ്യമാണെന്നു വായനക്കാർ വിധിക്കട്ടെ.

"ഏററംവേഗം ചരിയ്ക്കും പവനനുടെമദം
പോകുവാനെന്നപോലി-
ന്നുററത്തോടേഗമിയ്ക്കുന്നൊരു രഥമിതിൽനി-
ന്നുത്ഭവിയ്ക്കുംമരുത്താൽ
ചുററും നില്ക്കുംദ്രുമൌഘം ത്വരിതമൊടധുനാ
തങ്ങളിൽത്തച്ചോടിഞ്ഞും
മുററും വേഗാലുലഞ്ഞിട്ടിഹചിലതുമറി
ഞ്ഞും പതിയ്ക്കുന്നുഭൂമൌ."

ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലെ ഉദ്യാനം ഏററവും രമണീയമെന്ന ബലഭദ്രർ ആശ്ചര്യത്തോടെ പറയുന്നു. അതിനുള്ള കാരണമാണ കേൾക്കേണ്ടത:

"അത്യാനന്ദേന മാവിൻ പുതിയകിസലയം
തിന്നുടൻകോകിലൌഘം
മത്തന്മാരായി മന്ദം മധുരതരമിതാ
പഞ്ചമം പാടിടുന്നു.
നൃത്തംചെയ്യുന്ന വായ്ക്കും കുതുകമൊടുമയൂ-
രങ്ങളാരാമമെങ്ങും
പുത്തൻതേനുണ്ടു മത്തഭ്രമരനിരമുദാ
മേളമായ് മൂളിടുന്നു."

കുയിലുകൾ മാവിന്തളിർ തിന്ന് മത്തന്മാരാകുന്ന സമ്പ്രദായം ഇക്കാലത്തുണ്ടെന്നുതന്നെ സമ്മതിച്ചാലും, വണ്ടുകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും മൂളലും ആധുനികന്മാൎക്ക് ഏത്രമാത്രം ആഹ്ലാദകരമാണെന്നുള്ളത് ആലോചിച്ചുതീൎച്ചചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരുസംഗതിയാണ.

കൃഷ്ണൻ പറയുന്നതായത:—

"അളികുലകളഝങ്കാരം
വളരെക്കൌതുഹലത്തെനല്കുന്നു."

ദാരുകൻ:— "ഇവിടെ മധുപാനത്തിന്ന് വന്നുനിറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്ന വണ്ടുകളാൽ ഈസരസ്സ് നീലവൎണ്ണമായിട്ട കാണപ്പെടുന്നു"

ഇത്ര വിലക്ഷണമായ ഒരു അതിശയോക്തിപ്രയോഗം ഏതൽകാലോചിതമായിരിയ്ക്കുമെന്ന് വിദഗ്ദ്ധജനപരിവൃതയായ ഈ ഗ്രന്ഥകൎത്രി വിചാരിച്ചതിനെപ്പററി ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു.

ബലഭദ്രകൃഷ്ണന്മാരെ ധർമ്മപുത്രർ കണ്ട് അവരുടെനേരെച്ചെന്ന് യഥായോഗ്യം ഉപചാരംചെയ്തതിന്റെ ശേഷം അവിടെവെച്ചുണ്ടായ സംഭാഷണം വളരെ ഉചിതവും അവരിൽ ഓരോരുത്തന്റെ സ്വഭാവത്തെ വ്യക്തമായി കാണിയ്ക്കുന്നതുമാകുന്നു.

"അർജ്ജുനനെവിടെ? ..... ഞാൻവന്നവിവരം അറിഞ്ഞില്ലേ? എന്നുള്ള ബലഭദ്രരുടെ ചോദ്യത്തിനു.

"അറിയായ്കയല്ല.

കൃത്യാകൃത്യവിവേകശൂന്യമതിയായുള്ളോരു ബാലൻവിധി-
വ്യത്യാസാലൊരു നിന്ദ്യകർമ്മമൊരുനാൾ ചെയ്തീടിലപ്പോളതിൽ
അത്യന്തം കൃപയുള്ളതൽഗുരുജനംക്രോധിയ്ക്കയില്ലെങ്കിലും
മത്യാമന്നതുമൂലമായ് പരമവന്നുണ്ടാകുമെല്ലോഭയം."

എന്നു ധർമ്മപുത്രൻ കൊടുത്ത ഉത്തരം വളരെ സ്വാഭാവികവും, സോദരസ്നേഹവും ബലഭദ്രാദികളുടെ നേരെയുള്ള ഭക്തിയും ഒരുപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതുമാകുന്നു.

പാഞ്ചാലിയെയും സുഭദ്രയെയും ബലഭദ്രർ കണ്ട് ആത്മഗതമായി പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ:—

"ഒരുവനിരുവരുണ്ടെന്നാകിലോ ഭാര്യമാരായ്
പെരുകിയൊരുവിരോധം തമ്മിലുണ്ടാകുമെല്ലോ.
കരുതുകിലതുവിട്ടീഭദ്രയിൽ പ്രേമമേവം
ദ്രുപദനൃപസുതയ്ക്കിന്നുള്ളതത്യന്തചിത്രം."

സുഭദ്ര തൽക്കാലം പാഞ്ചാലിയാൽ ഹസ്താവലംബിതയായിരുന്നു എന്നുള്ളതു മാത്രമല്ലാതെ ബലഭദ്രരുടെ ഈ അത്ഭുതത്തിനു മററു യുക്തിയില്ല. സുഭദ്രയെ പാഞ്ചാലി, തൽകാലം കാഴ്ചക്കാരെ സമ്മതിപ്പിക്കുവാനല്ലാതെ, സത്യമായി സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ഈ കാഴ്ച ഒരു മതിയായ തെളിവല്ലെങ്കിലും, ബലഭദ്രരുടെ സ്വഭാവം ഈ സന്ദർഭത്തിലും ശരിയായി വ്യഞ്ജിയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ അങ്കത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനനോടു "സഖെ! ഭവാനു എന്തു അഭിഷ്ടമാണു ഞാൻ ഇനിയും സാധിക്കേണ്ടതു"? എന്നു ചോദിച്ചതിൽ മഹത്തായ ഒരു അനൌചിത്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സുഭദ്ര

യെ അൎജ്ജുനൻ കൊടുക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ ആദ്യംമുതൽ അവസാനംവരെ ഉത്സാഹിച്ചത കൃഷ്ണനാകുന്നു. അൎജ്ജുനൻ സന്യാസിവേഷം ധരിച്ചതു മുതൽക്കുള്ള കഥയിൽ ശുദ്ധമതിയായ ബലഭദ്രരെ കൃഷ്ണൻ വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ചതിച്ചിട്ടുള്ളതിനകണക്കില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആ വക വഞ്ചനകളെ വെളിപ്പെടുത്തത്തക്കവയായ മേൽപറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ ബലഭദ്രസമക്ഷത്തിൽ വെച്ച കൃഷ്ണൻ പറയുക എന്നത തീരെ അസംഭാവ്യമാകുന്നു.

സുഭദ്രാൎജ്ജുനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ ഈ നാടകം വലിയ ദോഷങ്ങളാൽ വികൃതമൊ ഗുണങ്ങളാൽ ശ്ലാഘ്യമോ ആണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിലെ പല ശ്ലോകങ്ങളും ലളിതപദങ്ങളാൽ ഹൃദ്യങ്ങളാകുന്നു. എങ്കിലും നാടകീയമായ സാംഗത്യം പോരെന്നുള്ള ന്യൂനത ഈ കൃതിക്കും മററു പല മലയാള നാടകങ്ങൾക്കും സാധാരണമാകുന്നു. പൂൎവ്വകവികളുടെ പ്രയോഗങ്ങളെ കണ്ണടച്ച് അനുകരിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധത പലേടത്തും കാണ്മാനുണ്ട. കഥയുടെ എല്ലാഭാഗങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പ് നാടകങ്ങൾക്ക ഏററവും പ്രധാനമായ ഒരു ആവശ്യമാണെന്നും, പ്രാചീന കവികളുടെ പ്രയോഗങ്ങളെ ചൎവ്വിതചൎവ്വണം ചെയ്യുന്ന നടപ്പ ഏററവും ത്യാജ്യമായ ഒരു ദോഷമാണെന്നും, ആകെക്കൂടി എനിക്കു തോന്നുന്നതിൽ എന്റെ ഈ ശ്രമവും ഇതുപോലെയുള്ള മററു ശ്രമങ്ങളും സഹായിക്കുന്നപക്ഷം എനിക്കു കൃതാൎത്ഥതക്കവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.

സി. അന്തപ്പായി.

സുനീതി.

സുനീതി ചിലപ്പോൾ കുമുകന്റെ വീട്ടിൽ പോയി അയാളുടെ ഭാൎയ്യയൊന്നിച്ച വിനോദിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പ്രേമസൂചകമായി മാൎത്താണ്ഡനിൽനിന്ന ലഭിച്ച ഒരു ഉറുമാൽ ആ സ്ത്രീ എപ്പോഴും കയ്യിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത കുമുകൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട. ആ ഉറുമാൽ കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ കാൎയ്യസാദ്ധ്യത്തിന്ന എളുപ്പ

മുണ്ടാകകൊണ്ട ഒന്നാമതായിട്ട് അത കരസ്ഥമാക്കുവാനുറച്ചു. കമ്രകണ്ണന് ഒരു ചെറിയ പെൺകുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നസമയം സുനീതി ആകുട്ടിയെ വാത്സല്യത്തോടു കൂടി ലാളിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പതിവുപോലെ ഒരു ദിവസം സുനീതി കമ്രകണ്ണന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അയാൾ കുട്ടിയെ എടുത്ത് അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു. സുനീതി കുട്ടിയെ എടുക്കുന്നതിനിടക്ക ഉറുമാൽ താഴെവീണതറിഞ്ഞില്ല. കമ്രകണ്ണൻ ഉപായത്തിൽ അതകയ്യിലാക്കി ഉടനെ അവിടെനിന്നതിരിച്ചു. സുനീതി കുറെകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടിലെക്ക പോയി. ഉറുമാലിന്റെകാൎയ്യം ഓൎമ്മയുണ്ടായത കുറേനേരംകഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ. ഉടനെ തിരയുവാൻ തുടങ്ങി. വളരെതിരഞ്ഞിട്ടും കാണാഞ്ഞതിനാൽ കുണ്ഠിതപ്പെട്ടു. മത്താണ്ഡൻ കൂടക്കൂടെ അതിനെപ്പററി ചോദിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ട സുനീതിയുടെ വ്യസനം വൎദ്ധിച്ചു.

അന്നരാത്രി കമ്രകണ്ണൻ ഉറുമാലും കൊണ്ടുപോയി ശൈനേയന്റെവീട്ടിന്നകത്തെക്കിട്ടു. പിറെറന്നാൾരാവിലെശൈനേയൻ ഉണൎന്ന ഉടനെ ഒരു ഉറുമാൽ നിലത്തുകിടക്കുന്നതകണ്ട് ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു. അത് അവിടെ എത്തിയത് എങ്ങിനെയാണെന്ന മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അതസുനീതിയുടെയാണെന്ന മനസ്സിലായി സുനീതിക്ക് ആഉറുമാൽ കയ്യിൽനിന്ന അല്പനേരം ഒഴിച്ചുവെപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്ത വിധത്തിൽ അതിനൊട അത്ര പ്രേമമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന ശൈനേയനറിഞ്ഞതുകൊണ്ട അതുടനെ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി കൊടുപ്പാനുറച്ചു. മാത്താണ്ഡൻ വീട്ടിലുള്ള സമയത്ത ചെല്ലുവാൻ ധൈൎയ്യമില്ലാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം പുറത്തെക്ക പോയിരിക്കുന്ന സമയംനോക്കി വീടിന്റെപിൻഭാഗത്ത ചെന്നു. കുറെ നേരം അവിടെ ചുററിമാറിനിന്നതിന്നശേഷം വാതിൽക്കൽ മുട്ടി. അദൃഷ്ടവും സുനീതിയെ കഷ്ടത്തിലാക്കുവാൻ കമ്രകണ്ണനെ സഹായിച്ചുവെന്നു തൊന്നുന്നു. ശൈനേയൻ എത്തിയ തത്സമയം മാത്താണ്ഡനും അവിടെ എത്തി. വാതലിന്റെ ശബ്ദംകേട്ടപ്പോൾ ഭാൎയ്യയുടെ നേരെയുള്ള സംശയം വൎദ്ധിച്ചതിനാൽ ഉടനെചെന്ന് ആരെങ്കിലുമുണ്ടൊഎന്നപരിശോധിച്ചു.

മാൎത്താണ്ഡന്റെ ശബ്ദംകേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദ്രോഹിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടിട്ട ശൈനേയൻഓടിപ്പോയി. എല്ലാടിക്കിലും പരിശോധിച്ചിട്ടും ആരെയും കാണാഞ്ഞപ്പോൾ വാതിൽക്കൽമുട്ടിയതാരാണെന്നു ഭാൎയ്യയൊട ചൊദിച്ചു. ആരാണെന്ന നിശ്ചയമില്ലെന്ന ആസ്ത്രീപറഞ്ഞമറുവടി അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചില്ല.

മാൎത്താണ്ഡൻ— ശൈനേയനായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

സുനിതി— ആയിരിക്കാം. ഇന്ന ആളാണെന്ന് എനിക്ക വിവരമില്ലാത്തതിനാൽ എനിക്കൊന്നും വിശ്വസിപ്പാൻ തരമില്ല.

കോപം ആലോചനാശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നത സാധാരണയാണല്ലൊ. ഭാൎയ്യ പറഞ്ഞത വാസ്തവമോയെന്ന അല്പംപോലും ആലോചിക്കാതെ ഉടനെ അവിടെനിന്ന പുറപ്പെട്ടു. കമ്രകണ്ഠന്റെ അടുക്കൽചെന്ന സംഭവിച്ച വൎത്തമാനങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞതിന്നുശേഷം ശൈനേയന്റെ വീട്ടിൽ പോയി കാൎയ്യത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മം അറിഞ്ഞുവരേണമെന്ന് അയാളോടപേക്ഷിച്ചു. തന്റെ സൂത്രങ്ങൾ ഫലപ്രദമാവാൻ തരമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ കമ്രകണ്ഠന്ന വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി. ഉടനെ അയാൾ ശൈനേയനെ അന്വേഷിച്ച പുറപ്പെട്ടു. ശൈനേയനും കമ്രകണ്ഠനും തമ്മിൽ പലെ നേരമ്പോക്കുകളും പറഞ്ഞിരുന്നതിന്നുശേഷംകമ്രകണ്ഠൻ പിറേറന്നാൾശൈനേയനോട തന്റെവീട്ടിലേക്ക വരുവാൻ എല്പിച്ച യാത്ര പറഞ്ഞുപോന്നു. കമ്രകണ്ഠൻ അപ്പോൾ തന്നെ മാൎത്താണ്ഡന്റെ അടുക്കെ പോയി വൎത്തമാനങ്ങൾ പലതും ശൈനേയൻ പറഞ്ഞുവെന്നും മുഴുവൻപറയേണ്ടതിന്ന പിറേറന്നാൾ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക വരാമെന്ന് ഏററിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ മറഞ്ഞുനിന്ന നോക്കിയാൽ ആ കാൎയ്യത്തെപ്പററി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ശൈനേയന്നുണ്ടാവുന്ന സന്തോഷം മനസ്സിലാക്കാമെന്നുപറഞ്ഞു.

പിറേറന്നാൾ രാവിലെ ശൈനേയൻ കമ്രകണ്ഠന്റെ വീട്ടിലെത്തി. മാൎത്താണ്ഡന്ന കാണ്മാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക കമ്രകണ്ഠൻ ശൈനേയനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവർ തമ്മിൽ

വേറെ കാൎയ്യങ്ങളെപ്പററിയാണ സംസാരിച്ചിരുന്നത. സംസാരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുപേരും കൈകൊട്ടി ഉച്ചത്തിൽചിരിക്കുകയും ഓരോ ആംഗ്യങ്ങൾകാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കയുംചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ട ദൂരെനിന്നിരുന്ന മാൎത്താണ്ഡൻ ശൈനേയന്റെ ആംഗ്യങ്ങളെ ഓരോന്നായി വ്യാഖ്യാനിപ്പാൻതുടങ്ങി. കുറേ നേരം സംസാരിച്ചതിന്റെശേഷം ശൈനേയൻ വീട്ടിലേക്കു പോയി. മാൎത്താണ്ഡൻ ഉടനെകുമ്പകണ്ണന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന ശൈനേയൻ പറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ വിസ്തരിച്ച പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണമെന്നപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

കുമ്പകണ്ണൻ— ശൈനേയൻ എന്നിൽനിന്ന യാതൊന്നും മറച്ച വെക്കുന്നതല്ല. അയാൾ പരമാൎത്ഥമൊക്കെ എന്നോട പറഞ്ഞു. അങ്ങുന്ന വീട്ടിൽനിന്ന പുറത്തു പോകുമ്പോഴൊക്കെ അവിടെ ചെല്ലേണ്ടതിന്ന അയാൾക്ക സുനീതിയുടെ കല്പനയുണ്ട. കല്പനപ്രകാരം ശൈനേയൻ ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്നുപുറമെ അയാൾ എന്നോട ഒരു കാൎയ്യംകൂടി പറകയുണ്ടായി. അങ്ങുന്ന സുനീതിക്കു കൊടുത്തിരുന്ന ഒരു ഉറുമാൽ ആ സ്ത്രീ ഇപ്പോൾ അയാൾക്കു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട. ഉറുമാലിന്റെ കാൎയ്യം കേട്ടപ്പോഴക്കും മാൎത്താണ്ഡന്റെ കാൎയ്യംനന്നെ പരുങ്ങലായി. ഉറുമാൽ സുനീതിയുടെ കൈവശമില്ലാത്തപക്ഷം തെളിവിന്ന പിന്നെയൊരു സംഗതിയും വേണ്ട എന്ന തീൎച്ചപ്പെടുത്തി. കുമ്പകണ്ണനെ പറഞ്ഞയച്ച ഉടനെ സുനീതിയുടെ അടുക്കെച്ചെന്നു.

താൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉറുമാൽ കാണേണമെന്ന ഭാൎയ്യയോടാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്താണ മറുപടി പറയേണ്ടതെന്ന വിവരമില്ലാതെ സുനീതി വളരെ പരിഭ്രമിച്ചു. പരിഭ്രമം ഭൎത്താവറിയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി ഉടനേ അകത്തേക്കു പോയി. ഉറുമാൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഭാൎയ്യ പ്രദൎശിപ്പിച്ച സ്തോഭം മാൎത്താണ്ഡൻ കണ്ടതിനാൽ കാൎയ്യം ശരിയാണെന്ന മുക്കാലും ബോദ്ധ്യമായി. സുനീതി ഉടനെ മടങ്ങിവന്ന അത കാണുന്നില്ലെന്ന പറഞ്ഞിട്ട അദ്ദേഹം എടുത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ മാൎത്താണ്ഡന കോപം സഹിപ്പാൻ വയ്യാതായി. സുനീതി ഒരു കുലടയാണെന്ന മാൎത്താ

ണ്ഡന്ന ബോദ്ധ്യം വന്നുകഴിഞ്ഞു. ആ സ്ത്രീയുടെ അനിൎവ്വചനീയമായ സൌന്ദൎയ്യത്തെ ഓൎമ്മവന്നപ്പോൾ കഠിനമായ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്വാൻമനസ്സു വന്നില്ലെങ്കിലും കമ്രകണ്ണൻ ഊതിവളൎത്തിയ വിഷജ്വാല ശരീരമാസകലം പടൎന്നുപിടിച്ചതോടുകൂടി മാൎത്താണ്ഡന്നു സുനീതിയുടെ നേരെയുണ്ടായിരുന്ന പ്രേമം കേവലം നഷ്ടമായിത്തീൎന്നു. നിൎദ്ദോഷിയായ സുനീതിക്കു ഗുണമായ യാതൊരാലോചനയും ഇതിന്നുശേഷം മാൎത്താണ്ഡൻെറ മനസ്സിലുണ്ടായിട്ടില്ല. സുനീതിയേയും ശൈനേയനേയും കൊലചെയ്ത് അതുനിമിത്തം ശിക്ഷയിൽപെടാതെ കഴിക്കാനുള്ള ആലോചനചെയ്കയാണ മാൎത്താണ്ഡൻ ഇതിന്നു ശേഷം ചെയ്തത. രാവും പകലും ഇതിനുള്ള ആലോചനയിൽ മഗ്നനായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണംകഴിക്കേണ്ടുന്ന സമയങ്ങളിൽകൂടി വീട്ടിൽ ചെല്ലാതായി. സുനീതിയെ വേർപിരിഞ്ഞു താമസിക്കുന്നതു മരിക്കുന്നതിന്നു സമമാണെന്നുവിചാരിച്ചിരുന്ന മാൎത്താണ്ഡന്നു ഇപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയെ കാണുന്നതു ദുസ്സഹമായിത്തീൎന്നു. കേവലം ഒരു ഭ്രാന്തൻെറ മട്ടിൽ അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നു സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ഭൎത്താവിന്നു എന്തോ സുഖക്കേടിന്നു വഴിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സുനീതിക്കു മനസ്സിലായപ്പോൾ വിവരം അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചറിവാൻ തീൎച്ചയാക്കി.

സുനീതി— പ്രാണനാഥാ, അങ്ങയെ ഒരു ദിവസം ഒരിക്കൽകൂടി എനിക്കു കാണ്മാൻ തരമില്ലാതെയായിരിക്കുന്നുവല്ലൊ. സദാപ്പോഴും ഉന്മേഷത്തോടുകൂടിയിരുന്ന അങ്ങുന്ന് അല്പദിവസമായിട്ടു വലിയ മൌഢ്യത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നുവല്ലൊ. കാരണം അറിയാത്തതിനാൽ എനിക്കു വളരെ സുഖക്കേടുണ്ടു. എന്തായാലും എന്നോടു പറവാൻ മടിക്കരുതേ.

മാൎത്താണ്ഡൻ പല വ്യാജകാരണങ്ങളും സുനീതിയെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അവയിൽ ഒന്നും ആ സ്ത്രീക്കു തൃപ്തികരമായിതോന്നിയില്ല. ഭൎത്താവിന്നു സുഖക്കേടുണ്ടാവത്തക്ക വല്ല തെറ്റും താൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നു വളരെ നേരം ആലോചിച്ചിട്ടും ഒന്നും തോന്നിയില്ല.

ഭൎത്താവിൻെറ തന്നോടുള്ള സ്നേഹം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവരുന്നതു സുനിതിക്കു മനസ്സിലായി. ആ സ്ത്രീ വലിയ ആധിയിൽപെട്ടു. ഒരു ദിവസം കമ്രകണ്ടൻെറ ഭാൎയ്യയുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

സുനീതി— എൻെറ ഭൎത്താവിനെപ്പററി എന്താണ പറയേണ്ടത എന്ന എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്ന എൻെറ നേരെ ഗാഢമായ പ്രേമമുണ്ടായിരുന്നു. അല്പദിവസമായിട്ട സ്വഭാവം വളരെ മാറീട്ടുള്ളതായിതോന്നുന്നു. ഞാൻ യാതൊരു തെററും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഇഷ്ടത്തിന്ന വിപരിതമായി കുലം, പ്രായം, രൂപം, വിദ്യ എന്നിവകൊണ്ടു യോജിക്കാത്തവരെ വിവാഹംകഴിക്കുന്നത മനഃക്ലേശത്തിന്നുള്ള മാൎഗ്ഗമാണെന്ന ഞാൻ നിമിത്തം മററു സ്ത്രീകൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സംഗതിവരുമോയെന്ന ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭൎത്താവ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മസ്നേഹിതനാണ. അവർ തമ്മിൽ ആലോചിച്ചല്ലാതെ യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിക്കു പതിവില്ല. നിരസത്തിന്നുള്ള വല്ല കാരണവും നിങ്ങൾക്കറിവുണ്ടെങ്കിൽ എന്നോട്ട പറഞ്ഞുതരണം. നിൎഭാഗ്യയും അനാഥയുമായ എനിക്കു വന്നുചേരുന്ന അനൎത്ഥങ്ങൾ ഒഴിച്ചുകളവാൻ മററാരുമില്ല.

ചതിപ്രയോഗങ്ങളെപ്പററി കമ്രകണ്ടൻ ഭാൎയ്യയോട പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വിവരങ്ങൾ ആ സ്ത്രീക്കറിവുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും നിൎദ്ദയനും ഭയങ്കരമൂൎത്തിയുമായ ഭൎത്താവിനെയുള്ള ഭയംകൊണ്ട യാതൊന്നും പുറത്തു പറവാൻ ധൈൎയ്യമുണ്ടായില്ല. തനിക്കു ദോഷംവരാത്ത വിധത്തിൽ സുനീതിയെ സഹായിക്കേണമെന്ന തീൎച്ചയാക്കീട്ട ഭൎത്താവിന്ന സംശയം ജനിപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തരുത. നിങ്ങൾ ആന്തരമായി അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന വിശ്വാസം തോന്നിപ്പിക്കണം" എന്നുമാത്രം മറുവടി പറഞ്ഞു.

ഉറുമാൽ ശൈനേയൻെറവക്കൽ കാണുന്നപക്ഷം കാൎയ്യം ശരിയാണെന്നുള്ളതിന്ന വാദമില്ലെന്ന മാൎത്താണ്ഡൻ മുമ്പുതന്നെ തീൎച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതുകൊണ്ട ആ കാൎയ്യം തീൎച്ചപ്പെടുത്ത

കൊടുക്കേണമെന്ന കമ്രകണ്ടനോട പറഞ്ഞപ്പോൾ പ്രയാസമുണ്ടെന്നും കഴിയുന്നത ശ്രമിക്കാമെന്നല്ലാതെ ഏററുപറവാൻ തരമില്ലെന്നും അയാൾ മറുവടിപറഞ്ഞു.

സുനീതിയുടെ കഷ്ടകാലം മൂദ്ധന്യത്തിലെത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട കമ്രകണ്ടൻെറ യത്നങ്ങളെല്ലാം അനായാസേന ഫലിച്ചു. ശൈനേയൻെറ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീക്കു നെയ്ത്തുപണിയിൽ നല്ല വിദഗ്ദ്ധതയുണ്ടായിരുന്നു. സുനീതിയുടെ ഉറുമാൽ കണ്ടപ്പോൾ ആ സ്ത്രീക്കു അതിന്മേൽ അതിയായ പ്രേമം തോന്നിയതുകൊണ്ട ഉടമസ്ഥന്ന മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നുമുമ്പ അതുപോലെ ഒന്ന നെയ്യുണ്ടാക്കേണമെന്ന തീച്ചയാക്കി. ഉറുമാൽ എടുത്ത മാളികയുടെ മുകളിൽ പോയി ഒരു ജനവാതിലിന്നരികെ ഇരുന്ന തുന്നപ്പണി ആരംഭിച്ചു. വീട്ടിന്നരികേക്കൂടിയുള്ള പാതയിൽക്കൂടി കമ്രകണ്ടൻ പോകുമ്പോൾ ഉറുമാൽ ജാലകത്തിൻെറ അഴിമേൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. ഇതുതന്നെയാണ നല്ല അവസരമെന്ന തീച്ചയാക്കി ഉടനെ പോയി മാത്താണ്ഡനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട ആ സ്ഥലത്തേക്ക ചെന്ന, ഉറുമാൽ കാട്ടിക്കൊടുത്തു. അവിടെ കണ്ടതു താൻ സുനീതിക്കു കൊടുത്ത ഉറുമാൽതന്നെയാണെന്ന ബോദ്ധ്യമായപ്പോൾ തൻെറ ഭാൎയ്യ ഒരു കുലടയാണെന്ന വിചാരിച്ചതിൽ ഒട്ടുംതന്നെസംശയിപ്പാനില്ലെന്ന പൂൎണ്ണബോദ്ധ്യമായി.

തൻെറ ശത്രുക്കളായ സുനീതിക്കും ശൈനേയനും മരണത്തിൽ കുറഞ്ഞ ഒരു ശിക്ഷകൊടുത്താൽ പോരെന്ന തീച്ചയാക്കി. ശൈനേയനെ കൊല്ലേണ്ടുന്ന ഭാരം അയാൾ ഏല്ക്കേണമെന്നും അങ്ങിനെചെയ്താൽ ആ ഉപകാരത്തിന്ന താൻ ആജീവനാന്തം നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതാണെന്നും കമ്രകണ്ടനോട പറഞ്ഞപ്പോൾ അപായകരമായ ആ പ്രവൃത്തിക്കു താൻ ആളല്ലെന്ന അയാൾ മറുവടിപറഞ്ഞുവെങ്കിലും അനവധി സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്ത വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ഒരുവിധം സമ്മതിച്ചു. ശൈനേയൻ മിക്കദിവസങ്ങളിലും ഒരു വേശ്യാഗൃഹത്തിൽ പോയി അവിടെനിന്ന അദ്ധരാത്രി മടങ്ങിപ്പോരുന്ന പതിവുണ്ടെന്ന കമ്രകണ്ടന്ന വിവരമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ വരുന്നവഴിക്കു അയാളു

ഒടുക്കം കഥകഴിപ്പാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഒരുദിവസം കൂരിരുട്ടത്തു വഴിയിൽ കാത്തിരുന്നു. ഒരുമൂളിപ്പാട്ടും പാടിക്കൊണ്ടായിരുന്നു ശൈനേയന്റെ അന്നത്തെ വരവു. ശബ്ദംകേട്ടപ്പോൾ കമ്രുകണ്ണനു ആളെ മനസ്സിലായി. ഉറയിൽനിന്നു വാളൂരി വെട്ടാൻ ഒരുങ്ങിനിന്നു. അടുത്തെത്തിയെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കാലിന്നൊരു വെട്ടുകൊടുത്തു. വെട്ടുകൊണ്ടപ്പോൾ ശൈനേയൻ മറിഞ്ഞുവീണു. ഉടനെ കഥകഴിക്കണമെന്നുവെച്ചു കമ്രുകണ്ണൻ അടുത്തു. ഇരുട്ടിന്റെ ശക്തി ശൈനേയനെ രക്ഷിച്ചു. ശൈനേയൻ ഒരുവിധത്തിൽ എഴുനീറ്റു മുറവിളികൂട്ടിയപ്പോൾ കമ്രുകണ്ണൻ ഓടിപ്പോയി. "സഹായിപ്പിൻ! സഹായിപ്പിൻ!" എന്നുറക്കെ നിലവിളിച്ചു പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടു പലരും അങ്ങോട്ടു ഓടിയെത്തി. കുറെ ദൂരം പോയതിന്നുശേഷം ശബ്ദംകേട്ടു പുറപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ള നാട്യത്തോടുകൂടി കമ്രുകണ്ണനും അങ്ങോട്ടുചെന്നു. മറ്റുള്ളവരോടൊന്നിച്ചു ശൈനേയന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അയാളുടെ കാലിൽ പററിയ മുറി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. കുറെക്കൂടെ ഉറക്കെ വെട്ടിയില്ലല്ലോ എന്നതാലോചിച്ചു സുഖക്കേടു തോന്നിയെങ്കിലും ഒരു സമയം ആ മുറികൊണ്ടു ആയാൾ മരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടെന്നോർത്തു സമാധാനിച്ചു. കമ്രുകണ്ണനു ശൈനേയന്റെ കഷ്ടാവസ്ഥയിൽ വാസ്തവത്തിൽ സന്തോഷമാണല്ലോ ഉള്ളതു. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരെ ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ടി വളരെ കുണ്ഠിതമുണ്ടെന്നു നടിച്ചു കണ്ണിൽനിന്നു രണ്ടുമൂന്നു തുള്ളിവെള്ളം ഒരുവിധത്തിൽ പുറത്തുചാടിച്ചു.

ശൈനേയനെ ആരോ വെട്ടി മുറിവേല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വിവരം പിറേറന്നാൾ രാവിലെ നാടൊക്കെ പരന്നു. വിവരംകേട്ടപ്പോൾ സുനീതിക്കു വളരെ വ്യസനം തോന്നി. വ്യസനം പുറത്തുകാണിക്കുന്നതു തനിക്കു ആപൽക്കരമാണെന്നാലോചിപ്പാൻ അവകാശമില്ലാത്തതിനാൽ ആ സാധുസ്ത്രീ സുഖക്കേടിനെപ്പററി പലരോടും പ്രസ്താവിച്ചു. മാർത്താണ്ഡനു സുനീതിയുടെ നേരെയുള്ള കോപം വർദ്ധിക്കുകയും ശൈനേയനു വന്നകഷ്ടതയാലോചിച്ചു സുനീതിക്കു ഭ്രാന്തായിരിക്കുന്നുവെന്നു കമ്രുകണ്ണനോടു പറകയും ചെയ്തു. കമ്രുകണ്ണൻ ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

കമ്രകണ്ഠൻ— അങ്ങിനെയല്ലാതെ വരാൻ തരമുണ്ടോ? സുനീതിയുടെ ആത്മാവും ദേഹവും ശൈനേയനല്ലെ.

മാൎത്താണ്ഡൻ— അവളുടെ ആത്മാവും ദേഹവും ശൈനേയനാണോ? ആകട്ടെ എന്നാൽ ആത്മാവിനെ ദേഹത്തിൽനിന്ന വെൎപെടുത്താനുള്ളവൻ ഞാനായിക്കളയാം. അവളെ ഇനിജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നത എന്റെ പൌരുഷത്തിന് ഇടിച്ചിലാണ. അതുകൊണ്ട ഏതുവിധത്തിലാണ് അവളുടെ ജീവനാശം വരുത്തേണ്ടതെന്നുടനെ ആലോചിച്ചുറക്കണം. വിഷംകൊടുക്കുന്നതായാൽ അവൾക്ക ബുദ്ധിമുട്ടാതെ മരിക്കാം. ഈവക കുലടകളെ അങ്ങിനെ മരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നത പാപമാണ. മൂൎച്ചയുള്ള ഒരു കട്ടാരം ഹൃദയത്തിന്നു നേരേതോത്തിക്കളയാം. കിടന്നു പിടയട്ടേ!

കമ്രകണ്ഠൻ— അങ്ങുന്നാലോചിക്കുന്നമാൎഗ്ഗം തരക്കേടില്ല. പക്ഷെ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ നമ്മളും ശിക്ഷക്ക പാത്രമാവുന്നതാണ. അതുകൂടാതെകഴിക്കെണ്ടതല്ലെ. ഞാൻ ഒരു മാൎഗ്ഗം ഉപദേശിക്കാം. അത തരക്കേടില്ലെന്ന തോന്നുന്ന പക്ഷം അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതാണ നല്ലത. ഒരു മുണ്ടിൽ മണൽ നിറച്ച ആകിഴികൊണ്ട നല്ല പ്രഹരം കൊടുത്താൽ മതി. ഇന്നവിധമാണ മരിച്ചതെന്നറിവാൻ ദേഹത്തിൽ യാതൊരടയാളവും കാണുന്നതല്ല. മരിച്ചതിന്ന ശേഷം ഒരു കിടക്കയിൽകിടത്തി വീട്ടിന്റെ തട്ട ഒരു ഭാഗം വലിച്ച തലമേൽ വീഴ്ത്തിയാൽ തലക്ക ചതവുപറ്റും. അങ്ങിനെമരിച്ചുവെന്ന എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും. വീടു നന്നെ പഴക്കമുള്ളതാകയാൽ തട്ടു വലിച്ചു വീഴ്ത്തുവാൻ എളുപ്പത്തിൽ കഴിയുന്നതാണ.

ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്വാൻ മാൎത്താണ്ഡൻ സമ്മതിച്ചു. വേണ്ടുന്ന ഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്തതിന്ന ശേഷം കാൎയ്യം നടത്തേണ്ടതിന്ന ദിവസവും ഉറച്ചു. അന്ന കമ്രകണ്ഠന ഗോപ്യമായിട്ട മാളികയുടെ മുകളിൽ മാൎത്താണ്ഡനും ഭാൎയ്യയും കിടക്കുന്ന മുറിക്കരികെ ഇരുത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ദമ്പതിമാർ മുറിയിൽപോയി കിടപ്പായ ഉടനെ കമ്രകണ്ഠൻ ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ശബ്ദംകേട്ട ഉടനെ അതെന്താണെന്ന നോക്കിവരുവാൻ മാൎത്താണ്ഡൻ സുനീതി

യോടുപറഞ്ഞു. ഭർത്താവിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം സുനീതി ഉടനെ ഒരു വിളക്കും കയ്യിലെടുത്ത് അന്വേഷിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. അല്പംദൂരെയുള്ള ഒരു മുറിയിലെക്കു കടന്നപ്പോൾ കമ്രകണ്ഠൻ ഉടനെ ആ സാധുസ്ത്രീയുടെ കഴുത്തിൽപിടിച്ചു മണൽകിഴികൊണ്ടു പ്രഹരിപ്പാൻതുടങ്ങി. രണ്ടുമൂന്നടികൊണ്ടപ്പോൾ സുനീതി ശ്വാസമയപ്പാൻ കൂടിവയ്യാതായി നിലത്തവീണു; കിടന്ന കിടപ്പിൽ "രക്ഷിക്കണെ" എന്ന ഗൽഗദാക്ഷരത്തോടുകൂടി ഭർത്താവിന്റെ പേർവിളിച്ചു നിലവിളിച്ചു. മാർത്താണ്ഡൻ ചെന്ന ഉടനെ ഭാൎയ്യയെനോക്കി "ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കാതെ ദുർവൃത്തികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന നിന്നെപ്പോലെയുള്ള കുലടകൾക്കു ഇതുതന്നെയാണ ഫലം. ശൈനേയൻ വന്നുരക്ഷിക്കട്ടെ. അവനെ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കു" എന്ന പറഞ്ഞു. ഇതിനിടക്കു കമ്രകണ്ഠൻ പിന്നെയും അടിച്ചു. മരണം നേരിട്ടുമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സുനീതി കണ്ണുമിഴിച്ചു ഭർത്താവിന്റെ മുഖത്ത നോക്കി "എന്റെ പരമാർത്ഥം ദൈവം അറിയട്ടെ" എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞ ഉടനെ കമ്രകണ്ഠൻ ഒരടികൂടി കൊടുത്തപ്പോൾ ആനിട്ടോഷിയായ സ്ത്രീരത്നം പരലോകം പ്രാപിച്ചു.

നിശ്ചയിച്ചപ്രകാരമൊക്കെ ചെയ്തതിനശേഷം മാർത്താണ്ഡൻ ഉറക്കെ മുറവിളികൂട്ടി. നിലവിളി കേട്ടവരൊക്കെ അവിടെ ഓടിയെത്തി. സുനീതിയുടെ സ്വഭാവഗുണത്തെപ്പററി വിവരമില്ലാത്തവർ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നതിനാൽ എല്ലാവൎക്കും നിഷ്കളങ്കമായ വ്യസനം തോന്നി. ഗുണദോഷങ്ങളെ ശരിയായി കണ്ടറിയുന്ന ദൈവം ഈ സാഹസകൃത്യം ചെയ്തപാപികളെ വെറുതെ വിടില്ലാ. പ്രേമഭാജനമായിരുന്ന സുനീതിയുടെ മരണാനന്തരം മാർത്താണ്ഡന്റെ ബുദ്ധിക്കു യാതൊരുസ്ഥിരതയും ഇല്ലാതായിത്തീന്നു. ഭാൎയ്യയെ തന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം കമ്രകണ്ഠൻ കൊന്നുവെന്നുള്ള കഥമറന്ന ആസാധുസ്ത്രീയെ തിരഞ്ഞ വീട്ടിൽ അങ്ങുമിങ്ങും നടപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇടക്കിടക്കു സ്വയബുദ്ധിയുണ്ടാവുമ്പോൾ വാസ്തവമായിസംഭവിച്ച വൎത്തമാനങ്ങൾ ഓൎമ്മവന്നിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരിക്കൽ സ്വന്തം സുഖത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്ത തന്റെ ബുദ്ധി ചീത്തയാക്കിത്തീൎത്ത കമ്രകണ്ഠന്റെ നേരേ വലിയ വെറുപ്പും താൻചെയ്ത സാഹസകൃത്യത്തെ

പ്പററി പശ്ചാത്താപവും തോന്നി. കമ്രകണ്ടനെ തൻെറ കൊട്ടാരത്തിന്ന ഇരയാക്കിത്തീൎപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടായിയെങ്കിലും വിശപുരത്തിലെ നിയമകാരിന്യത്തെയുള്ള ഭയംകൊണ്ട അതിന്ന ധൈൎയ്യമുണ്ടായില്ല. ഉടനെതന്നെ അയാളെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്ന പിരിച്ചു. അന്നുമുതല്ക്ക മാൎത്താണ്ഡനും കമ്രകണ്ടനും തമ്മിൽ നീരസം തുടങ്ങി. മൎത്താണ്ഡൻെറ കഥ ഉടനെ കഴിക്കാഞ്ഞാൽ കാൎയ്യമെല്ലാം വെളിപ്പെട്ടമെന്നും അതുനിമിത്തം തനിക്ക അനൎത്ഥം നേരിട്ടമെന്നും ഓൎത്ത് അതിന്നുള്ള ഓരോമാൎഗ്ഗങ്ങളെപ്പററി കമ്രകണ്ടൻ ആലോചിപ്പാൻ തുടങ്ങി. കാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം ആലോചിച്ചുറച്ച ശൈനേയൻെറ അടുക്കൽപ്പോയി അയാളോടിങ്ങിനെപറഞ്ഞു.

കമ്രകണ്ടൻ— സ്നേഹിതാ, നിങ്ങളെ മുടവനാക്കിത്തീൎത്ത മഹാപാപിയോട നിങ്ങൾ പ്രതിക്രിയക്കൊരുങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക അത്ഭുതം തോന്നുന്നു. വൈരികളോട പ്രതിക്രിയക്കൊരുങ്ങാതിരിക്കുന്നത പുരുഷധൎമ്മമാണൊ. എൻെറ നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹശക്തി നിങ്ങളറിയുന്നില്ലെന്ന തീൎച്ചയാണ. നിങ്ങളേ ദ്രോഹിച്ച മഹാപാപിയാരാണെന്നന്വേഷിച്ചറിവാൻ ഞാൻപെട്ടപാട നിങ്ങളറിയുന്നുണ്ടോ. ആളെ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടാണ ഞാനിപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടുപോന്നത. ഇനിയെങ്കിലും പകരം ചോദിക്കാതിരിക്കുന്നത പോരായ്മയാണ. അതുകൊണ്ട ഉടനെ എൻെറ കൂടെ വന്നാൽ ഞാൻ ആളെപറഞ്ഞുതരാം. ഇവിടെ വെച്ച ഞാനക്ഷരംപോലും പറകയില്ല.

ശൈനേയൻ— എനിക്കവേണ്ടി ഇത്രബുദ്ധിമുട്ടിയ നിങ്ങളോട ഞാൻ എങ്ങിനെയാണ നന്ദിപറയേണ്ടത എന്നറിയുന്നില്ല. ആളെ അറിയാഞ്ഞതിനാൽ ഞാൻ പ്രതിക്രിയക്കൊരുങ്ങാഞ്ഞതാണ. നിങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ എന്തുചെയ്യാനും ഒരുക്കമാണ.

അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി ഉടനെ വിശപുരത്തിലേക്ക പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ ശൈനേയൻെറ ശത്രു മാൎത്താണ്ഡനാണെന്നും അയാൾ ഭാൎയ്യയുമായി സഹവാസമുണ്ടെന്ന സംശയിച്ച ഇരുകൂട്ടരേയും കൊല്ലേണമെന്ന തീൎച്ചയാക്കിയതാണെന്നും സുനീ

തിയെ മാർത്താണ്ഡൻ അടിച്ചുകൊന്നതിനുശേഷം മററുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞതാണെന്നും കമ്രുകണ്ണൻ അയാളോട പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. തന്നെ ദ്രോഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശൈനേയന്ന മാർത്താണ്ഡൻെറനേരേയുള്ള ദയഭക്തികൾക്ക കുറവു വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ സുനീതിയെ മാർത്താണ്ഡൻ കൊന്നതാണെന്നു കേട്ടപ്പോഴുണ്ടായ കോപംകൊണ്ടും കമ്രുകണ്ണൻെറ സാമർത്ഥ്യത്തിൻെറ ശക്തികൊണ്ടും ശൈനേയൻ ഉടനെ ഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ അടുക്കെ പോയി സങ്കടം പറഞ്ഞു. കാൎയ്യങ്ങൾ തെളിയിക്കേണ്ടതിന് അയാൾ കമ്രുകണ്ണനെ സാക്ഷികൊടുത്തു. കമ്രുകണ്ണൻെറ യുക്തിയോടുകൂടിയ വാക്കിൽ വിശ്വാസപുരത്തിലെ നീതിഭരണകർത്താക്കന്മാൎക്ക വിശ്വാസംതോന്നി. എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും മാർത്താണ്ഡനെക്കൊണ്ട കുററം സമ്മതിപ്പിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. കുററസമ്മതം കൂടാതെ മരണശിക്ഷകൊടുപ്പാൻ നിയമം സമ്മതിക്കാത്തതിനാൽ മാർത്താണ്ഡനെ കുറെക്കാലം തടവിൽ വെച്ചതിന്നുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ജീവപൎയ്യന്തം നാടുകടത്തി. സൈന്യനായകനായി പ്രതാപത്തോടു കൂടികഴിഞ്ഞിരുന്ന മാർത്താണ്ഡൻ അഗതിയായി കുറെക്കാലം ഉഴന്നുനടന്നതിനുശേഷം ഒരു ദിവസം സുനീതിയുടെ ഒരു ചാൎച്ചക്കാരനായ ഒരാളുമായി അടിപിടികൂടി. ആ കലഹത്തിൽ അയാൾക്ക മരണംനേരിട്ടു.

കമ്രുകണ്ണൻ ശത്രുക്കളെ ഓരോരുത്തരെയായി യമപുരത്തേക്കയച്ചു. ഇനിയും അയാൾ ചതിപ്രയോഗങ്ങൾ നിൎത്തിയില്ല. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ഒരു സ്നേഹിതൻെറ പേരിൽ കുലക്കുററം ചുമത്തി. കമ്രുകണ്ണൻെറ സ്നേഹിതൻ കുററം സമ്മതിക്കുന്നില്ലെന്നുകണ്ടപ്പോൾ ഒരുസമയം അയാൾ നിൎദ്ദോഷിയായിരിക്കുമോയെന്ന സംശയിച്ച യോദ്ധാക്കന്മാർ കമ്രുകണ്ണൻെറ നേരെ തിരിഞ്ഞുതുടങ്ങി. അയാൾ കളവുപറഞ്ഞതാണെന്ന ബോദ്ധ്യംവന്നതിനാൽ നല്ല പ്രഹരംകൊടുത്തു. പ്രഹരംകൊണ്ടിട്ട കമ്രുകണ്ണൻെറ എല്ലുകൾ നുറുങ്ങി. അല്പദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ മരിച്ചു. നിൎദ്ദോഷിയും സാധുവുമായ സുനീതിയെ കൊന്നവൎക്ക തക്കതായ ദൈവശിക്ഷ കിട്ടിയെന്ന കാണുന്നതിൽ ആ

ക്കാനു സന്തോഷമുണ്ടാവാനുള്ളത! ഭയങ്കരമൂൎത്തിയായ കുമ്രന്റെ മരണാനന്തരം അയാളുടെ ഭാൎയ്യ പറഞ്ഞിട്ടാണു വാസ്തവം എല്ലാവൎക്കും മനസ്സിലായത.

“ ഭൎത്തൃസ്നേഹം, പരമദയ, വിശ്വാസമെന്നീഗുണങ്ങൾ
ചേൎത്താൽ സത്താംവിളനിലമതാംസുന്ദരാംഗീംസ്വനീതിം
മാൎത്താണ്ഡൻതൻ കഠിനതരകോപത്തിനത്താഴമാക്കി
തീൎത്തോരെത്രക്കുടിലവിധിതൻവൃത്തമത്യന്തകഷ്ടം!!”

കെ. അപ്പുനമ്പ്യാര. ബി. എ.

ഒരു മറുവടി.

:o:

(രണ്ടുസന്ദേശങ്ങൾ)

കഴിഞ്ഞ കുംഭത്തിലെ രസികരഞ്ജിനിയിൽ “രണ്ടുസന്ദേശങ്ങൾ” എന്ന പുസ്തകത്തെപ്പററി ഞാനെഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവൎകൾ എടവത്തിലെ ലക്കത്തിൽ എഴുതിയ ലേഖനം ഞാൻ വളരെ രസത്തോടെ വായിച്ചു. എന്റെ ലേഖനം ഒരാളെങ്കിലും കുറെ ശ്രദ്ധവെച്ചു വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാണുമ്പോൾ മനസ്സിന്ന അനല്പമായ കൃതാൎത്ഥതവരുന്നുണ്ട. പക്ഷെ രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവൎകൾ ദയചെയ്തു കുറേക്കൂടി ശ്രദ്ധ എന്റെ ലേഖനത്തിന്ന കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ ലേഖനം ഠരം വിധത്തിലാവില്ലായിരുന്നു. നല്ല ലേഖകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവൎകളുടെ പേരകേൾക്കുവാൻതുടങ്ങീട്ട കുറച്ചുകാലമായി. അതുകൊണ്ട അദ്ദേഹം എന്റെ ലേഖനത്തെപ്പററി ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ആക്ഷേപത്തിൽനിന്ന പലതും ഗ്രഹിക്കുവാനുണ്ടാകുമെന്നായിരുന്നു എനിക്ക ആദ്യത്തിലുണ്ടായ വിചാരം. എന്നാൽ ലേഖനം വായിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ആ വിചാരത്തിന്ന വളരെ ഭംഗംവന്നുപോയി. രാമകൃഷ്ണപ്പിള്ള അവൎകൾ ചെയ്ത ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും സമാധാനം പറ

യോടുതില്ലെന്ന വിചാരിച്ചിട്ടായിരുന്നു ഞാൻ ഇതുവരെ സ്വസ്ഥനായിരുന്നത. ഇപ്പോഠം തന്നെ എൻെറ ചില സ്നേഹിതന്മാർ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരം ലേഖനം എഴുതില്ലായിരുന്നു.

രാമകൃഷ്ണപ്പിള്ള അവർകഠം എൻെറ ലേഖനത്തിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളുടെ "അനൌചിത്യത്തെയും അസംബന്ധതയേയും" ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നകൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത, കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണമേനവനവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനം എല്ലാവ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും പ്രഥമോദ്ദേശ്യമായ കാവ്യാൎത്ഥവിശദീകരണം സാധിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു അതില്ലെന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞത ശരിയായിട്ടില്ലെന്നുമാണ്. ഒരം സംഗതി പറയുന്ന അവസരത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ വ്യാഖ്യാനം വായിക്കുവാനുള്ള അധികാരികഠം ഇന്നവരാണെന്നും അവരുടെ ലക്ഷണമിന്നതാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറശേഷം പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിലെ സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളുടെ അച്ചിറവുള്ള തെററുകളേപ്പററി ഞാനാക്ഷേപിച്ചത വളരെ അസംബന്ധമായിരിക്കുന്നു എന്നുമാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത. ഒരം സംഗതികളേപ്പററിത്തന്നെ ആകുന്നു ഞാൻ ഒരം ലേഖനത്തിൽ പറയുവാൻ പോകുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികളിൽവെച്ചു ഏററവും പ്രധാനമായത ആദ്യം പറഞ്ഞതാകുന്നു. എങ്കിലും അതിനെപ്പററി അല്പം അധികം പറയുവാനുള്ളതുകൊണ്ട് അത ഒടുവിലേക്കു നീട്ടിവെച്ചു ആദ്യം മറേറരണ്ടുസംഗതികളേയും പറയട്ടെ.

കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണമേനവനവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനം വായിക്കുവാനുള്ള അധികാരികളേപ്പററിപ്പറയുന്നേടിക്കിൽ പിള്ള അവർകഠം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "എന്നാൽ കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണമേനോൻ അവർകഠം വ്യാഖ്യാനമെഴുതീട്ടുള്ളത് പദാൎത്ഥജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കാത്ത മന്ദപ്രജ്ഞന്മാൎക്കായിട്ടല്ലെന്നും സാമാന്യം പഠിത്തമുള്ളവൎക്കായിട്ടാണെന്നും അതിൻെറ സമ്പ്രദായം നമ്മെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വീരകേസരി ഈ സന്ദേശങ്ങളെ വായിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി വേറെ ലഘുകാവ്യങ്ങഠം വായിച്ചു വാക്യങ്ങളെ അപഗ്ര

ഛിച്ച പദച്ഛേദം ചെയ്ത് അൎത്ഥം മനസ്സിലാക്കി ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കേണ്ടതിനുള്ള പടിവാതില്ക്കൽ എത്തീട്ടിയിരുന്നു”. ഇതു രാമകൃഷ്ണപ്പിള്ള അവർകൾ വീരകേസരിക്കു കൊടുത്ത ഒരു അടിയോ കുത്തോ ആണെങ്കിലും ഇതുൽനിന്നു പിള്ള അവർകൾ സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ പഠിത്തം അളക്കുന്ന മട്ട് നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ചില ലഘുകാവ്യങ്ങളെ പിള്ള അവർകൾ പറയുന്നപ്രകാരമൊക്കെ പഠിച്ച് മനസ്സിലാക്കി ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കേണ്ടുന്ന പടിവാതില്ക്കൽ എത്തീട്ടുള്ളവരെ സാമാന്യപഠിത്തക്കാരെന്നു പറയുന്നതായാൽ, ചില പ്രൗഢകാവ്യങ്ങളെ പഠിച്ച് ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ ഉന്മുഖന്മാരായിട്ടുള്ളവരെ അസാമാന്യപഠിത്തക്കാർ എന്നു പറയേണ്ടിവരുമല്ലൊ. മേൽപറഞ്ഞ പഠിത്തത്തിനപ്പുറമെ വല്ല ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ഒരു വക്ക് കടിച്ചിട്ടുള്ളവൎക്കു ഒരം തോതിൽ പിള്ള അവർകൾ എന്തുപേരാണു കൊടുക്കുക? ഏതെങ്കിലും ഒരു ശാസ്ത്രത്തിൽവ്യുല്പത്തി തികഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വിദ്വാൻ പിള്ള അവർകൾക്കു അവാങ്മനസഗോചരനായിത്തന്നെ ഇരിക്കുമെന്നാണു എനിക്കു തോന്നുന്നതു. പിള്ള അവർകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന അളവുകോൽ ക്ഷേമംതന്നെ. ശേഷമുള്ളവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാനദണ്ഡം ഉപയോഗിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ പിള്ള അവർകളെ തെറ്റുപറയുന്നില്ല. ആറംഗുലം പൊക്കമില്ലാത്ത ഒരു ചോലപത്തനനാട്ടുകാരൻ സാധാരണ മനുഷ്യർ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെന്നുവെച്ച് അവനെ ആരെങ്കിലും തെറ്റുപറയുമാറുണ്ടോ?

ഇനി പിള്ള അവർകളുടെ സാമാന്യപഠിത്തക്കാൎക്കു നമ്മുടെ പ്രകൃതമായ സന്ദേശകാവ്യങ്ങളെ എത്രത്തോളം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു വിചാരിക്കുക. ഈ വക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വായിക്കുവാനുള്ള പടിവാതില്ക്കൽ എത്തിയിട്ടുള്ള ഇവർ ബുദ്ധിമുട്ടി പടിവാതിൽ തുറന്നു അകത്തുകടന്നാൽ തന്നെ അന്യസഹായമില്ലെങ്കിൽ അവയുടെ പുറമേയുള്ള വല്ല ചിത്രപ്പണികളാലും ആകൃഷ്ടചി

ത്തന്മാരായോ, ഭദ്രചരയാത്തുറന്നുകിടക്കുന്ന വല്ലജനേലയുടെയും
ദ്വാരത്തിൽ കൂടി കഷ്ടിച്ചുകാണാവുന്ന വല്ലപദാൎത്ഥങ്ങളെയും ക
ണ്ടു ഉള്ളിലുള്ളതെല്ലാം കണ്ടുഎന്നുവെച്ചു സന്തൃപ്തന്മാരായോ തീ
രുന്നതല്ലാതെ മച്ചകത്തു ഗൂഢമായിവെച്ചിട്ടുള്ള വിലപിടിച്ച അ
ലങ്കാര സമ്പത്തിനെയാകട്ടെ രസസുധാസമൃദ്ധിയെയാകട്ടെ എ
ടുത്തനുഭവിപ്പാൻ ശക്തന്മാരാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇവരെ അ
ന്താവക്രമാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി കൊണ്ടുപോയി അത്യാന്തരഹസ്യസ്ഥ
ലങ്ങളിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള ഭോജ്യവസ്തുക്കളെ കാട്ടിക്കൊടുത്തു അവ
യെ അനുഭവിക്കത്തക്കനിലയിൽ സഹായിക്കുകയാണല്ലോ വ്യാഖ്യാ
താക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തി. ഈ പ്രവൃത്തി കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണമേനോൻ
അവർകൾ തന്റെ വ്യാഖ്യാനംകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നില്ല. മെൽചാ
റത്ത തരക്കാൎക്കു വേണ്ടിയാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനമെഴുതിയിരിക്കുന്ന
തെങ്കിൽ അവൎക്കു ആവശ്യമുള്ളതായും കാവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഗ്രഹി
ക്കേണ്ടുന്നതായും ഉള്ള സാധനങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നതല്ലെ വ്യാഖ്യാ
നത്തിന്റെ ഗുണം? ഓരോരോ ദേശചരിത്രങ്ങളെ പറയുക പ്രധാ
നമാക്കിപ്പിടിച്ച കാവ്യരസാലങ്കാരാദി വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ വ്യാ
ഖ്യാനം അവൎക്കുവേണ്ടിയാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായം പോരാ.
ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതാണെങ്കിൽ, സാമാന്യ പഠിത്തക്കാർ എന്നുവെ
ച്ചാൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ പറയുന്നവിധത്തിലുള്ളവരല്ല.
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞവിധത്തിലുള്ള വരാണെങ്കിൽ തന്നെ അവൎക്കാ
യി എഴുതുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഈ വിധത്തിലല്ലാ വേണ്ടതും.

ഇനി പ്രകൃതപുസ്തകത്തിലെ സംസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങളുടെ അച്ചിലു
ള്ള തെറ്റുകളെ പറ്റിയുള്ള എന്റെ ആക്ഷേപത്തെക്കുറിച്ചു പിള്ള
അവർകൾ പറഞ്ഞതു ഞാൻ പരിശോധിക്കട്ടെ. പുസ്തകത്തിൽ
വളരെ തെറ്റുകളുണ്ടെന്നു പിള്ള അവർകൾക്കു ബോദ്ധ്യമാണ.
എന്നാൽ ആ തെറ്റുകൾക്കു ഞാൻ ഗ്രന്ഥകൎത്താവിനെ തെറ്റു
പറഞ്ഞതാണുപോൽ അദ്ദേഹത്തിനു രസിക്കാത്തത്. പിള്ള അ
വർകളുടെ ലേഖനം മാത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ളവൎക്കു അദ്ദേഹം പറയു
ന്നതു ശരിയാണെന്നുതോന്നുവാൻ ഇടയുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ ദ
യവുചെയ്തു എന്റെ ആദ്യത്തെ ലേഖനത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തെ ഖ

ണ്ഡം ഒന്നു വായിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ എനിക്കു വലിയ്യൊരു
പകാരമാവുന്നതാണ്. ഞാൻ അതിൽ ഗ്രന്ഥകൎത്താവിനെ തെ
റു പറകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല "പ്രസാധകന്മാരെ" യാണ
തെറു പറയുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുകൂടിയുണ്ട്. അങ്ങിനെ
യിരിക്കെ പിള്ള അവർകൾ ഒരംവിധമെല്ലാം എഴുതിയതിൻെറ കാ
രണം ഒന്നുകിൽ അദ്ദേഹത്തിന്ന "പ്രസാധകന്മാർ" എന്ന പ്രസിദ്ധ
മായ പദത്തിൻെറ അൎത്ഥം അറിഞ്ഞുകൂടായ്ക, അല്ലെങ്കിൽ എൻെറ
ലേഖനം മനസ്സിരുത്തിവായിക്കായ്ക ഇതു രണ്ടിൽ ഒന്നാവാതെ നി
വൃത്തിയില്ല. കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകളെ "പദാൎത്ഥജ്ഞാനം
സിദ്ധിക്കാത്ത മന്ദപ്രജ്ഞ"ന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടുവാൻ തരമില്ല
ല്ലോ. അതുകൊണ്ട അദ്ദേഹം എൻെറ ലേഖനം മനസ്സിരുത്തി വാ
യിച്ചിട്ടില്ലെന്നേ പറയുന്നാൻ പാടുള്ളു. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ പ്രകൃത
പുസ്തകത്തിൻെറ പുറംകടലാസ്സ് ഒന്നു മറിച്ചുനോക്കിയിരുന്നാൽ
അദ്ദേഹത്തിന്ന ഒരം തെറുവരുമായിരുന്നില്ല. പിള്ള അവർകൾ
സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാരംതന്നെ മലയാളത്തിലുള്ള അച്ചടിശാലാ
പ്രവൎത്തകന്മാരും അച്ചുനിരത്തുകാരും വളരെ ഭാഷാപരിജ്ഞാനമു
ള്ളവരല്ലെന്ന എനിക്കും ബോദ്ധ്യമാണ. അതുകൊണ്ട പുസ്തകങ്ങൾ
അച്ചടിപ്പിക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ പ്രസാധകന്മാർ കുറച്ചധികം മന
സ്സിരുത്തേണ്ടതാണെന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്ന് അൎത്ഥമുള്ളു.

കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോനവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെപറ്റി വല്ല
തും പറയുന്നതിന്നുമുമ്പ് "വ്യാഖ്യാന"മെന്നാൽ എന്താണെന്നു പറ
യാം. വ്യാഖ്യാനമെന്ന പദത്തിന്ന വിശേഷേണയുള്ള ആഖ്യാന
മെന്നാകുന്നു അൎത്ഥം. ഒരു കാവ്യത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനമെന്നുവെ
ച്ചാൽ ആ കാവ്യത്തിൽ കവി വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അൎത്ഥത്തെ വ്യ
ക്തമാക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട ഒരു വ്യാഖ്യാനമെഴുതുകയാണെ
ങ്കിൽ അതിൻെറ വിഷയമായ കാവ്യാൎത്ഥത്തെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ
വേണ്ടതെല്ലാം പറയേണ്ടിവരും. എന്നാൽ സാധാരണ വ്യാഖ്യാതാ
ക്കന്മാർ അവരവരുദ്ദേശിച്ച അധികാരികളെ അനുസരിച്ച വ്യാഖ്യാ
നത്തിൻെറ ചില ഭാഗങ്ങളെ വിട്ടുകളഞ്ഞും മറ്റു ചിലഭാഗങ്ങളൊ
ക്കെ വിസ്തരിച്ചും എഴുതിവരുമാറുണ്ട. അതുകൊണ്ട വ്യാഖ്യാനത്തി

ന്റെ ഗുണദോഷം പറയുന്നതിന്നുമുമ്പെ അതിന്റെ അധികാരിയേക്കൂടി മനസ്സിലാക്കേണമെന്നുതന്നെയാണ എന്റെ അഭിപ്രായം. പിള്ള അവർകൾ പ്രകൃതവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ അധികാരികളെപ്പററി പറയണമെന്ന വിചാരിച്ചതിൽ അശേഷം തെററില്ല. എങ്കിലും അവർ ഇന്നവരാണെന്നു പറഞ്ഞതാണ ശരിയാവാത്തത്. പിള്ള അവർകളുടെ "സാമാന്യപഠിതാക്കൾ" അതായത, പരാശ്രയം കൂടാതെ കാവ്യാത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവക്ക്, വേണ്ടിയാണ് മേനോൻ അവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനമെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായം മതിയാവുന്നില്ലെന്ന ഞാൻ അല്പം മുമ്പ പറഞ്ഞുവല്ലൊ. പരാശ്രയം കൂടാതെ കവിതാചാതുയ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ളവക്കുവേണ്ടിയാണ മേല്പടി വ്യാഖ്യാനമെന്നും വിചാരിക്കുവാൻ തരമില്ല. അങ്ങിനെ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഠരം വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്ന പല ഭാഗങ്ങളും എടുത്തുകളയാമായിരുന്നു. ഠരം ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ തരക്കാക്ക്, ശ്രു. സ. പൂൎവ്വഭാഗം ൧, ൯൩, ൨൭. ഠരം നമ്പ്ര ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കൊണ്ട എന്താണ് ആവശ്യമുള്ളത? വ്യാഖ്യാനമെഴുതുന്ന സമയം മേനോൻ അവർകൾ പ്രത്യേകിച്ചൊരധികാരിയേയും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് എനിക്ക തോന്നുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം എല്ലാവക്കും വായിച്ചാൽ ഉപകരിക്കത്തക്കവിധത്തിലാവേണ്ടിയിരുന്നു. ഠരം അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി നോക്കുമ്പോൾ മേല്പടി വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചില ന്യൂനതകളെ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്.

ഒന്നാമത ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പ്രകൃത കാവ്യങ്ങളുടെ എത്രയോ ഒരു ചെറിയഭാഗം മാത്രമേതൊടുന്നുള്ളൂ. ശുകസന്ദേശത്തിലും കൊകിലസന്ദേശത്തിലും കൂടി ആകെ മുന്നൂററിരുപതിലധികം ശ്ലോകങ്ങളുണ്ട. ഇവയിൽവെച്ച ഏറെക്കുറെ എഴുപതു ശ്ലോകങ്ങൾക്ക്, അതായത, നാലിലൊരംശത്തെക്കാൾ ചെറുതായ ഒരു ഭാഗത്തിന്ന മാത്രമേ മേനവൻ അവർകൾ വാഖ്യാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഇതിൽതന്നെ ഒരുശ്ലോകമൊഴികെ ശേഷമെല്ലാം പൂൎവ്വഖണ്ഡങ്ങളിലുള്ളവയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട സന്ദേശകാവ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമെറുന്ന ഉത്തരഭാഗങ്ങളെ വ്യാഖ്യാതാവ് തൊട്ടിട്ടുതന്നെ ഇല്ലെ

ന്ന പറയാം. അദ്ദേഹം എഴുതിയ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു വലി യഭാഗം ഓരോരോ ദേശചരിത്രങ്ങളാകുന്നു. ഈ ദേശചരിത്രങ്ങളിൽ ചിലഭാഗങ്ങൾ കാവ്യാൎത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ യാതൊരുപകാരവും ചെയ്യുന്നില്ല. ശുകസന്ദേശത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണുന്നചില ദേശചരിത്രങ്ങൾ പ്രകൃതകഥ നടന്നതിന്ന വളരെക്കാലം പിന്നെഉണ്ടായവയാകുന്നു. ഈ ചരിത്രങ്ങൾ മനസ്സിലായിട്ട കാവ്യാൎത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല.(ശു. സ. ൭൦. ൧൦. ഈ ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.) ഇതിൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം പ്രകൃതകഥനടന്ന കാലമായ കലിവൎഷം ൩൨൯൩-ാമതിന്ന വളരെ ഇപ്പുറത്തുള്ള സ്ഥിതിയാണ. അതുകൊണ്ട ചരിത്രങ്ങളെ പറഞ്ഞത മുഴുവൻ വെണ്ടവിധമായിയെന്ന പറഞ്ഞുകൂടാ. ദേശചരിത്രമൊഴികെ വേറേവല്ലതും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ അല്പംചിലത യാതൊരുവിലയുമില്ലാത്തതായും വേറെചിലത കുറച്ച കുറച്ച തെറ്റുള്ളതായും കാണുന്നില്ലെന്നില്ല. ശു. സ. ൨൫ാമത്തെ ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്ന എന്തൊരു വിലയാണുള്ളത? അതിൽതന്നെ ൩൩ാമത്തേ ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും അതുപോലെതന്നെ. വാലന്മാരുടെ തൊഴില് ആൎക്കെങ്കിലും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നുവരുമോ? കൊ. സ. ൨൩ാംശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞത തെറ്റല്ലെ? സ്ത്രീകൾ ചവിട്ടിയാൽ മാത്രമെ അശോകം പൂക്കുള്ളു എന്ന ആൎക്കെങ്കിലും ഒരുവിശ്വാസമുണ്ടോ? കുമാരസംഭവം മൂന്നാംസൎഗ്ഗത്തിൽ വസന്തവൎണ്ണനയുടെ ഘട്ടത്തിൽ "അസൂതസദ്യഃ കുസുമാന്യശോകഃ സ്കന്ധാൽപ്രഭൃത്യേവസപല്ലവാനിപാദേന നാപൈക്ഷത സുന്ദരീണാംസംപൎക്കമാശിഞ്ജിതനൂപുരേണ" എന്നൊരു ശ്ലോകമുണ്ട. ഇത കാളിദാസന്റെ തെറ്റായിരിക്കാം. ശു. സ. ൧-ാമത്തെ ശ്ലോകത്തിന്റെ പൂൎവ്വാൎദ്ധത്തിന്ന വ്യാഖ്യാതാവ ഇപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനമെഴുതിയിരിക്കുന്നു. "അൎത്ഥം നേടുന്നതിലും അനൎത്ഥം നീക്കുന്നതിലും മഹാമനസ്കന്മാർ ഇതരന്മാരെ അവരവരേപ്പോലെ വിചാരിക്കുന്നു" എന്ന. മൂലശ്ലോകത്തിന്റെ അൎത്ഥത്തിൽനിന്ന ഭേദപ്പെടാതെ ഇങ്ങിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതകുറെപ്രയാസമാണെ

ന്നാണ എന്റിക്കതൊന്നുന്നത. മൂലത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടുത ന്നെയാണ തൎജ്ജമക്കാരൻ തൎജ്ജമചെയ്തിരിക്കുന്നത. "അൎത്ഥംനേ ടുന്നതിലും അനൎത്ഥം നീക്കുന്നതിലും മഹാമനസ്സന്മാർ ഇതരന്മാ രെ എല്ലാവരെയും ഒരു പോലെ വിചാരിക്കുന്നു." എന്നായിരുന്നാ ൽ ഇതിലധികംശരിയായിരുന്നു. ശ്ലോകങ്ങൾതെററി വ്യാഖ്യാനിച്ച കവികൾക്കു ദുഷ്കീൎത്തിവരുത്തുന്നത വ്യാഖ്യാതാവിന്റെ ധൎമ്മമാണോ ന്നുഞാൻ ധരിച്ചിട്ടില്ല. ചിലദിക്കിൽ തൎജ്ജമക്കാരനും അല്പം ചില തെററുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട. അവിടെയൊന്നും വ്യാഖ്യാതാവ ശബ്ദിച്ചി ട്ടേ ഇല്ല. ശ്ലൂ.സ. ൩൩-ാംശ്ലോകത്തിന്റെ തൎജ്ജമ നോക്കുക. അ തിലുള്ള വിഷയ വിഷയികളെ യാതൊരുനിയമവും കൂടാതെ മാ ററിയും മറിച്ചുംവെച്ച തൎജ്ജമചെയ്തതുകൊണ്ട അതിലുള്ള അ ലങ്കാരത്തിന്ന എത്ര ദോഷം പററിയിരിക്കുന്നു! ഇങ്ങിനെയു ള്ളദിക്കിൽ വല്ലതും ചിലത പറയെണ്ടതല്ലെ? അതിൽ തന്നെ ൨൩-ാംശ്ലോകത്തിന്റെ തൎജ്ജമ നോക്കുക. ഇവിടെ തൎജ്ജമ മൂല ത്തെ വളരെ അനുസരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മൂലത്തിലെ പ്രധാനമാ യ ഒരു പദം വിട്ടുകളഞ്ഞതുകൊണ്ട അതിന്ന അല്പം പൊരായ്മയി ല്ലെ? മൂലത്തിൽ പ്രകൃതമായ താമ്രവൎണ്ണിക്കു "സ്രവന്തീ"യെന്നൊരു വിശേഷണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട. അതിന്ന കുറെ അഭിപ്രായവും കവി കരുതീട്ടുണ്ടെന്ന വായനക്കാൎക്ക തൊന്നുകയും ചെയ്യും. അതത ൎജ്ജമയിൽ വിട്ടുകളഞ്ഞതിനെപററി വല്ലതും വ്യാഖ്യാതാവ പ റയേണ്ടിയിരുന്നു. വ്യാഖ്യാതാവ അല്പം ചില ദിക്കിൽ ചില അ ലങ്കാരങ്ങളെ വിവരിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ട. അതെല്ലാം വളരെ എളുപ്പമായ ദിക്കിലാണ. ശ്ലൂ. സ. ൫൩-ാംശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാ ഖ്യാനം നോക്കുക. "പക്ഷം" എന്ന ഒരു പദത്തെ അവലംബി ച്ചു നില്ക്കുന്ന ഒരു ശ്ലേഷയെ ഇത്രയാക്കെ വിവരിക്കുവാനുണ്ടൊ? അത വിവരിച്ച അവസ്ഥക്ക 64-ാമത്തെ ശ്ലോകത്തിലെ ശ്ലേഷയെ അല്പം വിവരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരു ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ശ്ലേഷ ക്കു മുൻപറഞ്ഞതിനേക്കാൾ അല്പം കാഠിന്യം അധികമല്ലെ? ശ്ലൂ. സ. ൭൯-ാം ശ്ലോകത്തിൽ പ്രഭാതസമയത്ത കോഴികൂകുന്നതിനെ അതിൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ഉൽപ്രേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട പ്രകൃതത്തിന്ന

എന്താണ ഗുണമെന്ന രണ്ടക്ഷരംകൊണ്ട പറഞ്ഞിരുന്നാൽ വ്യാഖ്യാനത്തിന്ന വല്ല കുറവും വരുവാനുണ്ടോ? അതിൽതന്നെ മൂന്നാമത്തെ ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്ന ചിലത പഠിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ പറയേണ്ടത മുഴുവനായിട്ടില്ല. ആ ശ്ലോകത്തിന്റെ പൂൎവ്വാൎദ്ധത്തിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കും പ്രകൃതവൃത്തത്തിന്റെ "വക്ര"മെന്ന പേരിന്നും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെക്കുറിച്ച അല്പം പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ വ്യാഖ്യാനം കുറേ കൂടി നന്നാവുമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചിലസംഗതികളാണ എനിക്കു മേനോൻ അവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളത. കോകിലസന്ദേശത്തിലും ചിലസംഗതികൾ പറയുവാനുള്ളത, അതെല്ലാം പറയുന്നതായാൽ ഇനിയും എന്റെ ലേഖനം നീണ്ടുപോകുമെന്ന ഭയപ്പെട്ട ഇപ്പോൾ നിൎത്തുന്നു. ആകപ്പാടെ നോക്കുന്നതായാൽ മേനവൻ അവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനം കാൎയ്യങ്ങളുടെ സ്വല്പം ചില ദിക്കുമാത്രമെ തൊടുന്നുള്ളു. തൊട്ടദിക്കിൽതന്നെ കുറേഭാഗം അനാവശ്യവും, വേറെ ചിലഭാഗം ഗുണംപോരാത്തതും, മറ്റു ചിലഭാഗം അല്പാല്പം ചില തെറ്റുള്ളതും ആകുന്നു.

"ചിത്രംചിത്രംബതബത മഹച്ചിത്രമേതദ്വിചിത്രം
ജാതോദൈവാദുചിതരചനാസംവിധാതാവിധാതാ
യന്നിംബാനാംപരിണതഫലസ്ഫീതിരാസ്വാദനീയാ
യച്ചൈതസ്യാഃ കബളനകലാകോവിദഃകാകലോകഃ"

വീരകേസരി.

മലയാളഭാഷയുടെ

താൽക്കാലികാവസ്ഥ.

———:0:———

(തുടൎച്ച)

ഭാഷയെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന്ന സാമൎത്ഥ്യമുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടായി എന്നുള്ള ഏകസംഗതികൊണ്ട ഭാഷ നന്നാകുന്നതല്ലായ്കയാൽ അങ്ങിനെയുള്ള മഹാന്മാർ ഭാഷയെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടത പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന തെളിയുന്നു. മല

യാളപണ്ഡിതന്മാർ ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചകാൎയ്യത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കേണമെങ്കിൽ മുഖ്യമായി ദ്രവ്യനഷ്ടം ഇല്ലെന്ന വരണം. ഇരുപതാംനൂററാണ്ടിൽ നമ്മുടെനാട്ടിൽ മലയാളപണ്ഡിതന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കെ ഒരു യൂറോപ്യമഹാൻ (Mr. Marsden) എഴുതിയ മലയാള പുസ്തകങ്ങൾ നമ്മുടെ സ്കൂളുകളിൽ പാഠപുസ്തകങ്ങളായി സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നതിൽ ദൃശ്യമായിരിക്കുന്ന് അധംഗതിയെപറ്റി എന്തുപറയേണ്ടു ? ആ പുസ്തകങ്ങൾ തന്നെയും ഭാഷാരീതിയേയും വ്യാകരണസൂത്രങ്ങളെയും കൃത്യമായി അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളവയാണൊ എന്നറിവാൻ വായിച്ചുനോക്കീട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ എന്തപറയുന്നുവെന്ന് കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതായിവരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം നോക്കേണ്ടതും നോക്കുന്നതും പുസ്തകം ഉണ്ടാക്കിയ ആൾ എന്തെല്ലാം പരീക്ഷകളാണ ജയിച്ചിട്ടുള്ളത എന്നൊ, ആ ആളുടെ ഉദ്യോഗം എന്തെന്നൊ അല്ലാ, കണ്ണിന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന പുസ്തകം എത്രത്തോളം നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നും നന്നായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കു മതിയായിട്ടുണ്ടൊ എന്നുമാണ എന്നുള്ള വിവരം സകലരും അറിഞ്ഞുവശമായാൽ മലയാളപണ്ഡിതന്മാർ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ മടികാണിക്കയില്ലെന്നാണ തോന്നുന്നത. പുസ്തകം ഉണ്ടാക്കി അച്ചടിപ്പിച്ചാൽ നഷ്ടവും ബുദ്ധിമുട്ടും വരികയില്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയം ഗ്രന്ഥകൎത്താക്കന്മാൎക്ക് ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം നല്ലപുസ്തകങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന ആളുകളെ പലപ്രകാരത്തിലും സഹായിക്കയും ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്ന വേണ്ടുന്ന ആളുകളുണ്ടായിരിക്കണം. പുസ്തകം നല്ലതാണെങ്കിൽ വിലകൊടുത്ത വാങ്ങുന്നതിന്ന ആളുകളുണ്ടാകുമെന്ന വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുള്ളതുകൊണ്ട മേൽപ്രകാരം ഗ്രന്ഥകൎത്താക്കന്മാരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും മററും ചെയ്യിട്ടെന്തുകാൎയ്യമെന്ന ചിലർ പക്ഷെ ചോതിക്കുമായിരിക്കാം. അവരവരുടെ കുഡുംബങ്ങളിൽതന്നെ ശക്തിക്കുതക്കവണ്ണം ഒരു പുസ്തകസഞ്ചയമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന തീൎച്ചപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള ആളുകൾ പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങാറുള്ളതുപോലെ ഇവിടങ്ങളിലുള്ളവർ പ്ര

പ്പത്തിക്കുന്നതിന്നുള്ള കാലം സമീപിച്ചിട്ടില്ല, എന്നുമാത്രമല്ല ഒരു പുസ്തകം എത്രമേൽ നല്ലതായിരുന്നാലും അതുനല്ലതാണെന്നുള്ള തത്വം സകലരും ഗ്രഹിച്ച പുസ്തകം വാങ്ങിത്തുടങ്ങുന്നതിന്ന അധികംനാൾ വേണ്ടിവരുമെന്നുകൂടി വന്നേക്കാം. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കയാൽ പുസ്തകം നല്ലതായിരുന്നാലും ഗ്രന്ഥകത്താവിന്ന രക്ഷ്കാലം നഷ്ടമൊ മറെറാ വന്നേക്കാമെന്ന പറയുന്നതിൽ ഇവിടെ ഒന്നുകൊണ്ടും അധൈൎയ്യപ്പെടുവാനില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക പുസ്തകമുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം മലയാളപണ്ഡിതന്മാരിൽ അത്യധികം പ്രബലപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അവരെ സഹായിക്കയും ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമെന്ന ഇവിടെ പറയാതിരുന്നാൽ ഞാനെന്റെ ചുമതലയെ നിൎവ്വഹിക്കുന്നതിൽ വലിയ ഉപേക്ഷകാണിച്ചതായി വിചാരിക്കപ്പെടുമെന്നാണ എന്റെ ഉത്തമവിശ്വാസമെന്ന സവിനയം വീണ്ടും അറിയിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു.

മലയാളപണ്ഡിതന്മാർ ധാരാളമുണ്ടാകയും പുസ്തകമുണ്ടാക്കുന്നതിന്ന അവർ സന്നദ്ധന്മാരായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നുകൊണ്ടായില്ല. മലയാളഭാഷയിൽ ഇല്ലാത്തതും ഭാഷാപോഷണത്തിന്നത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതുമായ പുസ്തകങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്ന തീൎച്ചപ്പെടുത്തി അതാതകാലങ്ങളിൽ പണ്ഡിതന്മാൎക്കറിവകൊടുപ്പാൻ ഒരു സഭയുണ്ടായാൽ വളരെ നന്നായിരിക്കും. പണ്ഡിതന്മാർ ഈ സഭയുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം പുസ്തകമുണ്ടാക്കകയും സഭ അവ്യ്ക്ക പരിശോധനകഴിച്ച നന്നായിട്ടുണ്ടെന്ന കാണപ്പെടുന്നപക്ഷം അച്ചടിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഭാഷയിലെ ഗ്രന്ഥദൌൎല്ലഭ്യം ക്രമേണ നീങ്ങുന്നതാണ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏൎപ്പാടുകളൊന്നും ഇല്ലായ്കയാലാണ, ഒരേതരത്തിൽതന്നെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വളരെയുണ്ടായതായും നെല്ലുകൾക്കിടയിൽ കളകളെന്നപോലെ പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിൽ ക്ഷുദ്രപുസ്തകങ്ങൾ വൎദ്ധിച്ചതായും കാണ്മാനിടവന്നിട്ടുള്ളത. ഓരോ തരത്തിൽ ഓരോ പുസ്തകംവീതം ഉണ്ടായതിന്നശേഷം, ഒരു തരത്തിൽ ഒന്നിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണ അധികം നല്ലതഎന്ന മാത്രമെ ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളു.

ക്ഷുദ്രപുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രവേശനത്തെ തീരെ തടുക്കകയും നല്ല പുസ്തകങ്ങളുടെ സംഖ്യ വൎദ്ധിപ്പിക്കകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാൎയ്യങ്ങളിൽ ഏൎപ്പെടുന്നവൎക്ക ഐകമത്യവും ക്ഷമയും അത്യാവശ്യമാണ.

ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ അഭ്യസിച്ച ഉയൎന്നതരം പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ആളുകൾ, മലയാളം സംസാരിക്കുമ്പോൾ പതിനഞ്ചുവീതം ഇംഗ്ലീഷവാക്കുകൾ ചേൎക്കാറുണ്ടെന്നുള്ള ജനവാദം നേരായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ, മലയാളഭാഷ അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലാണ്ടുകാർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവർ ഇംഗ്ലീഷ വാക്കുകൾക്കിടയിൽ മലയാളവാക്കുകൾ ചേൎക്കാറുണ്ടോ എന്നുള്ളതിനെപ്പററി ചിന്തിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നറിയിക്കേണ്ടതാവശ്യമെന്ന തോന്നുന്നു. മനോവിചാരത്തെ പൂൎണ്ണമായും വ്യക്തമായും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതിന്നതക്ക വാക്കുകൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഇല്ലായ്കനിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷ പദങ്ങൾ ചേൎക്കുന്നതാണെന്ന ചിലർ പറയുമായിരിക്കാം. പിഴക്കാതെ സംസാരിപ്പാനും മററും നമുക്ക കഴിവില്ലാതിരുന്ന കാലത്ത നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ നമ്മെ തള്ളികളയാതെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കയും മററും ചെയ്തപ്രകാരംതന്നെ നാം നമ്മുടെ ഭാഷ ഇപ്പോൾ അപരിഷ്കൃതയാണെന്ന നിശ്ചയിച്ച ധിക്കരിക്കാതെ ഭാഷയുടെ പോഷണത്തിന്ന വേണ്ടതെല്ലാം പ്രവൃത്തിച്ച ഭാഷയെ നല്ല സ്ഥിതിയിലാക്കേണ്ടതാണ. നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ അപരിഷ്കൃതാവസ്ഥ സൂക്ഷ്മത്തിൽ നമ്മുടെ അപരിഷ്കൃതാവസ്ഥയെയത്രെ തെളിയിക്കുന്നതും. ഇംഗ്ലീഷകാർ തങ്ങൾ ചെല്ലുന്ന ദിക്കുകളിലെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കയും ഇംഗ്ലീഷഭാഷക്ക പ്രാധാന്യം കല്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന നാമെന്താണ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത? ഭാഷകളുടെ രാജ്ഞി എന്നൊ അറിവിന്റെ താക്കോൽ എന്നൊ പറയപ്പെടാവുന്ന നിലയിൽ ഇപ്പോൾ എത്തിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷഭാഷ, ഒരു കാലത്ത നമ്മുടെ ഭാഷ എന്നപോലെ, അപരിഷ്കൃതാവസ്ഥയിലായിരുന്ന കിടന്നിരുന്നത എന്ന ഓൎക്കുകയും ആ ഭാഷ ഉന്നതനിലയിൽ എത്തിയത എങ്ങിനെ എന്നുള്ളതിനെപ്പററി ചിന്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന മതിമാന്മാർ നമ്മുടെ

ഭാഷയെ പരിഷ്കരിക്കുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലും മന്ദോത്സാഹന്മാരായി ഭവിക്കുന്നതല്ല. ഇംഗ്ലാണ്ടുകാർ തങ്ങളുടെ ഭാഷയെ സ്നേഹിക്കുന്നപ്രകാരം നാമും നമ്മുടെ ഭാഷയെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഭാഷ, ഒരു കാലത്തു, ഉൽകൃഷ്ടഭാഷകളിൽ ഒന്നെന്നഗണിക്കപ്പെടും നിശ്ചയം. ഭാഷാപോഷണമെന്നത ചിലരുടെ ശ്രമംകൊണ്ടൊ, ഏതാനും സംവത്സരംകൊണ്ടൊ, നിഷ്പ്രയാസമായി സാധിക്കാവുന്ന ഒരു കാൎയ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട സ്വദേശഗവൎമ്മെണ്ടുകളുടേയും ധനവാന്മാരുടെയും മറ്റും സഹായം അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്കനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തെ (ഫ്രം ഭാഗത്തെ) ഞാൻ അതിക്രമിച്ചതായി കാണപ്പെടുന്ന പക്ഷം ദയാപൂൎവ്വം ക്ഷമിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട "ഭാഷയുടെ ഐകരിത്ര്യ"ത്തെപ്പറ്റി അല്പം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ഭാഷക്ക ഐകരീത്ര്യം വരുത്തേണമെന്ന പറയുന്നതായിട്ടല്ലാതെ അതിനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്ന ആലോചിച്ച വേണ്ടപോലെ പ്രവൃത്തിച്ചതായി ഓൎക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കമാത്രം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട എന്തപ്രയോജനമാണുള്ളത? "പരോപദേശേ പാണ്ഡിത്യം സൎവ്വേഷാം സുകരം നൃണാം" എന്നുള്ളത ഇവിടെ ഓൎമ്മയിൽ വരുന്നു. ഭാഷക്ക ഐകരീത്ര്യം വരുത്തുവാൻ ഉള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ ചിലത പറയാം.

1. സൎവ്വസമ്മതമായുള്ള ഒരു വ്യാകരണം നമുക്കാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇക്കാൎയ്യത്തിൽ മലയാളരാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുമുള്ള പണ്ഡിതവൎയ്യന്മാർ യോജിച്ച പ്രവൃത്തിക്കണം.

2. ഒരു നിഘണ്ടു ആവശ്യമാണ. മലയാളരാജ്യത്തെങ്ങും ഒരുപോലെ നടപ്പുള്ള മലയാളപദങ്ങൾ എല്ലാം ഈ നിഘണ്ടുവിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ നിഘണ്ടുനോക്കി അതിൽനിന്ന പദങ്ങൾ എടുത്ത വാചകം എഴുതുന്നതായാൽ, മലയാളരാജ്യത്തെങ്ങും ഒരുപോലെനടപ്പുള്ള വാക്കുകൾ മാത്രമെ ആ വാചകങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുകയുള്ളു എന്ന വരത്തക്ക വിധത്തിൽ ഒരു നിഘണ്ടു ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ ഇവിടെ പറയുന്നത.

3. ബ്രിട്ടീഷിലും കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാൎട്ടമെന്റിലെ മേലധികാരികൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി മലയാള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ഈ മൂന്നുരാജ്യത്തുമുള്ള സകല പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും ആ പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമെ മലയാളപാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത പഠിപ്പിച്ചുകൂടു എന്ന തീൎച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക ആവശ്യമാണ്. മലയാളരാജ്യത്തെങ്ങും ഒരുപോലെ നടപ്പുള്ള മലയാളപദങ്ങൾ മാത്രമെ ഈ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണപ്പെടാവു.

4. ഇപ്പോൾ പലരും ഗദ്യമെഴുതുകയും പദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിക്കു, അവരുടെ ആഗ്രഹം സജ്ജനസമ്മതമാംവണ്ണം നിവൎത്തിച്ചതായികണ്ടു സന്തോഷിപ്പാൻ അവൎക്കും, അനുമോദിപ്പാൻ മററുള്ളവൎക്കും, സംഗതിവരണമെങ്കിൽ, ഏതെല്ലാം പുസ്തകങ്ങളെയാണ ഉത്തമമാതൃകകളായി സ്വീകരിക്കേണ്ടത എന്ന തീൎച്ചപ്പെടുത്തിവെക്കുക അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

5. പത്രാധിപന്മാർ പുസ്തകങ്ങളെകുറിച്ച അഭിപ്രായം പറയുന്ന സമയങ്ങളിലൊക്കെയും, ഒരു പ്രത്യേകദിക്കിൽമാത്രം നടപ്പുള്ളതായി പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്ന പദങ്ങളെ പ്രത്യേകം എടുത്തുകാട്ടുകയും അങ്ങിനെയുള്ള പദങ്ങൾ ആരും പ്രയോഗിക്കാതിരിപ്പാൻ താല്പൎയ്യത്തോടുകൂടി ഉപദേശിക്കയും ചെയ്താൽ കൊള്ളാം.

6. പത്രങ്ങളിലും മാസികകളിലും പ്രസിദ്ധംചെയ്വാനായി അയക്കപ്പെടുന്ന ലേഖനങ്ങളിൽ ദേശഭാഷാപദങ്ങൾ കലൎന്നിട്ടുള്ളതായി കാണപ്പെട്ടാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകളകയൊ, അപ്രകാരമുള്ള പദങ്ങൾ നീക്കി അതിന്നു പകരമായി സൎവ്വസാധാരണപദങ്ങൾ * ചേൎത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയൊ ചെയ്താൽ വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും. ലേഖകന്മാർ എഴുതി അയക്കുന്ന ഉപന്യാസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്

---

* അതേ അൎത്ഥത്തിൽ സൎവ്വസാധാരണങ്ങളായ പദങ്ങൾ ഇല്ലാതെവന്നാൽ എന്തുവഴിയാണ ഉപന്യാസകൻ കരുതീട്ടുള്ളതെന്ന അറിയുന്നില്ല. ര. ര. പ.

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു, പത്രാധിപലേഖനങ്ങളിൽ മേൽപ്രകാരമുള്ള പദങ്ങൾ അശേഷം കാണപ്പെടരുതെന്ന പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലൊ.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഓരൊ സംഗതികളേകുറിച്ച് പൎയ്യാലോചനചെയ്തു ശ്ലാഘ്യമായ വിധത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, ഒരുകാലത്തു, നമ്മുടെ ഭാഷക്ക "സാൎവ്വത്രികമായ ഐകരൂപ്യം" ഭവിച്ചുഎന്ന വരാവുന്നതാണ.

ഭാഷാപോഷണപടുക്കളായ മഹാന്മാർ, മേൽപറഞ്ഞസംഗതികളേകുറിച്ചു ആലോചിച്ചു നമ്മുടെ ഭാഷാ, പരിഷ്കൃതഭാഷകളിൽ ഒന്നെന്ന എണ്ണപ്പെടേണ്ടതിന്ന വേണ്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാക്കുകയും ഭാഷക്കു ഐകരൂപ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്യുമന്നെവിചാരിക്കാതിരിപ്പാൻ മാൎഗ്ഗം ഒന്നും കാണുന്നില്ല.

നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ താൽക്കാലികാവസ്ഥയേകുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം, ഭാഷയെ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ എന്തെല്ലാം എങ്ങിനെയെല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കണമെന്നുള്ള യോഗ്യമായ ആലോചനയിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിചാരിക്കാവുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ ഭാഗ്യകാലം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുഎന്ന പറയാമെന്നുള്ള സന്തോഷവാൎത്തയെ സഹൎഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ട വിരമിക്കുന്നു.

സി. ഡി. ഡേവിഡ്.

അസാരം തെററിപ്പോയി.

:o:

"പേഴഞ്ചൊല്ലിൽ പതിരുണ്ടെങ്കിൽ പശുവിൻപാല് കയ്ക്കും" എന്ന കേട്ടിട്ടില്ലെ? എന്ന നാഗ അമ്മായി താല്പൎയ്യത്തോടുകൂടിഎന്നോട ചോദിച്ചു.

ഞാൻ— ഉവ്വ അതു വളരെ ശരിയാണ.

അമ്മായി— "ഒരുത്തനായാൽ ഒരുത്തിവേണം" എന്നുള്ളതും നീ സമ്മതിക്കുമായിരിക്കും".

സാധാരണ ലോകസമ്പ്രദായം ഇങ്ങിനെയാണല്ലൊ എന്നുവിചാരിച്ച് ഇതിന്നും ഞാൻ അനുകൂലിച്ച് മറുവടിപറഞ്ഞു.

അമ്മായി— എന്നാൽ നീ സംബന്ധം തുടങ്ങണം.

ഈ കാൎയ്യം എന്നെസംബന്ധിക്കുന്നതാകയാൽ ആവാം' എ
ന്നുപറവാൻ അല്പം മടിയുണ്ടായി. 'ഞാൻ കുട്ടിയല്ലെ?' എന്നുമാ
ത്രംചോദിച്ചു. അമ്മായിയും ഞാനുമല്ലാതെ അവിടെ എന്റെ അ
മ്മമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഞങ്ങളെല്ലാവരും വീട്ടിന്റെ പടി
ഞ്ഞാറപ്പുറത്തുള്ള പൂമുഖത്ത് ഊണുംകഴിഞ്ഞ് ഉച്ചക്ക് ചുററുമു
ള്ള വയലുകളിൽനിന്നു വരുന്ന കാററുംകൊണ്ട് നേരംപോക്കു
പറഞ്ഞ് രസിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അമ്മായി— (അമ്മയുടെ മുഖത്തുനോക്കി) നമ്മുടെ മാധവ
ന്ന ഒരു സംബന്ധം ആലോചിക്കേണ്ടെ ? എവിടെയാണ വേണ്ടത ?

അമ്മ ഇത്കേട്ട തലകുലുക്കി— "നല്ല ഒരു തറവാട്ടുകാരിയും
രൂപലാവണ്യവും സൽഭാവഗുണവും ഉള്ള ഒരുത്തി ആയിരിക്കണ
മെന്നുമാത്രമേ എനിക്ക പറവാനുള്ളൂ" എന്നുപറഞ്ഞു.

അമ്മായി— തെക്കെവീട്ടിലെ തങ്കമണിയായാലോ ?

അമ്മ— ഉവ്വൊ- അവളെ എന്റെ കുട്ടന്ന ബോധിക്കുക
യില്ല.

അമ്മായി— തെക്കേതിലെത്തത്തയോ ?

അമ്മ— അവളുടെ ദേഹം കുറെ- (കയ്യുകൊണ്ടുകാണിച്ചു)-
അല്ലേ ? കുട്ടനോ വളരെ കൃശനുമാണല്ലൊ.

അമ്മായി— അവളുടെ സൌന്ദൎയ്യം കണ്ടിട്ടാണ് പറഞ്ഞ
ത്. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ചിന്നുക്കുട്ടിയുണ്ടല്ലൊ. അവളുടെ സ
ഹോദരന്മാരുടെ കാലംകഴിഞ്ഞാൽ അവൾക്കടങ്ങുന്ന സ്വത്തി
ന്ന കണക്കുണ്ടോ ?

ഞാൻ— എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും. ഏഴുപേരല്ലേ ഉള്ളു ?

അമ്മായി— അല്ലെങ്കിൽ മുല്ലത്ത് മീനാക്ഷി ആയിക്കോട്ടെ.

അമ്മ— കൊള്ളാം- അവൾക്ക അടുക്കളപ്പണിക്ക നല്ല സാ
മൎത്ഥ്യമുണ്ട്.

ഞാൻ— ഇത് പിന്നെ ആൎക്കും നിശ്ചയമില്ലാത്തതാണെല്ലൊ!

എന്റെ വാക്ക് അമ്മായിക്ക് ഒട്ടും രസിച്ചില്ല. 'പറഞ്ഞതൊ
ന്നും ബോധിക്കയില്ലെങ്കിൽ, മാധവൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളൂ'
എന്നുപറഞ്ഞു.

അമ്മ— അവൾ നല്ലതറവാട്ടുകാരിയായിരിക്കണം.

അമ്മായി— പണക്കാരിയും.

അമ്മ— ഈശ്വരഭക്തിയും ഉള്ളവളായിരിക്കണം.

അമ്മായി.— നന്നെ കുട്ടിയാവരുത.

ഞാൻ— പഠിപ്പുവേണ്ടല്ലോ.

അമ്മ— അത്രമാത്രംപോര- നല്ല വകതിരുവുംവേണം.

ഞാൻ— അവരോട പറഞ്ഞുനോക്കാം.

അമ്മായി— അഥവാ, നീ ആരെയാണ് കരുതിയിരിക്കുന്നതു ?

ഞാൻ— (കുറെ ആലോചിക്കുന്ന ഭാവംനടിച്ച) വെണ്ടിനി ശ്ശേരിമാധവിയെ നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതമാണൊ ?

അമ്മായി— ആ അസത്തോ ?

അമ്മ— അയ്യോ എന്റെ കുട്ടാ !

ഞാൻ— എന്താണ് വിരോധം ?

അമ്മ— ആ ചെററത്തറവാട്ടിലൊ? ആ ശൂപ്പണഖയേയോ?

ഞാൻ— എന്താ, സൌന്ദൎയ്യം മതിയായില്ലെന്നുണ്ടോ ?

അമ്മായി— ആ ചന്തം ഇവിടെ കാണേണ്ട,

ഞാൻ— (മുഷിഞ്ഞഭാവത്തിൽ) മാധവിയേത്തന്നേ വേണ മെന്നാണ തീൎച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവൾക്ക എന്നിൽ പ്രേമ മുണ്ട്. എന്നിത്തന്നെയല്ല—

അമ്മ— “കുട്ടാ- നിണക്ക് എന്നെ ഇത്രസ്നേഹമില്ലാതേയാ യോ ? എന്റെ കാലം കഴിയാറായില്ലേ ? നിന്നെ ഞാൻ ഇനി എത്രകാലംതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കും ? എന്ന പറഞ്ഞു മുണ്ടിന്റെ കോന്തലകൊണ്ട് കണ്ണുതുടച്ചു.

അമ്മായി— നീ നശിക്കാൻ തീൎന്നവനാണ്. നിന്റെ നട പ്പ് [illegible] എന്നും ഇതിനു [illegible] ആ കു ലടയും നീ [illegible] പിറന്ന [illegible].

ഞാൻ— ഇത്ര വിരോധമുണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ട.

അമ്മായി— അതാണ് നല്ലത്.

ഞാൻ— ഈ കാൎയ്യം ഞാൻ വെറുതേ പറഞ്ഞതാണ്.

രണ്ടുപേരും- ആഹാ!

ഞാൻ— സത്യംപറയുന്നതാണെങ്കിൽ (പതുക്കെ) ഇനിക്ക് താല്പൎയ്യം വേറെ ഒരുത്തിയിലാണ്.

അമ്മ— നീ ആ വൎത്തമാനംതന്നെ പറകയുണ്ടായില്ലല്ലൊ.

ഞാൻ— അവൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാ- അതാണ ദുഃഖം.

അമ്മായി— എന്താ, ഭൎത്താവുള്ളവളല്ലല്ലൊ?

ഞാൻ— അതല്ല. എന്നാൽ അവളെ ഒരാൾക്കു കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചുപോയി.

അമ്മ— ആ കുട്ടി എതാണ്?

ഞാൻ— (കുറെനേരം മൌനം അവലംബിച്ചു)- പൂങ്കാട്ടിൽ ദേവകികുട്ടിയാണ.

അമ്മ— അവളാണെങ്കിൽ നിണക്കു യോജിപ്പാകുമായിരുന്നു. എന്തുചെയ്യാം?

അമ്മായി— ഹാ- മാധവനു എത്ര അനുരൂപയായിരിക്കും!

ഇതിനുശേഷം അല്പനേരം ആരും സംസാരിച്ചതേഇല്ല.

അമ്മായി— ദേവകിക്കുട്ടിയെ ആൎക്കാകൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ലല്ലൊ.

ഞാൻ— അത് സ്വകാൎയ്യമാണ്. ആരോടും പറയരുതേ.

അമ്മായി— ഇതിലെന്താണ് സ്വകാൎയ്യം? പുറത്തുവരുവാനുള്ളതല്ലെ? നിന്നോടാരാണ് പറഞ്ഞത്?

ഞാൻ— അവൾതന്നെയാണ് പറഞ്ഞത്.

അമ്മായി— പുരുഷനാരാണ്?

ഞാൻ— പേര് ഞാൻ പറകയില്ല.

അമ്മായി— അവൾ താന്തോന്നിയായിപ്പോകയില്ലല്ലോ?

'ആവോ' എന്ന അൎത്ഥത്തിൽ ഞാൻ കൈമലൎത്തി.

അമ്മായി— അയാളെ മാധവനു പരിചയമുണ്ടോ?

ഞാൻ— ഉം

അമ്മായി— അയാൾ അത്ര- അത്ര-?

അതിനും സംശയിച്ചു ഞാൻ മറുവടിയായി സംജ്ഞകാണിച്ചു.

അമ്മായി— അവനെപ്പററി എന്താണ നീ കേട്ടിട്ടുള്ളത്?

ഞാൻ— ഈ വക സംഗതികൾ ഞാൻ പുറത്ത് പറയുന്നത് അത്ര ഭംഗിയല്ല.

അമ്മ— ഞാൻ പുറത്ത് പറയുമോ ?

അമ്മായി— എന്നേയും വിശ്വസിച്ചുകൂടേ ?

ഞാൻ— അയാൾ അമ്മയെ സ്നേഹമില്ലാത്തവനാണെന്നു കേട്ടു.

രണ്ടുപേരും- സത്യംതന്നയോ ?

ഞാൻ— അയാളുടെ അമ്മയാണ് ഇതെന്നോട് പറഞ്ഞത്.

അമ്മ— അയ്- കഷ്ടം തന്നെ !

അമ്മായി— പിന്നെയോ- കേൾക്കട്ടെ.

ഞാൻ— അയാളുടെ മറൊരു ബന്ധു അയാൾ ദുർനടപ്പുകാരനാണെന്ന് പറകയുണ്ടായി.

അമ്മ— കഷ്ടം ! ദേവകിക്കുട്ടിക്ക് ഇങ്ങിനെ വന്നുവല്ലോ !

ഞാൻ— "നാശിക്കാൻ തീർന്നിട്ടുള്ളവനാണെന്നുകൂടികേട്ടു."

അമ്മായി— ഈ കേൾവിക്ക് കള്ളക്കുടിക്കൂടിയുണ്ടായിരിക്കണം.

അമ്മ— ദേവകിക്ക് ഈ വിവരം അറിയാമോ ?

ഞാൻ— ഇനിക്ക് തോന്നീട്ടില്ല.

അമ്മ— നീ പറഞ്ഞില്ലേ ?

ഞാൻ— ഇല്ല.

അമ്മ— ഈ സ്ഥിതിക്ക് നീ പറയേണ്ടതല്ലേ ?

ഞാൻ— ഞാൻ പറയുന്നത് ഭംഗിയാണോ ?

അമ്മായി— എന്നാൽ ഞാൻ നിശ്ചയമായും അവളോട് പറയും.

ഞാൻ— നിങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചിട്ടല്ലേ ഞാനിതൊക്കെ പറഞ്ഞത് ?

അമ്മായി— എന്നാലും വേണ്ടില്ല- ഞാൻ പറയും.

ഞാൻ— അയ്യോ- പറയരുതേ.

അമ്മായി- ഇനിക്ക് ദേവകിയെ വലിയ കാര്യമാണ്. അവൾ ഈ കൊള്ളരുതാത്തവനോട്ടു ചേരുവാൻ ഞാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കയില്ല.

ഞാൻ ഇതുകേട്ടപ്പോൾ വല്ലാതെ ഒന്നു കോച്ചിപ്പോയി. "നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യു. പക്ഷെ എന്റെ പേരുമാത്രം പറയരുത. ' ഓ- ശരിതന്നെ. അവൾ ഇന്ന ഇവിടെ വരുമെങ്കിൽ

ച്ചാത്തിട്ടുണ്ടല്ലൊ"- എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഉടനെതന്നെ പടിവാതുക്കൽ ആരോ മുട്ടുന്ന ശബ്ദംകേട്ടു.

അമ്മായി— അത് ദേവകിതന്നെയായിരിക്കുമോ ? (എഴുനീറ്റുനിന്ന നോക്കീട്ടു) അതെ- അവൾതന്നെയാണ്.

ഇത്കേട്ടഉടനെ ഞാൻ പൂമുഖത്തുനിന്ന എൻെറ മുറിയിലേക്ക്പോയി. അകത്ത് ചുമരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സൂത്രത്തിൽകൂടി അവർ സംസാരിക്കുന്നത് കേൾപ്പാനും അവരെ കാണ്മാനും ഇനിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു.

അമ്മായി— ആ കള്ളൻെറ ദോഷങ്ങളൊക്കെ ദേവകിയെ മനസ്സിലാക്കണം. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചേക്കാം.

അമ്മ ഇതിന് മറുവടി ഒന്നുംപറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും മുഖഭാവംകൊണ്ട് ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചിരുന്നുഎന്ന കാണിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ഭൃത്യൻ വാതൽതുറന്നു. ദേവകി പടികടന്ന് അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

അമ്മ— ദേവകിക്കുട്ടി! നിന്നെകണ്ടത് വളരെ സന്തോഷമായി.

അമ്മായി— ഇപ്പോൾതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ നിൻെറ വർത്തമാനം പറഞ്ഞത- ഇരിക്കു.

ദേവകി— (ഇരുന്നിട്ടു)- ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഒരു കാര്യംപറവാനാണ് വന്നത്.

അമ്മായി— നിൻെറ ബാന്ധവവർത്തമാനമാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ കേട്ടുകഴിഞ്ഞു.

ദേവകി— അപ്പോഴേക്കും കേട്ടുവോ ?

അമ്മായി— കേൾക്കുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദേവകി— (ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഒന്നു പരിഭ്രമിച്ച്) ഈ കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതമല്ലെന്നുണ്ടോ ?

അമ്മ— നിന്നെ സ്നേഹമുള്ള ഞങ്ങൾ അതെങ്ങിനെ സമ്മതിക്കും ?

ദേവകിക്ക് പരിഭ്രമം വർദ്ധിച്ച്‌വശായി.

അമ്മായി— ആ കള്ളന് നീ ചേരില്ല.

ദേവകി— എന്ത ! നാണു അമ്മ ഈ പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യമെന്താണ് ?

അമ്മായി— ഇവനെ നീസ്വീകരിച്ചാൽ ഒട്ടവിൽ നിശ്ചയമായും ദുഃഖിക്കും.

അമ്മ— (ദേവകിയുടെ കയ്യ് വച്ച്) നാളു ഈ കാൎയ്യം ഇത്ര വേഗത്തിൽ പറയേണ്ടിയിരുന്നില്ല.

അമ്മായി— ദേവകിയോട പരമാൎത്ഥം പറയേണ്ടത് നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്. അവരം കണ്ണടച്ച ഇവനെ സ്വീകരിക്കരുതല്ലൊ.

ദേവകി— (ഉൽകണ്ഠയോടെ) അദ്ദേഹത്തിന്ന എന്താണദോഷം ?

അമ്മായി— അതോ- അവൻ കള്ളു കുടിക്കും. ഇതകേട്ടപ്പോൾ ദേവകി വ്യസനിച്ച ദീൎഘനിശ്വാസം ചെയ്തു "ഇത് ഇനിക്ക വിശ്വാസം വരില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു.

അമ്മായി— (ഉച്ചത്തിൽ) അവൻ അമ്മയേ വേണ്ടമാതിരി നോക്കുന്നില്ല. തല്ലുകയും ചെയ്യും-

ദേവകി— ഇത് അശേഷം ശരിയാവില്ല. ഉവ്വോ അമ്മേ ?

അമ്മ— (വ്യസനത്തോടേ തലതാഴ്ത്തി) കഷ്ടം! ഞണപറവാൻ പാടുണ്ടോ ?

ദേവകി— (പെട്ടന്ന എഴുനീററ) ഇത് ദുസ്സഹം തന്നെ. ഞാനിതൊരിക്കലും വിശ്വസിക്കയില്ലായിരുന്നു. ഇതൊക്കെ ദുസ്വപ്നം പോലെ തോന്നുന്നു വല്ലൊ.

അമ്മ— (എഴുനീററ ദേവകിയുടെ കൈപിടിച്ച്) അയ്യോ, കുട്ടി, നില്‌ക്കൂ—. അമ്മായിചിന്നയും അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ഭാവമില്ല. "അവൻ വലിയ ഒരു ദുൎന്നടപ്പുകാരനാണ. എന്തിന വളരെ പറയുന്നു അവൻ നശിക്കാൻ തീൎന്നവനാണ്. അടുത്തവൎക്കാൎക്കും അവനെ കണ്ടുകൂടാ." എന്ന കോപത്തോടു കൂടി പറഞ്ഞു.

ദേവകി— വ്യസനം സഹിക്കവയ്യാതെ അമ്മയുടെമാറത്ത് തലവച്ച നെടുവീൎപ്പിട്ട കരഞ്ഞു. "കഷ്ടം! ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എത്രവളരെ സ്നേഹിച്ചു. അവസാനം ഇങ്ങിനെയായല്ലൊ!" ഈ വാക്കുകൾകേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ അസ്വസ്ഥനായിത്തീൎന്ന എന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അമ്മായി— (ഇവളുടെ വ്യസനംകണ്ട ദയതോന്നി) ഈ സംഗതി പുറത്താക്കരുതെന്ന മാധവൻ ഏല്പിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും നി

ന്റെ പേരിലുള്ള വാത്സല്യംകൊണ്ട ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞുപോയതാണ്.

ദേവകി— (അമ്മയോട) എന്റെഅമ്മേ! അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെയായിത്തീരുമെന്ന ഞാൻ ഈ ജന്മം വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.

അമ്മ— ദേവകിയുടെ സങ്കടം കണ്ട അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

ദേവകി— ഈ കാൎയ്യം എന്നോട പറവാൻ നിങ്ങൾ എത്ര സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കും ? (കണ്ണുനീർതുടച്ച്) അതുംനിങ്ങളുടെ സ്വഭാവഗുണം തന്നെ. ഇനിഅയാളുടെ വൎത്തമാനം തന്നെ ഇനിക്കു കേൾക്കണ്ട. എന്താ ! സ്വന്തംഅമ്മയെ കൂടി ഇങ്ങിനെ ദ്രോഹിക്കുകയോ ? കഷ്ടം ! പാൎവ്വതി അമ്മെ ! നിങ്ങൾക്കു ഈ അവസ്ഥ വന്നുവല്ലൊ.

അമ്മ— (സംശയിച്ച്) നിന്റെ സ്ഥിതി ഓൎത്ത് ഞാനല്ലേ ദുഃഖിക്കേണ്ടത് ?

ദേവകി— ഇത് സ്വപ്നത്തിലും കൂടി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. അയാളെപ്പററി നിങ്ങൾക്കു അതിവാത്സല്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ ഞങ്ങളൊക്കെ കേട്ടിട്ടുള്ളതു എന്നിട്ടും അയാൾ ഇത്രകൊള്ളരുതാത്തവനായിതീൎന്നുവല്ലൊ. ഇത്രകാലം നിങ്ങൾ ഈ വ്യസനം അടക്കിയിരുന്ന കഥ വിചാരിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രകൃതിഗുണത്തെപ്പററി അത്ഭുതം തോന്നാതിരിക്കയില്ല.

അമ്മയും അമ്മായിയും മുഖത്തോടുമുഖംനോക്കി.

അമ്മായി— ആളാരാണെന്ന് അറിയണമല്ലൊ.

അമ്മ— (ദേവകിയോട്) അയാളെ നീ എവിടെവെച്ചാണ് പരിചയമായ്ത ?

ദേവകി— എവിടെവെച്ചെന്നോ ? ഇവിടെവെച്ച് തന്നെ.

അമ്മ— ഓ- ഹൊ- അങ്ങിനെയാണോ.

ദേവകി— ഈ വൎത്തമാനം നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷകരമായിരിക്കുമെന്ന കരുതി നിങ്ങളോട് പറവാനായി ബദ്ധപ്പെട്ട ഞാൻ വന്നതാണ്.

അമ്മായി— മാധവനെ തെററിപ്പോയിരിക്കുമോ ?

അമ്മയും പരമാൎത്ഥം മനസ്സിലാവാതെ പരിഭ്രമിച്ചുനിന്നു.

ദേവകി— എന്റെ ഈ ജന്മത്തെ സുഖംതീൎന്നു.

ഭൂരാകാൎയ്യംനിമിത്തം പലരൊടുമധികം
മത്സരിച്ചുംരസിച്ചും
നേരംപോക്കീടുവാനായൊരുനിമിഷവുമി
ല്ലാശയെന്നാശയാന്തേ
ചാരംപൂശിജ്ജഡപ്രായക്കൊടുതവചരണം
ചിന്താചെയ്യുന്നരംഗേ
ചേരുംമോദേനവാഴാംശിവഗൃഹിണി! പരം
സൌന്ദൎയ്യമാണിക്യധാരേ ൮

ടി. നാരായണൻ നമ്പി,

ഒരു വിലാപം.

———;o:———

(൧) ഒരു സംഗതിയിന്നപോലെ താൻ
വരുമെന്നാൎക്കറിഞ്ഞിടാൻ പണി
പെരുത്തുണ്ടുകുഴപ്പമെങ്കിലും
നിരുപിക്കിൽചിലരീതികണ്ടിടാം.

(൨) വെളിവാകുവതിന്നുവേണ്ടപോൽ
തെളിവിന്നാസ്ഥിരയും ദശാന്തരേ
അരുളും പെരുതായസംകടം
പലതാൎയ്യിന്നൊരു ദുഷ്കരോൽഘടം.

(൩) 'ഇതുസുസ്ഥിര'മെന്നുറക്കുമ-
ങ്ങതുനേരത്തു കെട്ടിടുന്നഹോ ?
'ഇതുനശ്വര'മെന്നുതോന്നുമാ-
യതുവൎത്തിപ്പിതനശ്വരം ഭുവി.

(൪) ഒരുവന്നു നികൃഷ്ടമൊന്നുതാൻ
പരമോൽകൃഷ്ടമതന്യനെത്രയും,
ഒരുകണ്ണിനു നല്ലതൊക്കെ മ-
റെറാരുകണ്ണിന്നു മഹാവിലക്ഷണം ;

(൫) 'ഇതിലീവിധമൊക്കെ വന്നിടാ'
മിതിപാൎക്കും, വിപരീതമാൎക്കരും,
അതിവിസ്മയ മിപ്രപഞ്ചമി
ന്നതിരററുള്ള മഹാരഹസ്യമാം.

സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോററി

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നമാത്രമല്ല. ഗരുഡൻ ശിഷ്യനോപോ ലേ തൊഴുതുകൊണ്ട ഉണ്ണിയേ സേവിക്കുകയും കൂടി ചെയ്യു ന്നു.

വൃദ്ധ— (സന്തോഷത്തോടു കൂടി) മഹാരാജാവേ! ഞാൻകൃതാൎത്ഥ യായി. അക്ഷത ശരീരനായ എന്റെ ഉണ്ണിയുടെ മുഖം കാ ണ്മാൻ സംഗതിവന്നുവല്ലോ.

മലയ— ആൎയ്യപുത്രനേ വാസ്തവത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും എ ന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസംവരുന്നില്ലല്ലോ. ഇതെന്താണ്?

ജീമൂതകേ— (അടുത്തചെന്നു) ഉണ്ണി! വരു! വരു! എന്നേആലിം ഗനംചെയ്യു!

ജീമൂതവാ— (എഴുനീല്ക്കാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഉത്തരീയം വീഴുകയും മോഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.)

ശംഖ— കുമാരാ! ആശ്വസിക്കു! ആശ്വസിക്കു!

ജീമൂതകേ— അയ്യോഉണ്ണി! നീഎന്നേകണ്ടിട്ടും ഉപേക്ഷിച്ചു പോ കുന്നുവോ?

വൃദ്ധ— അയ്യോ! മകനേ! നീഎന്നേ വാക്കുകൊണ്ടു പോലും ആ ദരിച്ചില്ലല്ലോ.

മലയ— അയ്യോ ആൎയ്യപുത്രാ! അങ്ങു ഗുരുജനത്തേക്കൂടി എങ്ങി നെ ഉപേക്ഷിച്ചു?

(എല്ലാവരും മോഹിക്കുന്നു)

ശംഖ— കഷ്ടം! ദുഷ്ടനായ ശംഖചൂഡ! പരാത്മരക്ഷിത പ്രാണ! മാത്രക്കു മാത്രക്കു മരണത്തേക്കാൾ കഠിനമായ ദുഃഖം അനു ഭവിക്കുന്ന നിസ്സംശയസ്ഥനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേനശിച്ചു പോയില്ലല്ലോ.

ഗരു— ഇതൊക്കെയും നിന്ദ്യനായ എന്റെ വിചാര ശൂന്യമായ പ്രവൃത്തിയുടെ വിലാസമാണ്. അതുകൊണ്ട ഇങ്ങിനെ ചെ യ്യാം (സ്വപക്ഷങ്ങളാൽ വീശിക്കൊണ്ടു) ഹേമഹാത്മൻ! ആശ്വസിക്കു! ആശ്വസിക്കു!

ജീമൂതവാ— (ആശ്വസിച്ചിട്ട്) ശംഖചൂഡ! ഗുരുജനങ്ങളേ ആശ്വസിപ്പിക്കു!

ശംഖ— താത ആശ്വസിക്കു! അമ്മേ! ആശ്വസിക്കു! ജീമൂതവാഹനൻ ആശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം നിങ്ങളേ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി എണീററു വന്നിരിക്കുന്നത നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ?

(രണ്ടുപേരും ആശ്വസിക്കുന്നു)

വൃദ്ധ— മകനേ! ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ദുഷ്ടനായ കൃതാന്തൻ നിന്നെ പിടിച്ചു വലിക്കുന്നു വല്ലോ.

ജീമൂതകേ— ദേവി! ഭവതി ഇങ്ങിനെ അമംഗലം പറയാതിരിക്കു! ഉണ്ണി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. മകളേ ആശ്വസിപ്പിക്കു!

വൃദ്ധ— (വസ്ത്രത്താൽ മുഖംപൊത്തി കരഞ്ഞുകൊണ്ട) അമംഗലം നശിക്കട്ടേ. ഞാൻ കരയുന്നില്ല. (മലയവതിയേ ഉദ്ദേശിച്ച്) മകളേ! ആശ്വസിക്കു! ആശ്വസിക്കു! മലയവതി! എണീക്കു! എണീക്കു! ഇപ്പോഴുള്ള സമയം ശ്രേഷ്ഠമായ ഭർത്തൃമുഖം ദർശിച്ചാലും.

മലയ— (ആശ്വസിച്ച്) ഹാ ആൎയ്യപുത്ര!

വൃദ്ധ— (മലയവതിയുടെ മുഖം പൊത്തീട്ട്) മകളേ കരയാതിരിക്കു! കരയുന്ന തമംഗലമാണ്.

ജീമൂതകേ— (കരഞ്ഞുകൊണ്ട വിചാരം)

മററുള്ളംഗംമ്പതമുടികയാൽച്ചെററുമാലംബമില്ലാ
ഞ്ഞിട്ടോഎന്നുള്ളൊരുവിധമുടൻപോന്നുകണ്ഠത്തിൽവന്ന
ച്ചുററും പ്രാണൻവെടിയുമൊരു മൽപുത്രനേക്കണ്ടുകൊണ്ടി
ദ്ദുഷ്ടൻഞാനെങ്ങിനെനമരിക്കാതിരിക്കുന്നു കഷ്ടം! ॥൧൦൨

മലയ— ആൎയ്യപുത്രനേ ഈ അവസ്ഥയിൽകണ്ടിട്ടും പ്രാണനെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്ന ഞാൻ മഹാപാപി തന്നെ.

വൃദ്ധ— (ജീമൂതവാഹനൻെറ അംഗങ്ങളേ തൊട്ടതലോടിക്കൊണ്ട് ഗരുഡനോടായിട്ട്) ഹാ നിർഘൃണനായ വൈനതേയ! ആഭരണങ്ങൾക്കുകൂടി ശോഭാവഹമായ എൻെറ ഉണ്ണിയുടെ ശരീരത്തേ അങ്ങ് എങ്ങിനെ ഈ സ്ഥിതിയിലാക്കി?

ജീമൂതവാ— അമ്മേ! ഇങ്ങിനെ പറയരുത്. ഇദ്ദേഹം എന്താണ് ചെയ്തത്? പരമാത്ഥത്തിൽ ശരീരത്തിന്റെ സ്ഥിതി മുമ്പുതന്നെ ഈ വിധത്തിലാണല്ലോ.

രക്താസ്ഥിമജ്ജവസമാംസമിതൊക്കയും ചേ
ത്താത്തോലുകൊണ്ടുപുറമേ പുതുതായ്പ്പൊതിഞ്ഞ് ।
തീത്തുള്ളൊരീയുടലിനൊന്തൊരു ഭംഗിയുള്ള
തോത്തീടിലെത്ര വഷളാണിതു കാഴ്ചയിങ്കൽ ॥ (൧൦൩)

ഗരു— ഹേ മഹാത്മൻ! നരകാഗ്നിയുടെ ജ്വാലാമാലകളാൽ ആത്മാവു ദഹിക്കപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്ന എന്റെ ഈ സ്ഥിതി വളരെ ദുഃഖാവസ്ഥയിലാണ്. അതുകൊണ്ട എന്റെ ഈ പാപശാന്തി വരുന്നതിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചാലും!

ജീമൂതവാ— ഇദ്ദേഹത്തിന്ന പാപപ്രായശ്ചിത്തമുപദേശിപ്പാൻ അച്ഛൻ അനുവാദംതരണം.

ജീമൂതകേ— ഉണ്ണി! അപ്രകാരം ചെയ്താലും.

ജീമൂതവാ— വിനതാനന്ദന! കേട്ടോളൂ.

ഗരു— (മുട്ടുകുത്തിനിന്ന തലയിൽ കൈവെച്ച തൊഴുതുകൊണ്ട്) ഭവാൻ കല്പിച്ചാലും!

ജീമൂ— വിട്ടാലും ഹിംസ മുൻചെയ്തതിനലമനുതാ
പംഭജിച്ചാലുമേററം
തുഷ്ട്യാജന്തുവ്രജത്തിന്നഭയമരുളിനാൽ
പ്പുണ്യമാൎജ്ജിക്കയെന്നാൽ ।
ചെററീമട്ടാചരിച്ചാൽപ്പരിണതതരമാം
പ്രാണിഹിംസോത്ഥപാപം
പററില്ലാ വൻകയത്തിൽ സലിലതതിയില
ത്ത്യല്പമാമുപ്പുപോലേ ॥ (൧൦൪)

ഗരു— അങ്ങയുടെ കല്പനപോലേ
അജ്ഞാനനിദ്രയതുമൂലമുറങ്ങുമെന്നെ
വിജ്ഞാനിയാകിയ ഭവാനുണത്തിയിപ്പോൾ ।

ഇജ്ജന്തുജാലപരിപീഡനമിന്നുതൊട്ടു
വൎജ്ജിച്ചുഞാനിനിവിനീതിയിൽവാണുകൊള്ളാം ॥ (൧൩)

ഇപ്പോളാകട്ടെ

ആവിൎമ്മോദം മണൽത്തിട്ടെത്തുതന്നനിരയാൽ
ദീപമോടൊത്തൊരേടെ
ത്താവത്ഭ്രാന്തിചേൎക്കും പരിചിൽവലയിതാ
കാരമായ്മുററൊരേടം ।
കൂലാൽക്കൂലംഗമിക്കുമ്പൊഴുത്തു ചിറകളോ
ടൊത്തൊരേടത്തിവണ്ണം
ചാലേസപ്പൎണ്ണൌഘമിഷ്ടപ്പടികടൽനടുവിൽ
കേളികൈക്കൊണ്ടിടട്ടേ ॥ (൧൪)

പിന്നെയും

ഇന്നാഗസ്ത്രീകൾ കെട്ടററടിതൊടുമിരുൾനേർ
കാന്തിവാൎക്കുന്തളോടും
സിന്ദൂരംതൊട്ടമട്ടിൽ പ്രഥമരവികരാ
രക്തമാംഗണ്ഡമോടും ।
നന്നാവെള്ളാടിയാലും സതതമഴൽനിന
സ്സാരമേറിച്ചന്ദനക്കാ
ട്ടിന്നഗ്രേരാഗമോടിസ്സുരസതരളവൽ
ഗീതിതാൻ പാടിടട്ടേ ॥ (൧൫)

ജീമൂതവാ— കൊള്ളാം മഹാത്മൻ! കൊള്ളാം. ഞാൻ ഏററവും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. സൎവ്വഥാസത്യസന്ധനായി ഭവിച്ചാലും! (ശംഖചൂഡനോടായിട്ടു്) ശംഖചൂഡ! ഇനി അങ്ങു സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു ഗമിച്ചാലും!

ശംഖ— (നെടുവീൎപ്പിട്ടു അധോമുഖനായി നിൽക്കുന്നു)

ജീമൂതവാ— (നെടുവീൎപ്പിട്ടു മാതാവിനെനോക്കിക്കൊണ്ടു്) ശംഖചൂഡ! വേഗംപോവൂ! ദുഃഖത്താൽ ആകുലയായ ആ അമ്മയുടെസ്ഥിതി ആലോചിക്കു!

ഒരു ദുർമ്മരണം.

———: 0:———

"നോല്ല നിശ്ചയമില്ല. രണ്ടുപേരുംകൂടി അടിയന്തരമായിട്ട ആരേയോ കാണുവാൻ പോയിരിക്കയാണെന്നശിഷ്യത്തി പറഞ്ഞു. വളരെ നേരമായില്ല പോയിട്ട്. ഊണുകഴിച്ച് പോയാൽ മതി അപ്പോഴക്കം അവർ വരാതിരിക്കില്ല." അമ്മുവിന്റെ ഈ സമാധാനം സ്വീകരിച്ചുവോ ഇല്ലയോ എന്ന സൂക്ഷ്മമറിവാൻ പ്രയാസമായിട്ടുള്ള വിധത്തിൽ അധരോഷ്ഠങ്ങളേയും ദന്തങ്ങളേയും മാത്രം വ്യാപിച്ചതായ ഒരുമാതിരി വികൃതമന്ദഹാസംകൊണ്ട മറുവടിയുടെ ഭാരം നിവ്വഹിച്ചിട്ട, മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്ന ശങ്കക്ക സമാധാനം വരുത്തുവാനായി ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു.

"ഇത്ര അടിയന്തരമായ കാൎയ്യമെന്താണ ? അവർ എങ്ങോട്ടാണ പോയിരിക്കുന്നത് ?

"നല്ല തീൎച്ചയില്ല. ഇന്നകാലത്ത പുളിങ്ങോട്ട കാൎയ്യസ്ഥൻ ഇവിടെ പത്രണ്ടാൻ വന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ സ്റ്റേഷൻആപ്സരെ കാണണമെന്നോ എന്താണ്ട ചിലതൊക്കെപ്പറയുന്നതു കേട്ടു." ——

"എന്നിട്ട്!" എന്ന ചോദിക്കാതിരിക്കുവാൻ ബാലകൃഷ്ണമേനവന ക്ഷമയുണ്ടായില്ല.

" പിന്നത്തെ വൎത്തമാനമൊന്നും എനിക്ക രൂപമില്ല. ഞാൻ ദേവകിക്കുട്ടിയെ കാണുക കഴിഞ്ഞ തിരിയേ വന്നപ്പോൾ കുറച്ചു വൈകി. എന്നിട്ട തിടുക്കപ്പെട്ട കുളികഴിച്ചു അകത്തേക്ക പോകും വഴിയാണ ഇതു കേട്ടത്. ഈറൻമാറലും മററും കഴിച്ചു പുറത്തേക്ക വന്നപ്പോൾ കാൎയ്യസ്ഥൻ ഊണുകഴിച്ചു പോയിക്കഴിഞ്ഞു."

ആരംഭത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാൎയ്യം ചോദിച്ചു തീ[illegible] ത്തുന്നതിന്നു മുമ്പ് സംവാദത്തിന്റെ ഗതി ദുർഘടമായ [illegible] യേ തിരിഞ്ഞതോടുകൂടി ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ ശ്രദ്ധ [illegible] അത്രേമാൎഗ്ഗത്തുടെ അതിനേ അടിക്കടി പിന്തുടരേണ്ടിവന്നു [illegible] ണ്ട, ആ വഴി തിരേ മുട്ടിഎന്ന ബോദ്ധ്യമാവുന്നതുവരെ ബാലകൃഷ്ണമേനവന മനസ്സിനെ പിൻവലിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇക്കാൎയ്യത്തെപ്പററി അമ്മുവിന്ന് എത്രമാത്രം അറിയാമായിരുന്നുവോ അതുമുഴുവനും പറഞ്ഞുതീൎന്നുവെന്ന തീൎച്ചവന്നപ്പോൾ.

"വേരു. മണൽപ്പുറത്തേക്കു പോവ്വു. മറേറ കാൎയ്യമൊന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലൊ" എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൊട്ടിൽപടിമേൽനിന്നു താഴത്തിറങ്ങി. അമ്മു ഇതുവരെയും ഇരുന്നിട്ടില്ല. മേൽകുഴുകുവാൻ പോകേണ്ട സമയമായെന്നുവിചാരിച്ചു നിൽക്കുകയായിരിക്കുമെന്നു ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ശങ്കിച്ചിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ചു,

"വരട്ടെ, അവിടേയിരിക്കു. ഞാനും ഇവിടെ ഇരിക്കാം" എന്നുപറഞ്ഞു.

"ഏയ്. അങ്ങിനെയല്ല. മഴക്കാറൊക്കെയുണ്ടു. ഇനി പുഴയിലേക്കു പോകുവാൻ അമാന്തിക്കണ്ട. പോകുംവഴി സംസാരിക്കാമല്ലൊ," എന്നുപറയുന്നതിനിടയിൽ തവള കിടന്നിരുന്ന ദിക്കിലേക്കു ഓട്ടക്കണ്ണിട്ടു നോക്കീട്ടു വടിയും കക്ഷത്തിൽ തിരുകി കയ്യും കെട്ടി നടക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അമ്മുവും പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു.

"ജ്യേഷ്ഠൻ ശങ്കരമേനെ ഗോപിതൊടീക്കുമെന്നുതന്നെയാണ എനിക്ക് തോന്നുന്നത. ദേവകിക്കുട്ടിക്കു അയാളെ കണ്ണിനുനേരേ കണ്ടുകൂട." എന്നു സോദരീസോദരന്മാരെപ്പററി ഏതദവിഷയമായ വൎത്തമാനം തുറന്നു സംസാരിക്കുന്നതിൽ പരിചയഭേദം കൊണ്ടോ മറേറാ ക്ലേശൽതീൎന്നിട്ടുള്ളപോലെ ദേവക [illegible] യിട്ട് അന്നുകാലത്തു നടന്ന സംഭാഷണത്തിൻെറ ഫലത്തെക്കുറിച്ചു അമ്മു പ്രസംഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

"ശങ്കരമേനോ കുന്തമാക്കുവാൻ ആരാണെന്നു തീൎച്ചയാക്കുന്നതിന്നു അവളുടെ വീട്ടിൽ വേറേ ചിലരുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ അമ്മുവിനോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതി മുഴുവനും അവളോടു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൾ വേണ്ടവഴിക്കുതന്നെ പോയേനേ."

"അയ്യോ! ഞാൻ പഠിച്ച പണി പതിനെട്ടും നോക്കി. ഇനിയും അവൾക്കു വിശ്വാസമായിട്ടില്ല. ഞാനെന്താണു ചെയ്യുന്നത!"

"അവളുടെ ഇപ്പഴത്തെ നടപടി ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ലെന്നു അവളെ മനസ്സിലാക്കിയോ."

"അതു പണ്ടേതന്നെ അവൾക്കു അറിയാമത്രെ. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഈ കാൎയ്യത്തിൽ അഭിപ്രായം പറവാൻ അവകാശമില്ലെന്നാണു അവർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത." ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ബാലകൃഷ്ണമേനവൻെറ മുഖമൊന്നു ചുട്ടത്തു. എന്നിട്ടു,

"ഇതല്ലാതെ പിന്നെ ചിലതു ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നതോ?" എന്നുചോദിച്ചപ്പോൾ അമ്മു മുഖം താഴ്ത്തി കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അതിൻെറശേഷം,

"ഒട്ടുമുക്കാലും ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ തല കുലുക്കിയതല്ലാതെ മനസ്സിന്ന യാതൊരെളക്കവും തട്ടിയില്ല." എന്നായിരുന്നു അമ്മുവിന്റെ ഉത്തരം.

അവരുടെ സംസാരം ഈ നിലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ പടുത്തു കെട്ടിയിരിക്കുന്ന കടവിന്റെ അല്പം താഴേ മണലും വക്കോലുംചാണകവുംകൂടിചേൎന്നു കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞ വൃത്തിഹീനമായിക്കിടക്കുന്ന ഒരുകന്നാലിക്കടവിൽകൂടി ബാലകൃഷ്ണമേനവൻ മണൽപ്പുറത്തേക്കിറങ്ങി. പെരുവല്ലാനദി കടക്കുവാനുള്ള പാലം, നദിയുടെ തെക്കോട്ടുള്ളവളവിങ്കലായതുംകൊണ്ടു കന്നാലിക്കടവിൽനിന്നു വളരെ അകലത്തല്ലെന്നുമാത്രമല്ല, അവിടെ നിന്നാൽ അതു ഒരുവിധം നല്ലവണ്ണം കാണുകയുംചെയ്യാമായിരുന്നു. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ പാലത്തിന്റെ നേരേ തിരിഞ്ഞു നില ഉറപ്പിച്ചു. അമ്മുവാകട്ടെ അശ്രീകരമായ കടവിൽകൂടി ഇറങ്ങുവാൻ മടിച്ചിട്ട് ഒരു അററത്തേക്കു മാറി പുഴയുടെ എറമ്പിൽതന്നെ നിന്നതേ ഉള്ളു. തിങ്ങിവിങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഇല്ലിപ്പട്ടിലുകളുടെ മറവുകൊണ്ടു ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നു പാലത്തിന്റെ കാഴ്ച അടഞ്ഞിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടിന് അടിക്കുകളിച്ചതു കമ്പിയിൽ കലാശിച്ചുവെന്നു അറിയാൻ [illegible]ത്തിലധികം അമ്മുവിന്റെ അവതാരികതന്നെ ബാലകൃഷ്ണമേനവനെ സ[illegible]യിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മേലാൽ ദേവകിക്കുട്ടിയുടെ അടുക്കൽ കള്ളപ്പരിശി ഉരുട്ടീട്ടു പ്രയോജനമില്ലെന്നു മേനവനു പൂൎണ്ണബോധംവന്നു. അതോടുകൂടി അമ്മുവായിട്ടുള്ളസംഭാഷണത്തിൽ ആസ്ഥയും കുറഞ്ഞു. വേറെ ചില കാൎയ്യങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചതുംകൊണ്ടു കൊട്ടിക്കലാശത്തിനുള്ള വട്ടംകൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു ചോദ്യത്തിന്റെ ശ്രുതിയൊന്നു മൂപ്പിച്ചു.

"ജ്യേഷ്ഠന്റെ ചില ദുൎന്നടപ്പുകളേപ്പററി ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നതും അവളോടു പറഞ്ഞുവോ?" എന്നതിന്നു സമാധാനം പറവാൻ അമ്മു വളരെ മടിച്ചു.

"എന്താമടിക്കുന്നതു ? കുമാരൻ നായരുടെ ഹൃദയം കവൎന്നിരിക്കുന്നതു മററൊരുവളാണെന്നുള്ളതിന്നു പലതെളിവുകളും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു എന്റെ ഉടപ്പിറന്നവളെ കുണ്ടിൽ ചാടിക്കുവാൻ അമ്മുവിന്നു ധൈൎയ്യമുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ചതിക്കുവാനും മടിയുണ്ടാവില്ല."

"കഷ്ടം! എന്താണ നിങ്ങളിങ്ങിനെ പറയുന്നത! ചിലതൊക്കെ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചപറഞ്ഞു. നിങ്ങാം തെററിദ്ധരിച്ചിരിക്കയാണെന്നാണ അവർ പറയുന്നത. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ തറവാട്ടുകാറാം തമ്മിലുള്ള ബന്ധുത്വം വൎദ്ധിപ്പിക്കുവാനല്ലെ നമ്മാം ഉത്സാഹിക്കേണ്ടത?"

ഈ സമയത്ത പാലത്തിന്മേൽ ഒരാറാംവന്നു കയറുന്നത ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടു. ഉടനെ

"എന്നെവിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ ഇനിഞാനിവിടെ വരുന്നില്ല" എന്നപറഞ്ഞ പുഴവക്കിൽ കൂടി ധൃതിപ്പെട്ട നടന്നു തുടങ്ങി. ഇതെല്ലാം നേരം പോക്കായിരിക്കുമെന്ന കരുതി അമ്മുകുറച്ചുനേരം സ്വസ്ഥയായിട്ടുനിന്നു. മേനവൻ തിരിക്കുവാനുള്ള ഭാവമില്ലെന്ന കണ്ടപ്പോറാം വിശ്വാസമില്ലാതായി. നടപ്പിന്റെ വേഗംചുരുക്കുവാൻകൂടി ഭാവമില്ലെന്നകണ്ടപ്പോറാം വല്ലാതെ വ്യസനിച്ചു, വൃത്തികെട്ട കടവിൽകൂടിതന്നെ മണൽപ്പുറത്തിറങ്ങി ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. ബാലകൃഷ്ണമേനവൻ അപ്പോഴക്കം മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആ യുവതികാറ്റും കഴുംകുഴഞ്ഞുഇരിക്കത്തായിട്ടുചരലിൽ വീഴുകയും, ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന തലമുടിയെ കാററനധീനമാക്കി വസ്ത്രത്തിന്റെ അഗ്രംകൊണ്ട മുഖവുംമറച്ചു അതിദയനീയമാംവണ്ണം വിലപിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഈ സമയത്ത അനാഥയായ ആ അബലാരത്നത്തെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാനോ എന്നുതോന്നുമാറ കാർമേഘങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്തനായ ബാലചന്ദ്രന്റെ ദുഗ്ദ്ധകിരണങ്ങാം അവളുടെ പൂമേനിയേ കുളൎപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ബാലകൃഷ്ണമേനവന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകൎഷിച്ച പുരുഷൻ ഇക്കരെ എത്തിയപ്പോഴേക്കം ബാലകൃഷ്ണമേനവനും അടുത്തുകൂടി. അവർതമ്മിൽ അല്പനേരം സംസാരിച്ചു നിന്നതിന്റെ ശേഷം ബാലകൃഷ്ണമേനവൻ പരിവട്ടത്ത വീട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടി വന്നവഴി സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കും മറേറയാറാം പിന്നാക്കവും തിരിച്ചു. അമ്മുവിന്റെ ശിഷ്യത്തിയുടെ ചോദ്യങ്ങാക്ക് യാതൊരു സമാധാനവും പറയാതെ അവളെ പുഴക്കടവിലേക്ക ഓടിക്കുവാൻ വഴിയാക്കിത്തീൎത്തിട്ട് ചേരിപ്പുറമ്പിൽ ചെന്നു കയറി കോലായിൽ നിൽക്കുമ്പോഴാണ ആറാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ ദേവകിക്കുട്ടി ജ്യേഷ്ഠന്റെ നേരിട്ടു ചെന്നത്,

ആത്മനിവ്വേദനം.

———;o:———

മൂത്രക്ലേദപുരീഷകീടതതിയോടൊന്നിച്ചു വാഴുമ്പോഴും
ചിത്താവേശമുരക്കുവാൻ വിഷമമായ് കാലം കഴിക്കുമ്പൊഴും ॥
വിദ്യാഭ്യാസവിധിക്കുഴന്നവശരായ്ത്തീരുമ്പൊഴും പാർക്കിലി
ന്നാദ്യന്തം സുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മദ്ധ്യാനമൊന്നെന്നിയെ ॥
ആശാപാശശതങ്ങളാലനിശമാസ്സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കുവാൻ
ക്ലേശിച്ചേറ്റമുഴന്നിട്ടും കുമതിയിരിക്കട്ടേയുവാക്കൾക്കഹൊ ।
വേശസ്ത്രീവശരായവർക്കഭിമതം നൽകാൻ കഴിഞ്ഞും മഹാ
വേശത്തിൽ സുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മദ്ധ്യാനമൊന്നെന്നിയെ ॥
കുന്നും, കുന്നുകളും, നിറഞ്ഞ പുഴയും, മന്നും മഴക്കാറും, മ
ക്കനിക്കുന്നൊരുകൂരിരുട്ടു, കലഹം രാവും, കുവത്താകളും ।
ഒന്നും തന്നെ നിനച്ചിടാതവയെച്ചൊല്ലി സ്വദേഹം ത്യജി
ക്കുന്നോർക്കും സുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മദ്ധ്യാനമൊന്നെന്നിയെ ॥
വിദ്യാവൈഭവമുത്തമാന്വയമതും വിഖ്യാതി വിത്താദിയും
ഹൃദ്യസ്വാത്മവിവേകനിർമ്മലതയും കൂസാതെ വേശാങ്കണേ ।
സോദ്യോഗം കളിയാടിടും കവിവരന്മാർക്കും നിനച്ചാൽ പര
പദ്യശ്രീസുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മദ്ധ്യാനമൊന്നെന്നിയെ
കാല്യംകയ്യുമനക്കുവാൻ വിഷമമായാസന്നമായ് മൃത്യുവ
കാലേകണ്ടവിവേകമിന്നതെളിവാകു[illegible] ...ന്നിലമേ ।
മേലാക്കം ഗതിയെന്തിതെന്നു കുഴയിട്ടല്ലൽപ്പെടുന്നന്ത്യമാം
കാലത്തിൽ സുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മദ്ധ്യാനമൊന്നെന്നിയെ ॥
ദാരാപത്യസുഹൃജ്ജനങ്ങൾധനമുള്ളന്നേറെ നന്ദിച്ചിടും
ദാരിദ്ര്യസ്ഥിതിയായിട്ടുമ്പൊഴവർതാൻ നിന്ദിച്ചിടും നിസ്പൃഹം ।
ദുരത്തീർത്തുരിതങ്ങൾ നീക്കുവതിനാളല്ലാത്തവല്ലാത്തവ
ർക്കോരുമ്പോൾസുഖമെന്നതെന്തു പരമാത്മദ്ധ്യാനമൊന്നെന്നിയെ ॥
എന്നാൽ മാമകചിത്തമൈ ചലചനാംസർഗ്ഗാദിസർവ്വംവെടി
ഞ്ഞെന്നും നീ വിഷയാബ്ധിതൻ തിരകളിൽച്ചാടാതെവാടാതഹൊ ॥
എന്നെക്കും സ്ഥിരമായനന്തഗുണമായ് നിർവ്വേദ്യമായ്ത്തീർന്നമാ
കുന്നദ്വൈതരസാനുഭൂതിസുഖസമ്പത്തൊട്ടു വാഴ്ത്തിക്കെടൊ ॥

സി. ഗോദവർമ്മൻ തിരുമുല്പാട.

പലവക.

—— : o : ——

(പുസ്തകപരിശോധന)

പഞ്ചാക്ഷരമാഹാത്മ്യം (ഭാഷാനാടകം):—ഈ നാടകത്തിന്റെ പേരുകേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ പ്രകൃതപുസ്തകത്തിലെ കഥാസാരമിന്നതാണെന്നു് അറിയാവുന്നതാണല്ലൊ. കവി പുരാണകഥയെ നാടകരൂപേണ പുറപ്പെടുവിച്ചുവെന്നല്ലാതെ പറയത്തക്ക പരിഷ്കാരങ്ങളൊന്നും അതിൽ ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ല. കഥ സംക്ഷിപ്തമായിരുന്നാൽ മററു ഗുണങ്ങളെ അപേക്ഷിക്കാതെതന്നെ ആസ്വാദനീയമാകുന്ന സ്ഥിതിക്കു 'സാരസ്യാദിഗുണങ്ങൾ ഉത്തരോത്തരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന' ഒരു കവിതയെ ആരും അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഉത്തമരീതിയിലുള്ള ഒരു നാടകത്തെ അനുസരിച്ചു് നായകനും, നായികക്കു, വിദൂഷകനും, രണ്ടുമൂന്നു സഖിമാരും, ഒരു മന്ത്രിയും, ഒരു ശിഷ്യനും മാത്രമെ ഇതിൽ പ്രവേശനം കൊടുത്തിട്ടുള്ളു. പ്രസ്താവനയും വിഷ്കംഭവും ഇതിൽ കഴിയുന്നതു ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നതു ഉചിതംതന്നെ. രണ്ടാമങ്കത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വാസന്തികയുടെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വാക്കു സന്ദർഭത്തിന്നു രസിക്കയില്ല. വിദൂഷകൻ ഫലിതം കുറഞ്ഞവനാണെങ്കിലും വലിയ തീററക്കാരനാണു്. 'ആയെന്നേ, വെണ്ണീറും' മുതലായ പദപ്രയോഗങ്ങളും, 'വന്നിരിക്കുവാൻ' ഇടങ്ങിയ സന്ധികളും ഒഴിക്കേണ്ടവയാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ സ്വല്പം ചില ന്യൂനതകളുണ്ടെങ്കിലും കല്പവിള്ളി വിദ്വാനവിരതി അനേകമുടെ കവിത നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നു ള്ളതിലേക്കു മാതൃകയായി ഒരു ശ്ലോകം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

> "അത്യുഗ്രക്രോധപൂർവ്വം കനലുകൾ ചിതറും കണ്ണുരണ്ടുന്നമെന്യേ
> കത്തിക്കൊള്ളുന്ന സന്ധ്യാ ജ്വാലികളിളകിത്തം വൃത്തതുല്യം ത്രിശൂലം
> ഇത്യാദ്യത്യാഹിതം പൂണ്ടിടിയൊടെതിരിടുന്നട്ടഹാസം പൊഴിച്ചും
> ഉത്തുംഗന്നോന്നതന്മാരരികിൽ വരുന്നൊടുവിൽ ചെടിയുണ്ടൊർ" ॥

കരകൌശലം.

ഭേതക്കണ്ണാടി ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്ന അഞ്ചുതുരിശ്, ഓരുപ്പ, കൽചുണ്ണാമ്പ ഇവ ശരാശര എടുത്ത വെള്ളത്തിൽ കലക്കി തെളിച്ചു വററിക്കുക. ഇങ്ങിനെ കിട്ടുന്ന സാധനം മൂന്നുഭാഗവും, പത്തുഭാഗം അഴുക്കില്ലാത്ത വെളുത്ത മണലും കൂട്ടി ഉരുക്കി വാർക്കുക. വാർത്തു കിട്ടുന്നതിന്ന നിറം വരുത്തുവാൻ നവസാരവെള്ളത്തിൽ വങ്കംകഴുകി ഒരു പുളിമരത്തിൽ ഉരച്ചു ഒരു ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ വര മണിക്കൂറ അതിൽ വെക്കുക. പിന്നെ ആ മരുന്നിരിക്കുന്ന ദിക്കു ചെത്തിഎടുത്ത തിയ്യിൽ ഇട്ടു ഭസ്മമാക്കുക. ഈ ഭസ്മം എടുത്ത മുരിക്കുമരക്കറത്തിന്റെയൊ കൊഴുപ്പിന്റെയൊ കറച്ച വെള്ളംകൂട്ടി തേച്ചു വാർത്തുകിട്ടിയ സാധനത്തിന്മേൽ നല്ലവണ്ണം തേക്കുക. തേക്കുന്ന സമയം സ്ഫടികനിറം കിട്ടുന്നതാകുന്നു.

സ്വന്തം.

'അനന്തസന്ദേശം' എന്ന പേരോടുകൂടിയ പ്രതിപക്ഷപത്രത്തിന്റെ ഒന്നാം ലക്കം' അതായത കഴിഞ്ഞ ചിങ്ങം 20-ാംനു-ലെ പ്രതി, കൈപ്പററിയിരിക്കുന്നു.

ധർമ്മഗുപ്തവിജയം സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, അഭിപ്രായം വരും ലക്കത്തിൽ,

ര, ര, പ,

P. SUBBAROY'S
World-Renowned and Most
Efficacious Ayurvedic Medicines.

മരുന്നു സേവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്

 പി. സുബ്ബരായിയുടേ ലോക പ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏററവും ഫലവത്തുകളും ആയ ആയുർവ്വേദ ഔഷധാലയം

൧-ലോകപ്രസിദ്ധമായധാതുപുഷ്ടികാരി.

ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നിററൽ, നീരൊഴിവു, മധുമേഹ കല്ലടപ്പു (മൂത്രഘാതം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപെടുത്തും.

മരുന്നു സേവിച്ചതിൻ പിമ്പു

ഡപ്പി ഒന്നുക്കു വിലരൂപാ ൨-തപാൽ ചിലവുവകയ്ക്കു അണ ൧-വേറെ.

൨-പ്രമേഹ നിവാരണി.

സിരാമേഹം, ഇടപ്പുവലി, മൂത്രമധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മേഢ്രം, പുകച്ചൽ രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെ നിവൎത്തിപ്പിക്കും. ഋതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും.

കുപ്പി ൧-ക്കു വില രൂപ ൧. മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബങ്കിക്കു തപാൽചിലവു അണ ൩.

൩-സൎവ്വവേദനാ സംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈകാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുകവീക്കം, മുടക്കുവാതം നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശൂല, ഇടപ്പുവേദന, പാർശ്വവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും.

കുപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപാ ൧. തപാൽചിലവു അണ ൩.

൪-മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, പുഴുക്കടി, തഴുതണം. നരഞ്ഞാണി എന്നി പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൌഷധം. ത്വഗ്രോഗങ്ങൾ പലതും മാറും; തേമൽ, മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ ൩-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട്ജില്ല.

P. SUBBAROY, *Porto Novo*

൧-ലക്ഷ്മീകരകസ്തൂരിഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ടു വിലയേറിയ സാധനം,—ദന്തവേദന, വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുദ്രവ്യത്തേയും ജീർണ്ണിപ്പിക്കും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടു കൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കുകയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരി സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തു നിന്നു വരുത്തിയകസ്തൂരി, പച്ചക്കർപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു. ചുമ, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ പോലെ ഒന്നു മുതൽ ൩ വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ സുഖപ്പെടും.

൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്കു വില ൮ണ രൂ. ൧-മുതൽ ൧൨-വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി ൧-ക്കു തപാൽ കൂലി ൪-ണ.

൨-ദന്തചൂർണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു മൂന്നണ തപാൽചിലവു രണ്ടു കുപ്പിവരെ ൪-ണ വേറെ.

൩-ജ്വരഹാരി.

കുളിർപ്പനി, മറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവക്കു നന്നു.

വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൧-ക, തപാൽചിലവു ൩-ണ വേറെ.

൪-ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഇതൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി, മീശ, ഇമ, ഇവ ബഹുപുഷ്ടിയായും, ഞെരുക്കമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളൎമയുണ്ടാകും. സകല കൺനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ചരോമം കറക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൭-ണ. തപാൽചിലവു ൪-ണ വേറെ.

൫-രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടെന്നാകുന്നുവൊ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാററും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൩-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ൪-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി
പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ടുജില്ല.

P. SUBBAROY Porto Novo.

൨൦-അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ദഹനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക. നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവു, വായ നാററം, അജീൎണ്ണം വയറുവീൎത്തുകയറുക. ശിരോരോഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും.

ഡപ്പിഒന്നുക്കു ൩ അണ വൃ-തപാൽക്കൂലി അണ ൧-വേറെ.

൨൧-കണ്ണുബിന്ദു.

ചീക്കണ്ണു, ചൊറിക്കണ്ണു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണുരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാകും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിന വൃ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ൧-ണ വേറെ.

൨൨-സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും അജീൎണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലംപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം. വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിന വൃണ. തപാൽചിലവു ഒന്നു മുതൽ ൰- വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൧-ണ വേറെ.

൨൩-നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു, കൺകുത്തു, ശ്ലേഷ്മം, നീരെടുപ്പു. മിന്നൽ മാലക്കണ്ണു, പീളകെട്ടു, ദശവളച്ചു, പൂവു, ചെരപ്പു, എരിച്ചിൽ ഇമ പുരികം ഇവയുടെ വലിവു, പുകച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ. ഭേദപ്പെടുത്തും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിന വൃ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ൧-ണ വേറെ.

൨൪-സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മററും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിന വൃ-ണ. തപാൽചിലവു ൬-വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൧-ണ വേറെ.

൨൫-മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽ നിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ടു.

രൂപാതൂക്കത്തിന ൰-വൃ-ക. വില ഒരു രൂപാ മുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവുപുറമെ. എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആൎക്കാട്ടുജില്ല.

P. SUBBAROY, *Porto Novo*

൧൬- തേൾവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്ത രണ്ടുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത.

വില കുപ്പി ൧- ക്ക ൧- ക ൪-ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ച വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ ൧ ക്കു ൨ ക ൮ ണ, ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ച മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി-പി- കമീഷൻ ൧ ണ പുറമേ.

ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷൻ ൧ ണ സിലോൺ ടി ൬ ണ.

൧൭- വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഈ കുഴമ്പ പിത്തപ്പുണ്ണു മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇത സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ച എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു.

വില ൮ ണ. മൂന്ന കുപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷൻ ൧ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ഠശുദ്ധി ഗുളിക.

ഇത കണ്ഠം തെളിഞ്ഞ ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച സംഗീതക്കാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ട അത്യായാസം ചെയ്യുന്നവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു.

വില ൮ ണ വി-പി- കമീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഈ പൊടിതേച്ചു കുളിക്കുന്നതിന്ന വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും [illegible]വും കളഞ്ഞു, മൃദുത്വവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു.

വില ൮ ണ വി-പി- കമീഷൻ ൩- ണ.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആൎക്കാട്ട ജില്ല.

P. SUBBAROY, porto Novo.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാവുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അൎശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇളവയ്ക്കം ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇത മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും ഒരുപോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

വില ൧൦ ണ വി-പി- കമീഷൻ ന കപ്പിവരെ ൩ ണ.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചനഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അത സംബന്ധമായി പ്ലീഹ കരൾ ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അൎശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദര രോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു.

വില ൩ ണ വി-പി- കമീഷൻ ന കപ്പിവരെ ൩ ണ.

൨൨. ത്വഗ്രോഗ പരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, ഒഴുവട്ട, പോളൻ, ചൂട്, പുഴുക്കടി, തൂൎണം, മുതലായ കടിയും ചൊറിവും ഉള്ള എല്ലാ ത്വഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇത ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി.

വി-പി- കമീഷൻ ൩ ണ.

			ക.	ണ.	സ.
ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം	ത്രപാലുക്കം ൧ ക്ക		൪	൦	൦
ടി	മത്താം ടി	൧ ക്ക	൧	൦	൦
ടി	പച്ചക്കൎപ്പൂരം ടി	൧ ക്ക	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, *Porto Novo.*

P. SUBBAROY, porto Novo.

PATENT MEDICINES.

	RS.	A.	P.
Scott's Emulsion of pure Cod Liver Oil.	1	6	0
Maltine with Cod Liver Oil.	1	12	0
Mellin's Emulsion Cod Liver Oil.	1	6	0
Dr. D Jong's Cod Liver Oil.	1	10	0
Kepler Malt Extract.	1	8	0
Kepler Malt Extract of Cod Liver Oil.	1	10	0
Extract of Malt with Cod Liver Oil.	1	8	0
Kemp and Co. Gora Pouder.	0	4	0
Malt pepsin.	4	12	0
Sulphate of Quinine	1	12	0
Vaseline 2 oz. bottle.	0	6	0
Pomade Vaseline	0	6	0
Vaseline yellow	2	0	0
Brands Essence of chiken per tin.	2	0	0
Brands Essence of mutton.	1	8	0
Senico meat large size.	1	4	0
Benger's food.	1	4	0
Nestle's milk food, tin	1	3	0
Mellin's food large size	1	10	0
Do. Small size.	1	0	0
Bovril.	1	0	0
Do. Bottle.	1	2	0

	RS.	A.	P
Borex Soap.	0	12	0
Burogoyn's chemical food per bottle.	0	12	0
Easton's Syrup.	1	0	0
Cadbury's Cocoa per tin.	0	10	0
Van Honten's cocoa.	0	12	0
Setchford's carbolic tooth powder.	0	6	0
Calvert's Do.	0	6	0
Tyra Hari.	0	8	0
Stearn's Headache cure per book.	1	0	0
Pria & Co's Golden oil for the Hair	1	0	0
Grimault's Indian cigarettes.	1	4	0
Smelling salt.	0	10	0
Cough Lozenges.	1	4	0
Pain Killer.	0	10	0
Mother seigels Syrup.	1	4	0
Cormolt santol midy.	2	8	0
Fellin's Syrup.	2	2	0
Menthol.	0	5	0
Dr. William Pink Pills.	2	8	0
Birgoynes Sarsaparilla	1	12	0
Carmolt's do.	2	0	0
Red Jamaica do.	1	8	0
Cooper's do.	1	4	0
Clarke's Blood mixture.	2	8	0
Dr. Falliets Pepto per.	4	0	0
Bolivian Cocoa vine.	2	12	0
Peptone wine.	3	0	0
Cuticura Soap per cake.	0	12	0
Barly powder	0	9	
Crosse & Blackwell's Lucca Oil.	1	0	0

	RS.	A.	P.
Olive Oil.	0	6	0
Medecal Skin Soap.	0	14	0
Do. Salutes Soap.	0	8	0
Vinolia Pomade.	1	4	0
Philowne Pomade	0	4	0
Beecham's Patent Pills.	0	10	0
Cockle's Pills.	0	14	0
Oriental Balm.	1	0	0
Vaseline Jelly.	0	6	0

	RS.	A.	P.
Cosmentique Blance.	0	5	0
Johan Maria Farina Eaude coloque.	0	8	0
Do. No. 4	1	4	0
Freeman's chlorodyne.	0	10	0
Dr. J. Collis Broundu.	0	14	0
Japan canaga water.	0	10	0
Essence of Ginger.	0	10	0
Do. Pepperment.	0	12	0

P. M. MURPHY MOHAMAD BEERAN COOTY.

Cochin and Ernakulam,

Wholesale and retail Merchant.

Begs to advise he is ready to send articles to any place per. V. P. Post. Things taken by dozens will be given at a reduced price.

THE MALABAR QUARTERLY REVIEW.

EDITED BY

C. V. SUBRAMANYA AIYAR, B. A.

Annual subscription inclusive of postage, Rs. 5.

To understand the character and the scope of the journal and the standard of the contributions that appear in it intending subscribers should refer to the pages of any number of the Review, a copy of which can be had on payment of Re. 1—6—0, to

The MANAGER,
The Malabar Quarterly Review.
Ernakulam

—.0:—

പി. എം. മർഹി ബീരാൻകുട്ടി.

:o:

ജനറൽ മർച്ചന്റ്; എറണാകുളം കൊച്ചി.

പുതിയതായ പലമാതിരി സാമാനങ്ങൾ! ചരക്കുമെച്ചം!!

വില ചുരുക്കം!!!

ശീമക്കമ്മായം	ക.	ണ.	സ.
ഒന്നാന്തരം വീപ്പ 1ക്ക വില	11	4	0
രണ്ടാന്തരം ടി 1ക്ക	10	4	0
മൂന്നാന്തരം ടി 1ക്ക	9	4	0
നാലാന്തരം ടി 1ക്ക	7	4	0
ചായങ്ങൾ			
ഹബ്ബക്ക് സിങ്ക് വെള്ളച്ചായം റാത്തൽ 28ക്ക	7	0	0
ടി രണ്ടാന്തരം റാത്തൽ 20ക്ക	3	0	0
ടി മൂന്നാന്തരം റാത്തൽ 20ക്ക	2	0	0
ശേഷം എല്ലാ നിറങ്ങൾക്കും വീപ്പ 1ക്ക ...	2	0	0
പൊടിച്ചായങ്ങൾ			
ചുമപ്പ കെട്ട 1ക്ക	0	6	0
പച്ച കെട്ട 1ക്ക	0	6	0
നീല കെട്ട 1ക്ക	0	4	0
മഞ്ഞ കെട്ട 1ക്ക	0	4	0
വെള്ള കെട്ട 1ക്ക	0	4	0
തൈലങ്ങൾ			
കേശരഞ്ജൻ തൈലം കുപ്പി 1ക്ക ...	1	1	0
മക്കാസ്സറായിൽ തൈലം കുപ്പി 1ക്ക ...	1	0	0
ഫേർസ്സറെ തൈലം കുപ്പി 1ക്ക ...	1	8	0
വള്ളിച്ചൂരൽ റാത്തൽ 1ക്ക	0	4	6

ഇതുകൂടാതെ പലതരം സാമാനങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ വിലക്കു കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

P. SUBBAROY'S

World-Renowned and Most Efficacious Ayurvedic Medicines.

പി. സുബ്ബരായിയുടേ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏററവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുൎവ്വേദ ഔഷധാലയം

൧-ലോകപ്രസിദ്ധമായധാതുപുഷ്ടികാരി.

ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നിററൽ, നീരൊഴിവു, മധുമേഹ കല്ലടപ്പു (മൂത്രഘാതം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപെടുത്തും.

ഡപ്പി ഒന്നുക്കു വിലരൂപാ ൨-തപാൽ ചിലവുവകയ്ക്കു അണ ൬-വേറെ.

൨--പ്രമേഹ നിവാരണി.

സിരാമേഹം, നെട്ടല്ലുവലി, മൂത്രമധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മേഢ്രം, പുകച്ചൽ രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെ നിവൎത്തിപ്പിക്കും. ഋതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും.

കുപ്പി ൧-ക്കു വില രൂപ ൧. മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെയുള്ള ബങ്കിക്കു തപാൽചിലവു അണ ൫.

൩-സൎവ്വവേദനാ സംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈകാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കുത്തിനോവുക വീക്കം, മുടക്കുവാതം നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശൂല, ഇടുപ്പുവേദന, പാൎശ്വവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും.

കുപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപാ ൧. തപാൽചിലവു അണ ൫.

൪-മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, പുഴുക്കടി, ചൊറിതിണൎപ്പ്. നറുഞ്ഞാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൌഷധം. ചൎമ്മരോഗങ്ങൾ പലതും മാറും; ചൊറി, മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ ൫-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആൎക്കാട്ടുജില്ല.

P. SUBBAROY, *Porto Novo*

൪-ലക്ഷ്മീകരകസ്തൂരിഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സശ്രദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം,—ദന്തവേദന, വായ്നാററം, അജീൎണ്ണം, പിത്തവായു, ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടു കൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടു കൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ എളുപ്പത്തിൽ ദഹിക്കും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടു കൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കുകയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരി സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തു നിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി, പച്ചക്കൎപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടുണ്ട. ചളി, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏററക്കുറച്ചിൽ പോലെ ഒന്നു മുതൽ ൩ വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ സുഖപ്പെടും.

൨൦-ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧ക്കു വില അണ ൩. ൧-മുതൽ ൧൨-വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി ൧-ക്കു തപാൽ കൂലി ൪-ണ.

൫-ദന്തചൂൎണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു മൂന്നണ തപാൽചിലവു രണ്ടു കുപ്പിവരെ ൪-ണ വേറെ.

൬-ജ്വരഹാരി.

കുളിർപ്പനി, മറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു.

വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧-ക, തപാൽചിലവു ൬-ണ വേറെ.

൭-ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തള തൈലം.

ഇത്തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി, മീശ, ഇമ, ഇവ ബഹുപുഷ്ടിയായും, നെരുക്കമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളൎമ്മയുണ്ടാകും. സകല കൺനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ചരോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൭-ണ. തപാൽചിലവു ൪-ണ വേറെ.

൮-രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടെന്നാകുന്നുവൊ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാററും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു ൩-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ൪-ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി
പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആൎക്കാട്ട്ജില്ല.
P. SUBBAROY, *Porto Novo.*

൧൦-അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ദഹനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക. നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവു, വായ്നാററം, അജീർണ്ണം വയറുവീർത്തുകയറുക. നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും.

ഡപ്പിഒന്നുക്കു ൩ണ വ്വ-തപാൽകൂലി ൩ണ ൪-വേറെ.

൧൧-കണ്ണുവിന്ദു.

ചിക്കാളു, ചൊറികുത്തു, ചൊറിയട്ടു, ഈരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണുരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസുഖിതയുണ്ടാകും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു വ്വ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ൩-ണ വേറെ.

൧൨-സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും അജീർണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലംപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു വ്വണ. തപാൽചിലവു ഒന്നു മുതൽ ര൰ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൪-ണ വേറെ.

൧൩-നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു, കൺകുത്തു, കുരു, നീരൊലിപ്പു, മിന്നൽ മാലക്കണ്ണു, പീളകെട്ടു, ദശവളച്ച, പൂവു, ചെരപ്പു, എരിച്ചിൽ ഇമ ചൊരികം ഇവയുടെ വലിവു, പുകച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും.

വില, കുപ്പി ഒന്നിനു വ്വ-ണ. തപാൽചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ൪-ണ വേറെ.

൧൪-സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മററും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നിക്കും.

വില, ഡപ്പി ഒന്നിനു വ്വ-ണ. തപാൽചിലവു ൪-വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൪-ണ വേറെ.

൧൫-മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽ നിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആഫീസിൽ ഉണ്ടു.

രൂപാതൂക്കത്തിനു ര൰വ്വ-കം. വില ഒരു രൂപാ മുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യയും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവുപുറമെ. എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, *Porto Novo.*

൧൫- തേൾവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്ത രണ്ടതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത.

വില കുപ്പി ൧- ക്ക ൧- ക ൪-ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ച വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ ൧ ക്കു ൨ ക ൮ ണ, ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ച മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി-പി- കമീഷൻ ൧ ണ പുറമേ.

ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷൻ ൧ ണ സിലോൺ ടി ൨ ണ.

൧൬- വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഈ കുഴമ്പ പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇത സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ച എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ച വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു.

വില ൮ ണ. മൂന്ന കുപ്പിവരെ വി-പി- കമീഷൻ ൧ ണ മാത്രം.

൧൭. കണ്ഠശുദ്ധി ഗുളിക.

ഇത കണ്ഠം തെളിഞ്ഞ ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച സംഗീതക്കാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ട അത്യായാസം ചെയ്യുണ്ടവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു.

വില ൮ ണ വി-പി- കമീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൮. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഈ പൊടിതേച്ച കുളിക്കുന്നതിന്ന വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞ, മൃദുത്വവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പോഴും തോന്നുക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടാതകുന്നു.

വില ൮ ണ വി-പി- കമീഷൻ ൩ ണ.

പി. സുബ്ബരായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, porto Novo.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാവുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അഗ്നിശ്രസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവസ്സും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇത മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും മരുപൊലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

വില ൧൦ ണ വി-പി- കമീഷൻ ന കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചനഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ കരൾ ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അരിശ്രസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദര രോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു.

വില ൩ ണ വി-പി- കമീഷൻ ന കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൨൨. ത്വഗ്രോഗ പരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, ഒട്ടവട്ട, പോളൻ, പുണ്ണ, പുഴുക്കടി, താരണം, മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ ത്വഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇത ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി.

വി-പി- കമീഷൻ ൩ ണ.

				ക.	ണ.	സ.
ഒന്നാംതരം	ഗോരോചനം	തൊലാത്തൂക്കം	൧ ക്ക	൬	൦	൦
ടി	മഞ്ഞാം	ടി	൧ ക്ക	൧	൦	൦
ടി	പച്ചക്കപ്പൂരം	ടി	൧ ക്ക	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി

പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

P. SUBBAROY, *Porto Novo.*

നൊട്ടീസ്.

മെത്തരം സാമാനങ്ങൾ! വില വളരെ സഹായം!!

ബൊമ്പായിമുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽ നിന്നനെരിട്ടുവരുത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വെറെയും അനെകം സാമാനങ്ങൾ തൊകപ്പടിയായും ചില്ലറയായും വളരെ സഹായ വിലക്ക വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള ഫ്ലാനൽ ശീലകൾ, ട്വീഡുകൾ, ചെക്കുതുണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ പട്ടുകൾ, ബ്ലാങ്കെറ്റുകൾ, തൊപ്പികൾ, സർജ്ജുകൾ, മല്ല, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ തുണിച്ചരക്കുകൾ. എനാമൽ പാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഉളൊപ്പുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പുപെട്ടികൾ, ഇരിമ്പഅലമാരികൾ, ഇരിമ്പഅടുപ്പുകൾ, അനെകവിധം സൊപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരിസാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനെകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻസഫുഡ, കൊക്കൊ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ ബിസ്കോത്ത മുതലായ വേറെയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലക്ക വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവൎക്ക സാമാനങ്ങൾ വി- പി- ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സ്. മേനോൻ.
ജനറൽ മർച്ചണ്ട്.
ചിറവൂര.

പുസ്തകം ൧. നമ്പ്ര ൯.

വ്യവഹാരചിന്താമണി.

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ മാസവും 30-ാംനു- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന

ഒരു വിശേഷനിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കളത്ത കരുണാകരമേനോൻ ബി. എ.

—:0:—

1903 ആക്ടോമ്പ്ര.

സംഗതിവിവരം.

൧. കാണം 1—ടി. ശങ്കരമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.

൨. പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ.

൩. മദിരാശി ഹൈക്കോർട്ട് ലേഖനം.

ബി. ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ, ബി. എ. ബി. എൽ.

൪. ഹൈക്കോർട്ട് വിധി സംഗ്രഹം.

൫. കൊച്ചി വിധികൾ—ഏരിമ്പററ രാമൻമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.

കാരാട്ട അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ.

൬. തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ടി. കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ., ബി. എൽ

കേരളസഞ്ചാരി- നിയമകാര്യത്തിൽ ഉപാദ്ധ്യായൻ,

മ. മനോരമ- മേനോന്റെ പുതിയ സ്വമാസികത്തെപോലെ വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്നു ചെലവില്ല.

മനോരമ- സകല മുതൽകാരും വാങ്ങേണ്ടുന്നതാണ.

കേരളപത്രിക- കക്ഷികൾക്കു അത്യുപകാരം.

ഓരോ മാസം ഏററവും സാരമായ വിധിയങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒന്നു ഭാഗം, കൊച്ചി വിധികളുടെ പോക്കു അറിവാൻ "ചിന്താമണി" എന്ന മാഗ്ഗം.

വരിസംഖ്യ—എപ്പോഴും മുൻകൂറ.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു വി. പി. ൪—൮—൦

ആറ മാസത്തേക്കു വി. പി. ൨—൮—൦

കൊച്ചി വിധികൾ ൧-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ൯-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്ന വ്യവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട്, മലബാർ.

2 BOTTLES KESHRANJAN FOR 2 As.

Why go to Calcutta or Armenian Street Madras when you get nearer home for $\frac{1}{16}$ of the price demanded there.

For every Rs. you pay there you are to pay us only 1 a.

Rs. 2 worth of any of the following for 2 as.

HOW IS IT?

Buy our coupon for 2 as, from any of your friends (if you cannot do so directly from us) and send it to us along with 8 As. you will receive a certificate (with 4 coupons similar to the one first purchase attached to it) entitling you to Rs. 2 worth of any of the following on these conditions.

Sell these 4 coupons for 8 annas (and thus realize the amount you send us) and ask the buyers to send them to us with a similar 8 annas for each coupon. On receipt of the same we will send them 4 certificates similar to the one we send you first, and to you, Rs. 2 worth of any of the following.

These 4 certificate holders will have in their turn to repeat what you do,

In case you should select more than Rupees 2 worth of any of the following, the excess will be recovered by sending the the same per V. P. P.

The certificate-holder can select any Rs. 2 worth of school, college or general books. List on application.

Any Rs. 2 worth of Kaviraj N. N. Sen's Ayurvedic Medicine or Keshranjan Oil. List on application.

Any Rs. 2 worth of Rajah Ravi Varma's Picture. List on application.

LAKSHMI.

The finest product of the fertile imagination of Rajah Ravi Varma, the acknowledged prince among artists. Size 20 x 14, Bombay price Re. 1. Given away for half price, *i. e.* 8 annas. To every purchaser of the above picture we present a copy of our Calendar, the finest and the most brilliant Calendar in the world.

We make bold to assert you would have never seen in your lifetime a finer and a more attractive Calendar. It simply charms everybody. Place it among a dozen other finest calendars you have. It will stand conspicuous. Ask any person, however short he be of mental development to judge things to decide to finest one, he will immediately pick ours. If what we speak be found to be in any way exaggeration we shall be happy to take back the picture and calendar and refund the value.

A. R. SESHAIR & Co., *Palghat.*

സംഗതിവിവരം.

—— : 0 : ——

ഭാഗം.

൧. ആഹാരഭാവം- ചിറ്റൂരവരാവൃരെ രാമുമേനോൻ. ൱൪൧
൨. കുചേലവൃത്തം വഞ്ചിപ്പാട്ട്- കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. ഏ. ... ൱൪൬
൩. മാമാങ്കം (അല്ലെങ്കിൽ മലയാളത്തിലേ മാമാകം)- കുറൊഴിത്ത് പരമേശ്വര മേനോൻ. ൱൫൭
൪. ചില മലയാളവർണ്ണങ്ങൾ- സി. രാഘവപ്പൂതുവാൾ. ൱൬൨
൫. കതാ- ... ... എസ്സ്. വി. ആർ. ൱൬൬
൬. സന്ന്യാസിധർമ്മം- ടി. നാരായണകുറുപ്പ്. ൱൭൨
൭. സമ്മാനാലേഖനം- രാ. രാ. പ. ൱൭൯
൮. മലയാളപത്രങ്ങളും മാസികകളും- ചുണ്ടയിൽ സി. രാഘവപ്പൂതുവാൾ ൱൮൬
൯. നാഗാനന്ദം- പറയാട്ട് അച്യുതമേനോൻ ൱൯൬
൰. കളിശ്ശിട്ട-വെണ്മണി മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്. ൨൱൨
൰൧. ഒരു വിലാപം-സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോററി ൨൱൨
൰൨. ബാലാപഞ്ചകം-വി. സി. ബാലകൃഷ്ണ മേനോൻ. ൨൱൩
൰൩. ഒരു ദുർമ്മരണം. ൨൱൯
൰൪. ഒരെഴുത്ത-എൻ. കുമാരു ആശാൻ. ... ൨൱൰
൰൫. പലവക. ൨൱൰
പുസ്തകപരിശോധന.
സ്വാന്തം.

☞ രസികരഞ്ജിനിക്കു പുതിയ വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അവരുടെ വരിപ്പണം മുഴുവൻ മുൻകൂറായി പിരിച്ച് പേരുവിവരപ്പട്ടികയോടുകൂടി ആ സംഖ്യ ആപ്പീസിൽ അടക്കുന്നവൎക്ക ൧൦. ഉറുപ്പികയിൽ കുറയാതെയുള്ള സംഖ്യകൾക്കു ൧൦ക്കു ൧ക വീതം കമ്മിഷനും ൩൦. കയിൽ കുറയാതെ പിരിച്ചടക്കുന്നവൎക്ക മേൽപറഞ്ഞ കമ്മിഷനും പുറമേ മുപ്പതിനെ ഉറുപ്പികക്കു രഞ്ജിനിയുടെ ഓരോ പ്രതിവീതം സൌജന്ന്യവുംകൊടുക്കപ്പെടും.

ര. ര. മാനേജർ.

PRINTED AT THE VIDYA VILASUM PRESS, ERNAKULAM.